

د سالم پوهنتون
د شرعياتو پوهنځی
د فقه او قانون ماستری پروګرام

افغانستان اسلامي امارت
د لوړو زده کړو وزارت
د علمي چارو معینیت

د پنځو په مېړاث کې د شریعت مقاصد

(د ماستری رساله)

محصل : خليل الرحمن "صديقي"

اشراف : استاد وزير محمد "سعيدى"

سنة ۱۴۰۲ هـ ش الموافق 1445ق

د سلام پوهنتون
د شریعتو پوهنځی
د فقه او قانون ماستری پروگرام

افغانستان اسلامي امارت
د لوړو زده کړو وزارت
د علمي چارو معینیت

د بېخو په میراث کې د شریعت مقاصد

(د ماستری رساله)

محصل : خليل الرحمن "صديقي"

اشراف : استاد وزير محمد "سعيدى"

سنة ۱۴۰۲ هـ ش الموافق ۱۴۴۵ ق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سلام پوهنتون

علمي معاونيت

د فوق ليسانس برنامو آمریت

د شرعيات او قانون پوهنځی

د فقهې او قانون ماسترۍ برنامه

تصديق پانه

بناغلی (خلیل الرحمن) د (محمد صدیق) زوی د ID: SH-MSF-S1401-901 نمبر لرونکی، د فقهې او

قانون د (لسمې) دورې محصل، خپله د ماسترۍ مرحلې رساله چې عنوان یې دی:

(د ښځو په میراث کې د شریعت مقاصد)

په ۱۴۰۴/۱۱/۱۹ هـ ل نېټه بریالیتوب سره دفاع کړه او د حکم پلاوي د ارزونې پر بنسټ د ۹۹ (نمره)

په عدد) نودو دو (نمره په حروفو) ور وگرځېد، له الله تعالی څخه ورته د لازیاتې بریا غوښتونکي یو.

د حکم پلاوي غړي:

ردیف	داستاډ نوم	مسئولیت	لاسلیک
۱	دکتور نجیب الله صالح	د حکم پلاوي غړی	
۲	دکتور عبدالملک ثاقب	د حکم پلاوي غړی	
۳	استاد وزیر محمد سعیدی	لارښود او د حکم پلاوي مشر	

علمي مرستیال

د فوق ليسانس برنامو آمر

ډالۍ

دا رساله زما گرانو والدينو رحمهم الله تعالى ته ، د ژوند ملگري، او خپلو زيار کښو اولادونو ته ، چه په سختو ورځو کې يې د مشکلاتو په گاللو سره بيا هم زما د مخکې تللو لپاره يې قربانۍ ورکړې، او بيا هغه چاته ډالۍ ده چه زه يې پوهنې او د پوهې حاصلولو ته هڅولې يم، او زما د هيواد هغه سپېڅلي شهيدان چه يواځېنى هدف يې د الله جل جلاله رضا تر لاسه کول او دې وطن کې د اسلامي نظام استحکام وو، همدا رنگه خپلو زيارکښو ټولو استادانو جناب دکتور مصباح الله عبدالباقي، محترم دکتور رفيع الله عطاء، محترم دکتور نجيب الله صالح ، محترم دکتور اواب صافى، محترم دکتور عبدالله حقيار، مناقش استاد دکتور عبدالملک ثاقب او خصوصاً رهنما استاد محترم استاد وزير محمد (سعيدى) صاحب ته چه زما سره يې د رسالې په ليکلو کې يې ډيره مرسته او لارښونه کړيده ، دشرعياتو پوهنځي د ماسترۍ څانگې د بورډ آمر صاحب جناب دکتور مخلص او اداري ملگري يې اديس جان وغيره ، دپوهنتون جناب علمي او اداري مرستيالان، اداري کارکونکي اوزما د صنف ډير محترم د اخلاقو او علم نمونه ملگرو علمای کرامو ته چه زه کم علمه او بې علمه يې په دې سن وسال کې د ځانونو سره په صنف کې په ډير ادب او احترام برداشت کړم يې ډالۍ کوم .

مننه

خليل الرحمن (صديقي)

مننه

لومړی د خپل پرودگار اوسپنځلي رب ډیر شکر اداء کوم چه ما ته یی دا توفیق راکړ او په ما گنهیگار بنده یی د علم زده کولو احسان وکړو، او د علم د زده کړی لاره یی راته آسانه کړه، او د ماسترئ د اکمال توفیق یی را په برخه کړو، بیا د عالی تحصیلاتو د محترم وزارت څخه هم منندوی یم چه په دې شرایطو کي محصلینو ته د زده کړې زمینه برابروي، او د سلام پوهنتون د ریاست د عالي مقام څخه ډیره زیاته مننه کوم چه ما کم علمه او نا توانه ته یی د یوې اوږدې وقفې څخه وروسته یی یو ځل بیا د زیاتو علومو او د اعلی درجاتو د حاصلولو لپاره زمینه برابره کړه ، ترڅو وکولای شم چه لا مخکې لاړ شم، همدا رنگه د شرعیاتو پوهنځی ماسترئ بورډ څخه هم زیاته شکریه اداء کوم چه هر وخت یی راته پوره رهنمایی او هم یی راسره زیاته همکاري کړی ده، په تیره بیا د خپلو ډیرو محترم او قابل د قدر ټولو استادانو څخه ډیره مننه کوم چه د علم په بنودلو او د هر قسم سوالاتو په ځوابولو کي یی راسره همکاري کړیده ، الله جل جلاله دې سلام پوهنتون ته نوره ډیره ترقی ورکړي ترڅو په نړیواله کچه د نړیوالو پوهنتونو سره په یو صف کي ودریږي، او د خارج هیوادونو محصلان په افتخار سره په سلام پوهنتون کي د زده کړو لیوال شي، او د علم حاصلولو لپاره د سلام غیږي ته راشي.

د بحث خلاصه

دا بحث د بنځو د میراث او په هغه کې د شریعت د مقاصدو په هکله ترتیب شویدي، چه د پیرمشفق او مهربانه محترم استاد وزیر محمد (سعیدی) تر اشراف او لارښوونې لاندې ترتیب او تکمیل شوه چه خلاصه په لاندې توگه ده:

1. په دې بحث کې به د میراث او مقاصدو پیژندنه، اهمیت، ضرورت، په تفصیلي ډول بیان شوی دی.
2. په دې بحث کې د میراث ارکان، شرایط، اسباب، دلایل، موضوع، غرض، فضیلت، شرف، د اسلامي شریعت د نورو شرائعو څخه امتیازات، سرچینه، اهم اصطلاحات، د میراث تاریخچه په تفصیل ذکر شوی دي.
3. په دې بحث کې د دې پوښتنې ځواب چه ولې د اسلام مقدس دین بنځو ته د نارینه په تناسب نیمایي میراث ورکړی دی.
4. همدا رنگه په دې بحث کې د رسالې د لیکلو میتود، مشکلات، د میراث حالات، او د بنځو په میراث کې د شریعت مقاصد، د مستشرقینو او د هغوی عقاید او اعتراضات، او په پای کې د ټول بحث نتیجه، وړاندیز په تفصیلي شکل ذکر شوی دی.

فهرست

أ	
أ	 دالۍ
ب	 مننه
ج	 د بحث خلاصه
1	 مقدمه
1	 د موضوع پېژندنه:
1	 د موضوع اهمیت
3	 د موضوع د غوره کولو اسباب
4	 د تحقیق اصلي پوښتنې
4	 د مېراث او د شریعت د مقاصدو په هکله مخکېني تحقیقات او د تحقیق ضرورت او نوښت
4	 پخواني تحقیقات
5	 د تحقیق مواد
5	 د تحقیق روش او مشکلات
7	 خطه (پلان)
10	 لومړي فصل د ښځو میراث او د شریعت د مقاصدو فلسفه
11	 لومړۍ مبحث: د ښځو د مېراث پېژندنه
11	 لومړي مطلب: اهم اصطلاحات
13	 دویم مطلب: د مېراث د علم مبادئ
13	 دریم مطلب: د ښځو د میراث اصطلاحي او فقهي تعريف
17	 دویم مبحث: د ښځو د مېراث فلسفه، مقاصد او تطبيقي ابعاد
17	 لومړۍ مطلب: د ښځو د مېراث تاريخي وضعیت
17	 دویم مطلب: د ښځو د مېراث فلسفه او شریعت مقاصد
18	 دریم مطلب: د مېراث حکمت او اهمیت د شریعت له نظره
24	 دریم مبحث: د ښځو د مېراث تاريخچه
24	 لومړۍ مطلب: د اسلام څخه د مخه د ښځو مېراث
31	 دویم مطلب: په ځينو موجوده ټولنو کې د ښځو میراث
33	 درېیم مطلب: په اسلامي شریعت کې د ښځو مېراث
36	 څلورم مطلب: د اسلامي شریعت د نورو قوانینو څخه امتیازات
37	 پنځم مطلب: د اسلام په مقدس دین کې ښځینه و ته د مېراث د ورکړې دلیلونه
42	 څلورم مبحث: د شریعت مقاصد
42	 لومړۍ مطلب: د مقاصدو تعريف
51	 درېیم مطلب: د مېراث په باب د ضروري مصالحو تحقق

52	څلورم مطلب: د حاجیه مصالحو تحقق.....
52	پنځم مطلب: د تحسیني مصالحو تحقق.....
52	شپږم مطلب: د مېراث فلسفه او معیار.....
54	دویم فصل د مېراث حالات او د شریعت مقاصد.....
55	لومړي مبحث: د ښځېنه و د مېراث حالات او د شریعت مقاصد.....
55	لومړي مطلب: د لور د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد.....
55	دویم مطلب: د ځوی لور (لمسی) د لورگانو په شان ده خو دوي شپږ حالتونه لري:.....
56	دریم مطلب: د مور د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد:.....
58	څلورم مطلب: د ځویندو د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد.....
59	پنځم مطلب: د نیا د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد.....
59	شپږم مطلب: د ښځې (زوجې) د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد.....
60	دویم مبحث: د مېراث په هکله د اسلامي شریعت او نوروقوانینو تر مېنځ مقارنه.....
60	لومړي مطلب: په اسلامي شریعت کې د ښځېنه و مقام او مرتبه.....
67	دویم مطلب: د اسلامي نظام او موجوده غیر اسلامي نظامونو تر مېنځ د ښځې د مېراث په هکله مقارنه
70	د دویم فصل خلاصه.....
71	د لومړي او دویم فصلونو ترمینځ اړیکه.....
72	دریم فصل د مېراث په مسئله د مستشرقینو اعتراضات او جوابات.....
73	لومړي مبحث: مستشرقین.....
73	لومړي مطلب: استشرق څه ته وایی.....
74	دویم مطلب: د استشرق تاریخچه.....
76	دریم مطلب: د مستشرقینو عقیده ډلې او قسمونه.....
79	دویم مبحث: د مستشرقینو اعتراضات.....
79	لومړي مطلب: د مستشرقینو اهداف او مقاصد.....
80	دویم مطلب: د مېراث په مسئله د مستشرقینو اعتراضات.....
83	دریم مطلب: د مستشرقینو داعتراض ځوابونه او هغه حالت چه ښځېنه پکې د نارینه و په شان مېراث اخلي..
84	څلورم مطلب: هغه حالات چه ښځېنه د نارینه و څخه زیات یا کم مېراث اخلي.....
86	پنځم مطلب: هغه حالت چه ښځېنه پکې مېراث اخلي او نارینه و ته نه ورکول کېږي.....
87	شپږم مطلب: د ښځو په هکله د نبی صلی الله علیه وسلم توصیات او ټینگار.....
91	نتیجه: د اسلامي شریعت د ټولنیزو حقونو او ښځو د کرامت تثبیت.....
95	ملخص البحث.....
96	دقرآنی ایتونو فهرست.....
98	د نبوي احادیثو فهرست.....

100.....	د اعلامو فهرست
101.....	مصادر او مراجع
104.....	Summary of the Research

مقدمه

الحمد لله أهل الحمد ومستحقه، حمداً لا نهاية لحدّه، والصلاة والسلام على من بين
الحلال من الحرام، سيدنا ونبينا محمد وعلى آله وصحبه، وبعد...

د موضوع پیژندنه:

د اسلام مقدس دین یو کامل او مکمل دین دی چه د انسانانو د تخلیق سره سم یی ورته د عملي ژوند لپاره عظیم الشان قانون او لارښود قران کریم را لیږلی دی او هر چا ته یی خپل خپل حقوق او حدود ټاکلي دي.

دا موضوع د ښځو د میراث او په هغې کې د شریعت د مقاصد او د مستشرقینو د اعتراضاتو او ځوابونو په اړه ترتیب او ستاسې درانه حضور ته وړاندې کېږي، دا چه ښځه په پخوانیو زمانو کې د ذلت او سپکاوي سره مخامخ وه، د مثال په توګه :

په جاهلیت کې به د نورو شیانو په شان کونډه ښځه هم په میراث کې وړل کیدله، د لور لپاره د پلار په میراث کې ، د ښځې لپاره د میره په میراث کې او د مور لپاره د اولاد په میراث کې برخه نه ورکول کیدله.

الله ﷺ امر وکړو که میراث کم وی که زیات د ښځو حصه مقرر شوی ده، لورګانې به یی ژوندی څښولي ، اسلام ښځو ته د تعلیم ، کار کولو، ملکیت حق ورکړو ، د نکاح لپاره یی د ښځې رضاء شرط وگرځوله.

د موضوع اهمیت

د اسلامي شریعت په چوکاټ کې د میراث علم او په ځانګړي ډول د ښځو میراث، د شریعت د مقاصدو له مهمو تطبیقي ساحو څخه شمېرل کېږي.

دا علم د عقیدې له علم وروسته د اسلامي علومو له سترو او بنسټیزو علومو څخه ګڼل شوی او په نصوصو کې یی پر زده کړه، تدریس او تطبیق ټینګار شوی دی. د میراث د علم اهمیت هغه مهال لا څرګندېږي چې د شریعت د مقاصدو له زاویې وکتل شي؛ ځکه میراث د مال د ساتنې، د نسب د ساتنې، د عدالت د تحقق، او د ټولنیز توازن له اساسي مقاصدو سره مستقیم تړاو لري.

د میراث قوانین په صراحت سره د قرآن کریم او د نبی کریم ﷺ له سنتو څخه اخستل شوي دي. الله جل جلاله د سورة النساء په (۱۱، ۱۲، ۱۷۶) آیتونو کې د مور، پلار، زوی، لور،

مېره، ښځې، ورونو او خویندو د میراث حالات او برخې په خورا تفصیل سره بیان کړي دي. دا تفصیلي بیان پخپله د دې علم پر اهمیت او د شریعت پر مقصود دلالت کوي، ځکه د شرعي احکامو له پلې ډېر لږ داسې احکام شته چې د قرآن کریم په متن کې په دومره وضاحت او شمېرنې دقت سره ذکر شوي وي. هغه میراثي مسائل چې په قرآن کریم کې په څرگند ډول نه دي راغلي، د نبی کریم ﷺ په سنتو کې تشریح شوي دي؛ لکه د پلارنۍ او مورنۍ نیا، لمسي او لمسی، او د اصحاب الفروضو په شتون کې د عصبه و د میراث احکام.

که چیرې ځینې جزئي میراثي مسائل نه په قرآن کریم او نه په نبوي سنتو کې په صراحت سره موجود وي، نو هغه د خلفای راشدینو، په ځانګړي ډول د حضرت ابوبکر صدیق او حضرت عمر فاروق رضي الله عنهما د خلافت په دورو کې د صحابه کرامو رضي الله عنهم د اجماع له لارې حل شوي دي؛ لکه د نیکه مسئله، د عیني او علاتي ورونو او خویندو احکام، مشترکه مسئله، عمري مسئله، اکدریه مسئله، عول او رد، او نور نظري او تطبیقي اصول. دا اجتہادي پرمختګونه هم د شریعت د مقاصدو پر بنسټ ولاړ دي، خو د عدالت، اسانتیا او د خلکو د حقوقو ساتنه یقیني شي.

نبی کریم ﷺ د خپل مبارک ژوند پر مهال د میراث د علم زده کړې ته ځانګړې پاملرنه کړې او صحابه کرامو ته یې د دې علم د زده کړې توصیه کوله. په احادیثو کې راغلي چې دا علم به تر ټولو لومړی د خلکو له سینو څخه پورته کېږي. همدارنګه، نبی کریم ﷺ د میراث په علم کې د زید بن ثابت رضي الله عنه ځانګړی مهارت ستایللی دی، لکه څنګه چې په ترمذي او ابن ماجه کې د حضرت انس رضي الله عنه له روایت څخه نقل شوی دی: «وأفرضهم زيد بن ثابت» زما په امت کې د میراث په علم کې تر ټولو پوه زید بن ثابت دی.

د دې علم اهمیت له دې څخه هم څرګندېږي چې صحابه کرامو رضي الله عنهم د میراث علم ته ځانګړې توجه لرله او په دې برخه کې لوړو علمي درجو ته رسېدلي وو. د هغوی له جملې څخه حضرت علي بن ابي طالب، عبدالله بن عباس، عبدالله بن مسعود، او زید بن ثابت رضي الله عنهم د میراث د علم له سترو مراجعو څخه ګڼل کېږي.

د میراث د علم فضیلت او اهمیت هغه مهال لا زیات روښانه کېږي چې الله جل جلاله د نوي الفروضو د برخو اندازه او مقدار پخپله ټاکلی او دا مسؤلیت یې نه کوم پیغمبر او نه کومې مقربې پرېښتي ته سپارلی دی. همدا وجه ده چې د میراث علم ته «نیمایي علم» ویل شوی دی؛ ځکه د شریعت یوه برخه د انسان د ژوند له حالاتو سره تړاو لري، لکه عبادات، او بله نیمایي یې د وفات وروسته له حالاتو سره، لکه میراث او وصیت.

له بلې خوا، د میراث نظام د انساني فطرت سره بشپړ توافقي لري. که انسان ته دا اطمینان نه وای چې د ده له وفات وروسته به یې مال مستحقو خپلوانو ته انتقالېږي، نو د کار، کسب او اقتصادي هڅو انگیزه به یې کمزورې شوې وای. د شریعت له نظره د میراث منظم تقسیم نه یوازې د فردي اطمینان سبب ګرځي، بلکې د ټولنیز تکافل، صله رحمې، او اقتصادي دوران

یوه مهمه وسیله هم ده. د مري مال ضایع نه کېږي، بلکې د وارثانو ترمنځ د عادلانه ویش له لارې په اقتصادي فعالیتونو کې داخلېږي او دا پخپله د مال د ساتنې او زیاتوالي له مهمو مقاصدو څخه دی.

په همدې اساس، د میراث احکام او په ځانګړي ډول د ښځو میراث، د شریعت د مقاصدو یو عملي او ژور تطبیق دی، چې له لارې یې عدالت، انساني کرامت، ټولنیز توازن، او اقتصادي ثبات تحقق مومي.

د موضوع د غوره کولو اسباب

د ښځو د میراث او د شریعت د مقاصدو موضوع د دې څېړنې لپاره په تصادفي ډول نه ده غوره شوې، بلکې دا انتخاب د یو لړ علمي، ټولنیزو او فکري اړتیاوو پر بنسټ ولاړ دی، چې مهم یې په لاندې ډول دي:

لومړی:

د ښځو د میراث په اړه په افغاني ټولنه کې عملي ستونزې شته او په عین حال کې پر دې مسئله د مستشرقینو له لوري فکري اعتراضات او شبهات مطرح شوي دي. د دې څېړنې اساسي موخه دا ده چې د میراث احکام د شریعت د مقاصدو په رڼا کې وڅېړل شي، څو دا حقیقت روښانه شي چې اسلامي احکام د عدالت، حکمت او ټولنیز توازن پر بنسټ ولاړ دي، نه د تبعیض او ناروا توپیر پر اساس.

دویم:

د اسلام دښمنانو د ښځو د میراث په اړه بېلابېل اعتراضات راپورته کړي او دا دعوه کوي چې ګواکي اسلام د ښځو حق تر پښو لاندې کړی او ښځو ته یې د میراث په برخه کې د نارینهوو نیمه برخه ورکړې ده. دا څېړنه هڅه کوي چې دا اعتراضات په علمي، فقهي او مقاصدي دلایلو رد کړي او دا وښيي چې د میراث نظام د عدالت، مسؤلیت او ټولنیزو مکلفیتونو له اصولو سره سم تنظیم شوی دی.

درېیم:

د دې څېړنې بل مهم لامل دا دی چې لوستونکو ته، په عمومي ډول، او مسلمانو خویندو ته، په ځانګړي ډول، یو عملي او ګټور اثر وړاندې شي چې پکې د ښځو د میراث او د شریعت د مقاصدو اړوند مسائل په روښانه، ساده او روانه پښتو ژبه تشریح شوي وي، څو د میراث د علم زده کړه اسانه شي او د اړتیا پر مهال ورته مراجعه وشي.

په پای کې له الله جل جلاله څخه دعا کېږي چې دا علمي هڅه د خپلې رضا سبب وګرځوي او په خپل عالي دربار کې یې قبوله کړي.

د تحقیق اصلي پوښتنې

د اسلام مقدس دین ښځو ته د میراث په ورکړې هغوی ته ولې دومره اعلی مقام ورکړی دی؟
 د ښځو په میراث کې د شریعت مقاصد څه دي؟
 ښځې په کومو دلایلو میراث اخلي؟
 ښځو ته د میراث په ور کولو کې کوم حکمتونه نغښتي دي؟
 په نورو دینونو او ټولنو کې ښځو ته په کومه سترګه کتل کېږي؟
 د میراث د ډیروالي او کموالي معیارونه څه دي؟
 چه د دې ټولو پوښتنو ځوابونه په تفصیل سره په فصلونو کې ورکول شوي دي.

د میراث او د شریعت د مقاصدو په هکله مخکېني تحقیقات او د تحقیق ضرورت او نوبت

د دې تحقیق نوبت په دې کې دی چې د ښځو د میراث مسائل یوازې د فقهي احکامو له زاویې څخه نه، بلکې د مقاصد الشریعة له نظره تحلیل شوي دي، او همدارنګه د دین دښمنه عناصرو اعتراضات د علمي او مقاصدي تحلیل له لارې ځواب شوي دي.
 د مستشرقینو اعتراضات د علمي او مقاصدي تحلیل له لارې ځواب شوي، چې په پښتو ژبه کې کم شتون لري.

پخواني تحقیقات

هسې خو عموماً د میراث په هکله ډیر درسي او غیر درسي کتابونه په نورو ژبو کې لیکل شوي دي، لکه :

1. السراجیة فی الميراث ، د شیخ سراج الدین محمد بن عبد الرشید السجاوندي کتاب دی.
2. الشریفة شرح السراجیة، د مېر سید الشریف علي بن محمد جرجاني کتاب دی.
3. الفوائد الجلیة فی المباحث الفرضیة : د شیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز رحمه الله کتاب دی.
4. تسهیل حساب الفرائض : د شیخ سعد بن ترکی الختلان کتاب دی.
5. التحقیقات المرضیة، دکتور صالح بن فوزان عبدالله الفوزان کتاب دی.
6. همدغه شان د شریعت د مقاصدو په هکله لویو علماؤ لیکل کړي دي:

لکه علامه شاطبي رحمه الله، علامه ابن عاشور رحمه الله، عز بن عبد السلام رحمه الله او د ډيرو نورو علماؤ ليکل موجود دي، خو په پښتو ژبه کې په دې هکله داسې ليکل نه تر سترگو کيږي چه هغه دې د ميراث او د شريعت مقاصد څيړلي وي. ما د شريعت درې اساسي مقاصد (ضروريات، حاجيات، تحسينيات) د ميراث له احکامو سره تطبيق کړي دي، او ثابته کړې مې ده چې د بنځو د ميراث احکام د مال د ساتنې، د کورنۍ د ثبات، او د ټولنيز عدالت د تحقق وسيله ده، نه يوازې يو عددي تقسيم.

دا د تحقيق نوبت دی، ځکه پښتو ژبه کې د بنځو د ميراث او شريعت د مقاصدو په اړه څېړنه نادره ده، او د عامو مسلمانانو لپاره د پوهې آسانه لاسرسی برابر وي.

د تحقيق مواد

د دې ليکنې په ترتيبولو کې د لاندې منابعو او موادو څخه استفاده شوي ده :

1. قرانکريم.
2. تفاسير
3. نبوي احاديث
4. فقهي احکام د اصل متونو څخه اخستل شوي دي
5. د لغت کتابونه

د تحقيق روش او مشکلات

1. په دې بحث کې د تاريخي او وصفي منهجونو څخه کار اخيستل شوي دي.
2. همدارنگه د استقرايي او تحليلي اونقدي منهجونو څخه هم کار اخيستل شوي دي.
3. د علمي موادولتون په معتبرو کتابونو کې ترسره شوي دي، او د هغې تحليل شوي دي. او د هغې توثيق په لاندې طريقو سره شوي دي:

1. په کوم ځای کې چه کېدلې شول نو اصلي مصادرو ته رجوع شوي ده، او که اصلي مصادرو ته لاسرسی نه دی شوي، نو د نورو مراجعو څخه استفاده شوي ده .

2. د علمي امانت په طور په لازمي توگه د اقوالو نسبت د هغې خاوندانو ته شوي دي.

3. د قرآني اياتونو نسبت د سورت د نوم په يادولو او د ايت د نمبر په ذکر کولو سره شوي دي.

4. د نبوي صلى الله عليه وسلم احاديثو تخريج د احاديثو د اصلي کتابونو څخه شوي دي، د مصدر د نوم په يادولو بيا د هغه د مصنف نوم او شهرت، د کتاب او باب او د حديث د نمبر په ذکر کولو، د نشر په هکله د معلوماتو او د تحقيق کونکي

او د اجزاؤ د تعداد په ذکر کولو سره شوي دي، او د حديث د درجي او حکم يادونه هم شوې ده.

5. کوم نصوص چه په حرفي ډول نه دي اقتباس شوي په حاشيه کې مو د "وگوره" په کلمه سره ورته اشاره کړې ده.

6. په لومړي ځل مو د مصادرو او مراجعو په هکله پوره معلومات ذکر کړي دي، بيا ځلي مو د نشر مختصر معلومات ذکر کړي دي، او د مصادرو او مراجعو په فهرست کې مو تفصيلي معلومات ذکر کړي دي.

7. د تحقيق مشکلات هم دادي چه د ځينو اصلي مصادرو نشتوالی، ژبني محدوديتونه، او د مستشرقينو د اعتراضاتو دقيق تحليل د تحقيق ستونزې وي.

خطه (پلان)

مقدمه

لومړۍ فصل: د ښځو مېراث او د شريعت د مقاصدو فلسفه

لومړۍ مبحث: د ښځو د مېراث پېژندنه

لومړۍ مطلب: اهم اصطلاحات

دويم مطلب: د ميراث د علم مبادئ

دريم مطلب: د ښځو د مېراث اصطلاحی او فقهي تعريف

دويم مبحث: د ښځو د ميراث فلسفه، مقاصد او تطبیقي ابعاد

لومړۍ مطلب: د ښځو د ميراث تاريخی وضعیت

دويم مطلب: د ښځو د ميراث فلسفه او د شريعت مقاصد

دريم مطلب: د ميراث حمت او اهميت د شريعت له نظره

څلورم مطلب: د ښځو د ميراث د تطبيق ستونزې او د شريعت حل لارې

پنځم مطلب: د ښځو د ميراث په اړه معاصر قوانين او د اسلامي شريعت مقایسوي تحليل

دريم مبحث: د ښځو د مېراث تاريخچه

لومړۍ مطلب: د اسلام څخه د مخه د ښځو مېراث

دويم مطلب: په ځينو موجوده ټولنو کې د ښځو ميراث

درېيم مطلب: په اسلامي شريعت کې د ښځو مېراث

څلورم مطلب: د اسلامي شريعت د نورو قوانينو څخه امتيازات

پنځم مطلب: په اسلامي دين کې ښځې ته د مېراث د ورکړې دليلونه

دريم مبحث: د شريعت مقاصد

لومړۍ مطلب: د مقاصدو تعريف

دويم مطلب: د مقاصدو انواع

درېيم مطلب: د مېراث په باب د ضروري مصالحو تحقق

څلورم مطلب: د حاجيه مصالحو تحقق

پنځم مطلب: د تحسيني مصالحو تحقق

شپږم مطلب: د مېراث فلسفه او معيار

دويم فصل د مېراث حالات او د شريعت مقاصد

لومړي مبحث: د بنځېنه و د مېراث حالات او د شريعت مقاصد

لومړي مطلب: د لور د مېراث حالات او په هغې کې د شريعت مقاصد

دويم مطلب: د ځوی لور (لمسې) د لورگانو په شان ده خو دوي شپږ حالتونه لري

درېم مطلب: د مور د مېراث حالات او په هغې کې د شريعت مقاصد

څلورم مطلب: د خويندو د مېراث حالات او په هغې کې د شريعت مقاصد

پنځم مطلب: د نيا د مېراث حالات او په هغې کې د شريعت مقاصد

شپږم مطلب: د بنځې (زوجې) د مېراث حالات او په هغې کې د شريعت مقاصد

دويم مبحث: د مېراث په هکله د اسلامي شريعت او نوروقوانينو تر مېنځ مقارنة

لومړي مطلب: په اسلامي شريعت کې د بنځېنه و مقام او مرتبه

دويم مطلب: د اسلامي نظام او موجوده غير اسلامي نظامونو تر مېنځ د بنځې د مېراث په هکله مقارنة

درېم فصل د مېراث په مسئله د مستشرقينو اعتراضات او جوابات

لومړي مبحث: مستشرقين

لومړي مطلب: استشراق څه ته وايي

دويم مطلب: د استشراق تاريخچه

درېم مطلب: د مستشرقينو عقیده ډلې او قسمونه

دويم مبحث: د مستشرقينو اعتراضات

لومړي مطلب: د مستشرقينو اهداف او مقاصد

دويم مطلب: د مېراث په مسئله د مستشرقينو اعتراضات

د ميراث د توپير دري معيارونه

دريم مطلب: د مستشرقينو دا اعتراض ځوابونه او هغه حالت چه بنځېنه پکې د نارينه و په شان مېراث اخلي

څلورم مطلب: هغه حالات چه بنځېنه د نارينه و څخه زيات يا کم مېراث اخلي

پنځم مطلب: هغه حالت چه بنځېنه پکې مېراث اخلي او نارينه و ته نه ورکول کېږي

شپږم مطلب: د بنځو په هکله د نبي صلی الله عليه وسلم توصيات او ټينگار

نتيجه: د اسلامي شريعت د ټولنيزو حقونو او بنځو د کرامت تثبيت

وړاندیز:

دقرانی اياتونو فهرست

د نبوي احاديثو فهرست

د اعلامو فهرست

مصادر او مراجع

د موضوعاتو فهرست

لومړي فصل
د بنځو میراث او د شریعت د مقاصدو فلسفه

هدف: د بنځو د مېراث د حقوقو بنسټيز اصول، اهميت او د شريعت مقاصد په نظرياتو او فقهې توگه روښانه کول

لومړۍ مبحث: د بنځو د مېراث پېژندنه

لومړي مطلب: اهم اصطلاحات

مهم اصطلاحات په دې علم کې دادي:

- ۱ - فرض: په لغت کې د تقدير او د قطع معنی لري^(۱).
- په اصطلاح کې: هغه برخه چې د وارث لپاره د قرآن، سنت او اجماع په اساس مقرر شوي وي، لکه اتمه يا څلورمه برخه، چې د عول يا رد څخه نه کميږي او نه زياتيږي. ^(۲).
- ۲: سهم - داصل مسئلې څخه وارث ته يوه خاصه برخه ده.
- ۳: ترکه - دمري څخه پاتې مال چه هغه عين يا نقدي وي يا حقوق وي چه د مړۍ ملکيت وي^(۳).
- ۴: نسب - د انساب مفرد دی، او نسب قرابت او خپلوئ ته کارول کېږي، جمع يې انساب ده، يو چا ته يې منسوب کړي، مصدر يې نسبت دی، چا ويلي دي: چه نسب خاص وي د پلارانو پورې، اوځيني وايي: چه ملکونو او ښارونو او کسبونو ته هم نسبت کېږي، خويوتوب (خوی کېدل) پلارتوب (پلار کېدل) يا په يو ددې دواړو پورې تعلق نيول دي^(۴).
- ۵: جمع او عدد - ديوه څخه زيات ته ويل کېږي لکه دوه لونه يا زياتي لونه.

^۱: أبو الفضل، جمال الدين ابن منظور أنصاري إفريقي (متوفى: 711هـ)، لسان العرب ج 2 ص 1077، ناشر: بيروت طبعة: ثالثة - 1414 هـ عدد الأجزاء: 15

^۲: ابن باز، عبد العزيز بن عبد الله بن باز مفتي عام السعودية، الفوائد الجلية في المباحث الفرضية: ج 1 ص 13، ناشر: المملكة العربية السعودية تاريخ النشر: 1418 هـ

^۳: جرجاني، علي بن محمد بن علي الزين الشريف الجرجاني (المتوفى: 816هـ) التعريفات ج 1 ص 56، ناشر بيروت - لبنان طبعة: أولى 1403 هـ - 1983 م عدد أجزاء: 1

^۴: ابن منظور الأنصاري، محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين إفريقي (متوفى: 711هـ) ناشر: بيروت طبعة: ثالثة - 1414 هـ عدد أجزاء: 15

٦ : أصل – په لغت کې : د هر شي بيخ ته ويل کېږي، او چه کله مطلق ذکرشي نو مراد ترينه پلار مور ، صحيح نیکونه ، دپلار له طرفه صحيح نياگانې که هرڅومره پورته وي(1)

کله چه وويلې شي چه نارينه اصل نومراد ترينه پلار اونیکه وي .

٧ : فرع – په لغت کې: د اصل خلاف ته ويل کيږي ، او هغه څه دي چه په بل باندې بناء شوي وي، خو کله چه د ميراث په مسايلو کې فرع مطلق ذکرشي مقصد ترينه دمري ځوی يالور ، دځوی ځوی يادځوی لور وي که هرڅومره په درجه کې بنکته وي ، کله چه وويل شي د(مري اولاد) نو مراد ترينه ځوی يالور ، دځوی ځوی يا دځوی لور که هرڅومره په درجه کې بنکته شي(2).

دځوی ځوی دځوی په ځاي ودریدلې شي ، لکن دورور ځوی دورور په ځاي نشي ودریدلی .

دپلار اولاد : مقصد ترينه وروڼه خویندې سکه وي که پلارنی .

دنیکه اولاد : مراد ترينه سکه تره يا يي د پلار پلارنی ورور دی ، يا د دې دواړو اولاد دی .

٨ : ولد – چه پخپله د انسان څخه د مرگ نه مخکې پیداشوي وي يعنې (دمرگ څخه مخکې يي حمل قرار نيولي وي، نارينه وي يا بنځېنه .

٩ : وارث- هغه څوک چه د ترکي څخه ديوې حصي حقدار وي اگر که بالفعل نه وي لکه محروم او محجوب .

١٠ : ورور او تره(کاکا) چه کله مطلق ورور ذکر شي مراد تري سکه ورور، پلارنی ورور، مورنی ورور وي، او د تره څخه مورنی تره نه مراد کېږي ځکه هغه د ذوي الارحامو څخه دی .

١١ : عصبه – دمري هغه نژدي خپلوان دی چه د هغه لپاره شرعي نصوصو کې مقرر ه برخه نه وي، اود ذوي الفروضو څخه پاتي ميراث اخلي .

¹ : الطالقاني، إسماعيل بن عباد بن العباس، أبو القاسم الطالقاني، المشهور بالصاحب بن عباد (المتوفى: 385هـ) المحيط في اللغة، ج2 ص232.

² : احمد نكري، قاضي عبد النبي بن عبد الرسول الأحمدي (المتوفى: ق 12هـ)، جامع العلوم في اصطلاحات الفنون، ج3 ص20، ناشر بيروت، طبع اولي 1421هـ عدد اجزاء 4.

۱۲ : إدلاء — په لغت کې : په معنی د لیږلو، حاضرولو، ورکولو، او په معنی د وصل سره راغلي ده، بیا مجازا د هر شي د لیږلو لپاره استعمال شوي ده(۱).

او په اصطلاح کې : د مري سره اتصال ته ویل کېږي : که مخامخ پخپله وي لکه دمري پلار اومور اوځوی اولور ، یا د بل چا په واسطه اتصال وي : لکه د ځوی ځوی ، یا دځوی لور چه دمري سره دځوی لامله وصل دي ، یا د ذاتي عصبه لامله دمري سره وصل وي لکه : دځوی ځوی ، دځوی دځوی ځوی ، دځوی لور(۲) .

۱۳ : مینت (مري) چه د انسان د جسد څخه روح وتلی وي (۳).

دویم مطلب : د میراث د علم مبادی

د هر علم لپاره لس مبادی وي چه دهغې پیژندل ضروري وي، علامه صبان په دې شعر کې را جمع کړي دي(۴):

إن مبادي كل فن عشرة... الحد والموضوع ثم الثمرة

وفضله، ونسبة والواضع... والاسم، الاستمداد، حكم الشارع

مسائل، والبعض بالبعض اكتفى .. ومن درى الجميع حاز الشرفا

تعريف ، موضوع ، فايده ، فضيلت ، نسبت ، وضع کونکي ، نوم ، سرچينه ، دشارع حکم ، مسئلي ، چاچه دا ټول وپیژندل لوي عزت او مرتبي ته رسيږي .

دريم مطلب: د بنځو د ميراث اصطلاحی او فقهي تعريف

اسلامي شريعت د انسان د ژوند ټول پړاوونه په دقيقو احکامو سمبال کړي دي، حتی هغه حالت هم چې انسان له دې نړۍ څخه رخصت شي. له همدې مهمو احکامو څخه يو هم د مېراث نظام دی، چې د مري له پاتې شتمنۍ سره د وارثانو حقوق تنظيموي. د مېراث علم د

¹ : وگوره :ابن عابدين : محمد أمين بن عمر بن عبد العزيز الدمشقي، (1198 - 1252 هـ) حاشية ابن عابدين، ج 6 ص 780، الناشر دار الفكر للطباعة والنشر. سنة النشر 1421 هـ - 2000 م. بيروت. عدد الأجزاء 8

² : وگوره ، دستور العلماء، ج 1 ص 63.

³ : وگوره ، مرسى ، أبو الحسن علي بن إسماعيل بن سيده المرسى (متوفى: 458 هـ) المخصص ج 2 ص 71، محقق: خليل إبراهيم جفال، ناشر: بيروت، طبعة: أولى، 1417 هـ، عدد أجزاء: 5

⁴ : أبو العرفان محمد بن علي الصبان الشافعي (المتوفى: 1206 هـ) حاشية الصبان على شرح الأشموني لألفية ابن مالك، ناشر بيروت، عدد أجزاء: 3.

اسلامي فقهي له هغو مهمو علومو څخه دی چې د الله جل جلاله له لوري يې قواعد او اصول په صراحت ټاکل شوي، تر څو د انسانانو ترمنځ د ظلم، شخړو او بې عدالتۍ مخه ونیول شي.

د مېراث د احکامو د صحيح فهم لپاره، د دې علم د بنسټيزو اصطلاحاتو پېژندل ضروري دي؛ لکه: فرض، سهم، ترکه، وارث، نسب، سبب، شرط، اصل، فرع، عصبه او ذوي الارحام. دا اصطلاحات د مېراثي مسايلو بنسټ جوړوي، او د هغو له دقيق درک پرته د مېراث د قواعدو تطبيق ممکن نه دی.

۱. ابن قدامة^(۱) په المدخل الى الفقه الاسلامي کې ليکي: د بنځو مېراث هغه برخه ده چې د مړ شوي کس د شتمنۍ يا ترکي څخه د قرآن، سنت او اجماع له مخې بنځو ته ورکړل شوي وي. دا برخه د علم الفرائض يوه مهمه څانګه ده، چې د وارثينو حقوق او د مال تقسيم دقيق اصول په کې مشخص شوي دي.^(۲)

۲. د بنځو د مېراث اهميت:

- **اقتصادي امنيت:** علامه قرطبي^(۳) رحمه الله ليکل دي: د بنځي لپاره د مالي خپلواکۍ او د ژوند د اساسي اړتياوو تضمين.^(۴)
- **عدالت او مساوات:** د اسلام د عدل اصول تعقيبوي، ځکه بنځه د خپل حق څخه محرومه نه ده.

1 : ابن قدامة (541- 620هـ، 1147- 1223م). عبد الله بن محمد بن قدامة الجعافيلي المقدسي ثم الدمشقي الحنبلي. فقيه محدث ولد بجماعيل، وهي قرية بجبل نابلس بفلسطين. ثم رحل إلى دمشق، وقرأ القرآن، وسمع الحديث الكثير من والده، ومن أبي المكارم ابن هلال، ومن أبي المعالي بن صابر وغيرهم. ثم رحل إلى بغداد مع ابن خالته الحافظ عبد الغني وسمع من علمائها ثم عاد إلى دمشق. كان حجة في المذهب الحنبلي. برع وأفتى وناظر وتبحر في فنون كثيرة. وكان زاهدا ورعا متواضعا، حسن الأخلاق، كثير التلاوة للقرآن، كثير الصيام والقيام. الموسوعة العربية العالمية.

2 : ابن قدامة، المدخل إلى الفقه الإسلامي، ج 1، ص 45، بيروت: دار الفكر، 1407هـ.

3 : القرطبي، شمس الدين (600 - 671هـ، 1204 - 1273م). أبو عبد الله محمد بن أحمد بن أبي بكر بن فرح الأنصاري الخزرجي. فقيه مفسر عالم باللغة ولد في مدينة قرطبة، وقد رحل بعد سقوطها إلى الإسكندرية، ثم إلى صعيد مصر حيث استقر فيه. كان القرطبي عالما كبيرا منقطعا إلى العلم منصرفا عن الدنيا، فترك ثروة علمية تقدر بثلاثة عشر كتابا مابين مطبوع ومخطوط، أبرزها تفسيره الكبير الجامع لأحكام القرآن الكريم، وهو تفسير كامل غني فيه بالمسائل الفقهية إلى جانب العلوم الأخرى، و التذكرة بأحوال الموتى؛ أحوال الآخرة؛ التذكار في أفضل الأذكار؛ التقريب لكتاب التمهيد. توفي القرطبي ودفن في صعيد مصر. نقلا عن الموسوعة العربية العالمية

4 : القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج 4، ص 210، القاهرة: دار الكتب العلمية، 1405

- ټولنيز ثبات: دکتور صالح الفوزان⁽¹⁾ ليکلي دي : د کورنۍ د شتمنۍ تقسيم عادلانه کېږي، د کورنۍ د شخړو مخه نيول کېږي.⁽²⁾

۳. د مېراث لغوي او اصطلاحي تعريف:

دا چه بنځه په مېراث کې د خپل حق څخه محرومه وه يا يې حق ناقص وو، يا په خپله بنځه د نورو شيانو په شان په مېراث کې وړل کېدله لکه څنگه چه په عربو کې د جاهليت په وخت کې رواج وو، د اسلام مقدس دين راغی چه بنځې ته د هغې پوره حق ور کول شي.

نو اسلام بنځې ته څرنگه د مېراث حق ورکړی دی؟

اوس مېراث څه ته ويل کېږي؟.

- لغوي تعريف: د “ارث” لفظ په لغت کې د “پاتې شوي شتمني” يا “ميراث” معنی لري. لکه څنگه چې قرآن کریم وايي:

“انکم علی ارث من ارث أبیکم إبراهيم”⁽³⁾

- اصطلاحي تعريف: علامه ابن نجيم⁽⁴⁾ حنفي وايي: د فقهي او حساب اصولو علم، چې په کې د هر وارث حقونه او د ترکي وېش حدود تعين شوي وي⁽⁵⁾.
- دا چه بنځه په مېراث کې د خپل حق څخه محرومه وه يا يې حق ناقص وو، يا په خپله بنځه د نورو شيانو په شان په مېراث کې وړل کېدله لکه څنگه چه په عربو کې د جاهليت په وخت کې رواج وو، د اسلام مقدس دين راغی چه بنځې ته د هغې پوره حق ور کول شي.

¹ : صالح بن فوزان الفوزان (معاصر) فضيلة الشيخ د / صالح بن فوزان بن عبد الله الفوزان، من آل فوزان من أهل الشمامسة، الوداعين من قبيلة الدواسر.

الوظيفة : عضو اللجنة الدائمة وعضو هيئة كبار العلماء.

² : الشيخ صالح الفوزان، شرح مختصر في علم الفرائض، ص15، رياض: مكتبة الرشد، 1420هـ.

³ : ابي داود: سليمان بن الأشعث (202 . 275هـ، 817؟ . 889م). سليمان بن الأشعث بن شداد بن عمرو، الأزدي أبو داود، السجستاني. الإمام، العلم، إمام الإنمة في الحديث. أحد أصحاب كتب الحديث الستة المشهورة. نقلا عن الموسوعة العربية العالمية .

⁴ : ابن نجيم (...= 970 هـ - 1563 م) زين الدين بن إبراهيم بن محمد، الشهير بابن نجيم: فقيه حنفي، من العلماء. مصري. له تصانيف، منها (الاشباه والنظائر - ط) في أصول الفقه و (البحر الرائق في شرح كنز الدقائق - ط) فقه، ثمانية أجزاء، منها سبعة له والثامن تكملة الطوري، و (الرسائل الزينية - ط) رسالة، في مسائل فقهية، و (الفتاوى الزينية - ط) نقلا عن : الأعلام للزركلي

⁵ : ابن نجيم، الشرح الكبير على الهداية، ج2، ص88، القاهرة: مطبعة دار المعارف، 1328هـ .

- د مېراث د علم موضوع: د ميراث د مستحقو خلکو ترمينځ د ترکي د تقسيم څرنگوالی (1).
- ددې علم غرض : هر حقدار ته په صحيح شرعي طريقې سره د ترکي رسول دي (2).
- سرچينه : دا علم د کتاب الله، سنت رسول صلي الله عليه وسلم، او اجماع څخه سرچينه اخلي، او قياس اونورو دلايلو ته په کې دخل نشته (3).

۴. علم الفرائض او بنځي:

- علم الفرائض د ترکي د وېش علم دی چې د فرضي برخي (فروض) پر بنسټ کار کوي. د بنځو حقونه په دې علم کې د لاندې اصولو په رڼا کې ټاکل کېږي:
- ثابتې برخي: لکه نيمه حصه، څلورمه حصه؛
- د نورو وارثينو سره توازن: عبدالرحمن ابن قاسم (4) ليکلي دي: د ورثه ترمنځ د حصص عدل او انصاف (5).

۵. عصري تطبيق او د شريعت مقاصد:

- لومړی مثال: که يو سړی مړ شي او يوازي يوه لور ولري، د قرآن د حکم مطابق هغې ته نيمه برخه ورکول کېږي، ترڅو اقتصادي امنيت تامين شي. (6)
- دويم مثال: که ميراث کې د بنځي او نورو وارثينو شتون وي، د شريعت هدف دا دی چې د هر وارث حق محفوظ شي، او د کورنۍ شخړې کمې شي. (7)

¹ : دسوقي، محمد بن أحمد بن عرفة الدسوقي المالکي (المتوفى: 1230 هـ) حاشیه دسوقي ج 4 ص 456، ناشر دارالفکر، عدد اجزاء 4.

و ابن عرفة، محمد بن قاسم الأنصاري، أبو عبد الله، الرصاع التونسي المالکي (المتوفى: 894 هـ) شرح حدود ابن عرفة ج 1 ص 533، ناشر مکتبه علميه، طبع اول 1350 هـ عدد اجزاء 1.

² : زحيلي، دکتور وهبة بن مصطفى الزحيلي، الفقه الاسلامي وادلته ج 10 ص 7701.

³ : وگوره: ابن عابدين شامي، ردالمحتار علي درالمختار ج 6 ص 758.

⁴ : ابن قاسم (1319 - 1392 هـ = 1901 - 1972 م) عبد الرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي القحطاني نسباً، أبو عبد الله: فقيه حنبلي من أعيانهم في نجد. ولد بقرية (البير) من قرى الحمل قرب الرياض.

⁵ : عبد الرحمن بن قاسم، فقه الفرائض وأحكام الميراث، ص 34، القاهرة: دار الفكر العربي، 1425 هـ.

⁶ : الكوثري، تاريخ العرب قبل الإسلام، ج 1، ص 98، القاهرة: دار المعرفة، 1400 هـ.

⁷ : القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج 4، ص 215، القاهرة: دار الکتب العلمية، 1405 هـ.

• **مقصد:** د ښځو د مېراث حقونه د حفظ المال، حفظ النسل او حفظ العدل له موخو سره مستقیم تړاو لري.⁽¹⁾

دویم مبحث: د ښځو د مېراث فلسفه، مقاصد او تطبیقي ابعاد لومړی مطلب: د ښځو د مېراث تاریخي وضعیت

۱. د جاهلیت دوره:

په جاهلي ټولنه کې ښځو ته په مېراث کې یا حق نه ورکول کېده یا یې حقونه محدود وو. ښځې اکثره د پلار یا مېړه تابع وې، اود کورنۍ مالونه د نارینه وو تر کنټرول لاندې وو.⁽²⁾

۲. د اسلام راتګ او د ښځو حقوق: علامه ابن باز⁽³⁾ رحمه الله لیکلي دي: اسلام راغی چې ښځو ته د هغوی پوره مېراثي حقونه ورکړي. قرآن کریم د ښځو د حصص قانون مشخص کړی دی چې د کورنۍ د عدالت، شخړو د مخنیوي او اقتصادي امنیت لپاره مهم دی.⁽⁴⁾

۳. عملي اهمیت:

- د ښځې مالي خپلواکي او د ژوند د ضروریاتو تأمین
- د کورنۍ د مالي شخړو کمول
- د ټولنیز عدالت په اصولو کې د ښځو رول پیاوړی کول

دویم مطلب: د ښځو د مېراث فلسفه او شریعت مقاصد

۱. د عدل او انصاف فلسفه:

د ښځو مېراث د شریعت د عدل یوه څرګنده نمونه ده. اسلام د هر وارث حق ته اهمیت ورکوي، او ښځې د خپلو حقونو څخه محرومې نه دي. دا د قرآن کریم په آیتونو کې په وضاحت راغلي دي.

۲. اقتصادي امنیت:

1 : سورة النساء، آیت 11-12، 176

2 : ابن قدامه، المنخل إلى الفقه الإسلامي، ج 1، ص 50.

3 : ابن باز، عبد العزيز (1330-1420هـ، 1912 - 1999م). عبدالعزيز بن عبدالله بن باز عالم وفقيه سعودي، والرئيس العام لإدارات البحوث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد منذ عام 1395هـ، 1975م. ثم أصبح مفتيًا عامًا للبلاد. وُلد بالرياض، في أسرة يغلب على كثير من فضلائها طلب العلم.

4 : الشيخ ابن باز، الفرائض و أحكام الميراث، ص 22، رياض: دار الفتح، 1422هـ .

د شریعت یو له اصلي مقاصدو څخه حفظ المال دی. د بنځو د میراث حقونه ډاډ ورکوي چې بنځه د مالي ستونزو سره نه مخامخ کېږي، حتی که نور وارثان هم شتون ولري.

۳. ټولنیز او کورنی ثبات:

د میراث اصول د کورنۍ د مالونو وېش د منصفانه توازن پر اساس کوي. دا د فتنې، شخړو او د کورنۍ دننه اختلافاتو مخه نیسي.

۴. د شریعت عمومي مقاصد:

- حفظ الدين: د اسلام اصولو رعایت
- حفظ النفس: د ژوند د بنسټیزو اړتیاوو تأمین
- حفظ العقل: د کورنۍ نظم او حقوقو پېژندل
- حفظ النسل: د کورنۍ د نسلونو حقونه
- حفظ المال: د بنځو مالي امنیت او د ترکي عادلانه وېش

دریم مطلب: د میراث حکمت او اهمیت د شریعت له نظره

اسلامي شریعت د میراث نظام یوازې د شتمنۍ د وېش یو حقوقي چوکاټ نه ګڼي، بلکې دا یې د ټولنیز عدالت، اقتصادي توازن، او د کورني نظام د ثبات له بنسټیزو ارکانو څخه ګرځولي دی. د میراث احکام د قرآن کریم په قطعي نصوصو کې په تفصیل سره بیان شوي، چې دا پخپله د دې نظام پر اهمیت، حکمت او دوامدار ارزښت دلالت کوي.⁽¹⁾

امام شاطبي⁽²⁾ رحمه الله لیکلي دي: د میراث د تشریع تر شا یو بنسټیز حکمت د انساني فطرت مراعات دی. انسان په فطري ډول د خپل مال د بقا، انتقال او د هغه د سم مصرف په اړه اندېښنه لري، او غواړي چې تر مرګ وروسته یې شتمني ضایع نه شي او یا د ناحقه لاسونو ښکار نه شي. اسلامي شریعت دا فطري میلان په منظم او عادلانه ډول تنظیم کړی، خو له یوې خوا د مړ شوي شخص اراده د وصیت په مشروع حدودو کې مراعات شي، او له بلې خوا د وارثینو ترمنځ د شخړو، ظلم او تجاوز مخه ونیول شي.⁽³⁾

همدارنګه، د میراث نظام د اقتصادي تمرکز د مخنیوي یو مهم شرعي میکانیزم دی. که شتمني یوازې په یوه شخص یا محدوده طبقه کې راټوله شي، نو دا چاره د ټولنیز عدم توازن، اقتصادي

1 : سورة النساء، آیتونه: 11-12.

2 : الشاطبي (000 - 790 هـ = 1388 - 000 م) إبراهيم بن موسى بن محمد اللخمي الغرناطي الشهير بالشاطبي: أصولي حافظ، من أهل غرناطة، كان من أئمة المالكية.

3 : الشاطبي، أبو إسحاق، الموافقات في أصول الشريعة، ج2، دار المعرفة، بيروت، ص 8-15.

استثمار او طبقاتي واټن لامل گرځي. اسلامي شريعت د همدې خطر د له منځه وړلو لپاره د مال د دوران اصل وضع کړی دی. قرآن کریم دې اصل ته په څرگنده اشاره کوي، هلته چې فرمايي:

﴿كَي لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾⁽¹⁾.

يعني شتمني بايد يوازې د شتمنو ترمنځ په دوران کې پاتې نه شي⁽²⁾. دا قرآني اصل د ميراث په نظام کې په عملي او تطبيقي بڼه پلي شوی، ځکه شتمني له يوه نسل څخه بل نسل ته د پراخو وارثينو ترمنځ وېشل کېږي.

دكتور الزحيلي رحمه الله ليکي: د ميراث له مهمو حکمتونو څخه بل د کورني نظام ټينګښت او د کورنۍ اړيکو پياوړتيا ده. اسلامي شريعت وارثين د نسب، واده او ولاء پر بنسټ ټاکلي، تر څو د کورنۍ غړي د يو بل د مالي او ټولنيز ملاتړ احساس ولري. په دې توګه، ميراث يوازې د مال انتقال نه دی، بلکې د مسوليتونو انتقال هم دی، چې د کورنۍ د همغږۍ او دوام سبب گرځي⁽³⁾.

سربېره پر دې، د ميراث احکام د شريعت د مقاصدو له مهم اصل، يعني حفظ المال سره مستقيمې اړيکه لري. مال د انساني ژوند د بقا او د ټولنيز نظم اساسي وسيله ده، او شريعت غواړي چې دا مال له فساد، ضايع کېدو او ناحقه تصرف څخه خوندي پاتې شي. د ميراث منظم نظام دا تضمين برابروي چې د مړ شوي شخص شتمني په شرعي ډول وارثينو ته ورسېږي او په مشروع لارو کې ولګول شي⁽⁴⁾.

له همدې امله، فقهاوو ټينګار کړی چې د ميراث احکام د بشري اجتهاد محصول نه، بلکې د الهي عدالت څرګند انځور دی. انسان ته دا واک نه دی ورکړل شوی چې د ميراث په حصصو کې د خپلې خوښې مطابق بدلون راولي، ځکه دا بدلون به د عدالت له اصل او د شريعت له مقاصدو سره په ټکر کې وي⁽⁵⁾.

1 : سورة الحشر آية 13.

2 : سورة الحشر، آية: 7؛ القرطبي، الجامع لأحكام القرآن، ج5، دار الكتب المصرية، ص 60-65.

3 : الزحيلي، أ.د. وهبة الزحيلي أستاذ ورئيس قسم الفقه الإسلامي وأصوله بجامعة دمشق - كلية الشريعة الفقه الإسلامي وأدلته، ج8، دار الفكر، دمشق، ص 247-255.

4 : ابن عاشور، ابن عاشور (1296 - 1393 هـ = 1879 - 1973 م) محمد الطاهر بن عاشور: رئيس المفتين المالكيين بتونس وشيخ جامع الزيتونة وفروعه بتونس. مولده ووفاته ودراسه بمغنين (عام 1932) شيخا للإسلام مالکيا. وهو من أعضاء الجمعيتين العربيتين في دمشق والقاهرة.

، مقاصد الشريعة الإسلامية، دار السلام، قاهره، ص 135-142

5 : ابن قدامة، المغني، ج6، دار عالم الكتب، رياض، ص 176-180.

پایله

په پایله کې ویلای شو چې د میراث نظام د اسلامي شریعت له هغو احکامو څخه دی چې په یوه وخت کې د فرد حق، د کورنۍ ثبات، او د ټولنې مصلحت تضمینوي. همدا جامع حکمتونه دي چې د میراث احکام یې له انساني قانون سازۍ جلا کړي او د الهي عدالت، حکمت او توازن یو روښانه تصویر یې گرځولی دی.

څلورم مطلب: د بنځو د میراث د تطبیق ستونزې او د شریعت حل لارې

که څه هم اسلامي شریعت د بنځو د میراث حق په صراحت، قطعیت او تفصیل سره تثبیت کړی دی، خو د عملي تطبیق په ډگر کې د دې الهي نظام پر وړاندې یو لړ ټولنیزې، عرفي او حقوقي ستونزې موجودې دي. دا ستونزې د شریعت له کمزورۍ څخه نه، بلکې د انساني تطبیق له نقص او د غیر اسلامي دودونو له نفوذ څخه سرچینه اخلي^(۱).

له مهمو ستونزو څخه یوه دا ده چې په ځینو ټولنو کې عرف او دود د شرعي نصوصو پر ځای حاکم گرځول شوی دی. د جاهلي فکر پاتې شوني، لکه دا تصور چې بنځه د مال د تملک وړتیا نه لري، یا دا چې د کورنۍ شتمني باید یوازې د نارینه وو ترمنځ پاتې شي، لا هم په عملي ژوند کې لیدل کېږي. دا عرفي فشارونه د قرآن کریم له صریحو نصوصو سره په ښکاره ټکر کې دي، ځکه قرآن بنځې ته د میراث مستقل حق ورکړی او هېڅ استثناء یې پکې نه ده منلې^(۲).

بله جدي ستونزه د کورني فشار او عاطفي جبر مسأله ده. په ډېرو مواردو کې بنځه، که څه هم شرعي حق لري، خو د کورنۍ د سولې، د ورورگلوۍ د ساتنې، یا د بدنۍ د وېرې له امله له خپل میراث څخه تېرېږي. فقهاوو دا ډول تېرېدنه هغه مهال معتبره نه ده بللې، چې په کې د بنځې رضایت د فشار او اکراه تر اغېز لاندې وي، ځکه اکراه د مشروع تملک او اسقاط حق له شرایطو سره په ټکر کې دی^(۳).

همدارنگه، د حقوقي پوهاوي نشتوالی د بنځو د میراث د ضایع کېدو یو مهم لامل دی. ډېری بنځې د خپل شرعي حق له اندازې، نوعیت او د ترلاسه کولو له لارو نه دي خبرې. دا حالت د شریعت د مقاصدو، په ځانګړي ډول د تحقیق العدل او رفع الظلم له اصولو سره په تضاد کې دی، ځکه شریعت د ناپوهۍ پر بنسټ ظلم ته مشروعیت نه ورکوي^(۴).

^۱ : ابن عاشور، محمد الطاهر، مقاصد الشریعة الإسلامية، دار السلام، قاهره، ص 178-182.

^۲ : سورة النساء، آیت: 7؛ الزحيلي، الفقه الإسلامي وأدلته، ج 8، ص 251.

^۳ : ابن قدامة، المغني، ج 6، دار عالم الكتب، ص 190-195.

^۴ : القرضاوي، يوسف، فقه العدل في الإسلام، دار الشروق، ص 101-105.

اسلامي شريعت د دې ستونزو د حل لپاره روښانه اصول او عملي حل لاري وړاندې کړي دي. تر ټولو لومړۍ، د ميراث احکام يې د قطعي نصوصو په بڼه نازل کړي، خو هېڅ فرد، کورنۍ او يا دولت ته د تغيير او تحريف مجال پاتې نه شي. دويم، شريعت قضاء ته دا صلاحيت ورکړی چې د ښځې د ميراث حق جبراً هم تطبيق کړي، که چېرې وارثين له خوښې سرغړونه وکړي. دا چاره د شريعت د مقاصدو له اصل، يعنې حفظ الحقوق سره مستقيمه اړيکه لري⁽¹⁾.

سربېره پر دې، فقهاوو د ښځې له ميراث څخه محرومول د کبيره گناه بللي ده، ځکه دا عمل د الهي نص رد، د عدالت نقض، او د ظلم ښکاره بڼه ده. رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (مَنْ اقْتَضَعَ حَقَّ امْرَأٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ فَقَدْ أَوْجَبَ اللَّهُ لَهُ النَّارَ) دا حديث د مالي حقوقو د غصب د سخت انجام څرگندونه کوي، چې د ميراث حق هم پکې داخل دی⁽²⁾.

پايله

په پايله کې ويلای شو چې د ښځو د ميراث ستونزه په اصل کې شرعي نه، بلکې تطبيقي ستونزه ده. اسلامي شريعت د ښځې حق په خورا وضاحت سره تثبيت کړی، او د دې حق د ضايع کېدو ټول مسؤليت د انساني چلند، ناسم عرف او د شريعت د عملي کېدو پر کمزورۍ راگرځي. د شريعت د مقاصدو په رڼا کې، د ښځو د ميراث عادلانه تطبيق نه يوازې يو فقهي مکلفيت، بلکې يو اخلاقي، ټولنيز او ديني مسؤليت هم دی.

پنځم مطلب: د ښځو د ميراث په اړه معاصر قوانين او د اسلامي شريعت مقايسوي تحليل

په معاصر نړۍ کې د ميراث موضوع، په ځانگړي ډول د ښځو د ميراث مسأله، د بېلابېلو حقوقي نظامونو ترمنځ د جدي بحث وړ گرځېدلې ده. ډېری معاصر ملي او نړيوال قوانين د ښځو او نارينهوو ترمنځ د مطلق مساوات شعار پورته کوي، خو دا مساوات اکثره د فطري توپيرونو، کورنيو مسؤليتونو او ټولنيزو واقعيتونو له پامه غورځولو سره مطرح کېږي. اسلامي شريعت، برعکس، د ميراث په نظام کې د عدل پر بنسټ ولاړ توازن ته پام کړی، نه د ظاهري مساوات پر ادعا⁽³⁾.

په غربي حقوقي نظامونو کې، لکه د مدني قانون او عرفي قانون سيستمونه، د ميراث وېش عموماً د فرد د ارادې تابع گڼل کېږي. شخص کولی شي خپله شتمني د وصيت له لارې هر چا ته، په هر تناسب، وسپاري؛ که څه هم دا کار د کورنۍ د ځينو غړو، په ځانگړي ډول

¹: الشاطبي، الموافقات، ج2، ص 20-25.

²: صحيح مسلم، کتاب الإيمان، باب وعيد من اقتطع حق امرئ مسلم.

³: ابن عاشور، محمد الطاهر، مقاصد الشريعة الإسلامية، دار السلام، قاهره، ص 155-160.

ښځو او ماشومانو، د محرومیت سبب وگرځي. دا مطلق اختیاري نظام، که څه هم د فردي آزادی تر عنوان لاندې مطرح کېږي، خو په عملي توګه د کورني عدالت او ټولنیز توازن د زیانمنېدو لامل ګرځي⁽¹⁾.

برخلاف، اسلامي شریعت د میراث نظام د الهي نصوصو پر بنسټ قائم کړی او د انسان اراده یې د وصیت په محدود چوکاټ کې راګیره کړې ده. دا محدودیت د دې لپاره دی چې نه یوازې د ښځو، بلکې د ټولو وارثینو حقوق خوندي پاتې شي. له همدې امله، فقهاوو ټینګار کړی چې د میراث احکام تعبدی بڼه لري او د بشري قانون سازۍ له بدلونونو څخه لوړ دي⁽²⁾.

په ځینو اسلامي هېوادونو کې، که څه هم د میراث قوانین په اساسي ډول د شریعت له احکامو اخیستل شوي، خو د عملي تطبیق پر مهال د عرف، سیاسي فشارونو او نړیوالو کنوانسیونونو تر اغېز لاندې بدلونونه پکې راغلي دي. دا بدلونونه کله ناکله د ښځو د میراث د حق د پراخولو تر شعار لاندې ترسره کېږي، خو په حقیقت کې د شریعت د مقاصدو له توازن سره ټکر پیدا کوي، ځکه د مکلفیت او حق ترمنځ اړیکه له پامه غورځول کېږي⁽³⁾.

اسلامي شریعت د ښځو د میراث په اړه یو جامع او متوازن نظام وړاندې کړی، چې پکې د ښځې مالي حقونه د نارینه وو له مکلفیتونو سره تړلي دي. که څه هم په ځینو مواردو کې د ښځې ونډه نیمه ده، خو دا نیمګړتیا نه، بلکې د مسؤلیت پر بنسټ عادلانه تفریق دی. نارینه د نفقې، مهر او د کور پر لګښت مکلف دی، په داسې حال کې چې ښځه د خپل مال په مصرف هېڅ شرعي مکلفیت نه لري. دا توازن هغه څه دي چې معاصر قوانین یې په عملي بڼه د تأمین توان نه لري⁽⁴⁾.

پایله

له پورته مقایسوي تحلیل څخه څرګندېږي چې اسلامي شریعت د ښځو د میراث په برخه کې نه د محرومیت لاره خپله کړې او نه د غیر واقعي مساوات. بلکې دا یې د عدل، حکمت او ټولنیز توازن پر بنسټ تنظیم کړی دی. معاصر قوانین که څه هم د عدالت دعوه کوي، خو د ثابتو اخلاقي او فطري اصولو د نشتوالي له امله د دوام وړ نه ښکاري. له همدې امله، د ښځو د میراث په اړه د اسلامي شریعت نظام د هر زمان او مکان لپاره یو بشپړ، عادلانه او د انساني کرامت ساتونکی ماډل ګڼل کېږي.

¹ : David Johnston, *Islamic Law and the Challenge of Modernity*, Oxford University Press, p. : 112-118.

² : الشاطبي، أبو إسحاق، *الموافقات في أصول الشريعة*، ج 2، دار المعرفة، بیروت، ص 25-30.

³ : وهبة الزحيلي، *آثار الحرب في الفقه الإسلامي (ضمناً بحث تقنين الأحكام)*، دار الفكر، ص 210-215.

⁴ : القرضاوي، يوسف، *فقه العدل في الإسلام*، دار الشروق، قاهره، ص 110-118.

دریم مبحث: د بنځو د میراث تاریخچه

لومړی مطلب: د اسلام څخه د مخه د بنځو میراث

د بنځو د میراث د احکامو د سم درک لپاره اړینه ده چې د اسلام له راتګ مخکې په بېلابېلو دیني او ټولنیزو نظامونو کې د بنځو د میراث وضعیت وڅېړل شي، تر څو د اسلامي شریعت د میراثي نظام ځانګړتیاوې، عدلي توازن او مقاصدي حکمتونه روښانه شي⁽¹⁾. اسلامي شریعت د هغه ذات له لوري نازل شوی چې د انسان فطرت، ټولنیز جوړښت او واقعي اړتیاوې یې په بشپړه توګه پېژندلې او هغه احکام یې تشریح کړي چې د انساني ژوند له حالاتو سره بشپړ توافق لري⁽²⁾.

قرآن کریم د داسې الهي شریعت استازیتوب کوي چې د باطل له هر ډول نفوذ څخه خوندي دی، لکه څنګه چې الله جل جلاله فرمایي:

﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾⁽³⁾.

باطل ورته د مخې او شا له طرفه نشي را تللی، چې دا د شریعت د دوام، اعتبار او حکمت څرګند دلیل دی.

تاریخي څېړنې ښيي چې په ډېرو پخوانیو دیني او مدني نظامونو کې بنځي د میراث له حق څخه یا خو محرومي وې، یا یې حق د نارینه وو د موجودیت پورې مشروط ګڼل کېده. په مقابل کې، اسلامي شریعت بنځي ته د هغې د انساني کرامت، فطري جوړښت او ټولنیز رول له مخې مشخص، ثابت او محفوظ مالي حقوق ټاکلي دي، چې دا ځانګړنه د اسلامي میراثي نظام هغه امتیاز دی چې د نورو دیني او وضعي قوانینو څخه یې بېلوي⁽⁴⁾.

د بنځو د میراث د احکامو د سم درک لپاره دا اړینه ده چې د اسلام له راتګ مخکې په بېلابېلو دیني او ټولنیزو نظامونو کې د بنځو د میراث وضعیت وڅېړل شي، تر څو د اسلامي شریعت د میراثي نظام ځانګړتیاوې، عدلي توازن او مقاصدي حکمتونه روښانه شي. دا ځکه چې اسلامي شریعت د هغه ذات له لوري نازل شوی چې د انسان فطرت، ټولنیز جوړښت او واقعي اړتیاوې یې په بشپړه توګه پېژندلې دي، او هماغه احکام یې تشریح کړي چې د انساني ژوند له واقعي حالاتو سره بشپړ توافق لري.

¹ : المقاصد الفقهیه، ابن عاشور، ص 112-114

² : أبو الحسن الندوی، د اسلامي مالی نظام اصول، 1984

³ : سوره فصلت: 42:42

⁴ – Arnold J. Toynbee, A Study of History, Vol. 1, 1934:

قرآن کریم د داسې الهي شریعت استازیتوب کوي چې د باطل له هر ډول نفوذ څخه خوندي دی، لکه څنگه چې الله جل جلاله فرمایي: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ (۱).

باطل ورته د مخي او د شا له طرفه نشي را تللی.

چې دا د شریعت د دوام، اعتبار او حکمت څرگند دلیل دی.

تاریخي څېړنه څرگندوي چې په ډېری پخوانیو دیني او مدني نظامونو کې بنځي د میراث له حق څخه یا خو په بشپړ ډول محرومي وي، او یا یې حق د نارینه وو د موجودیت پورې مشروط گڼل کېده. په مقابل کې، اسلامي شریعت بنځي ته د هغې د انساني کرامت، فطري جوړښت او ټولنیز رول له مخې مشخص، ثابت او محفوظ مالي حقوق ټاکلي دي. همدا ځانگړنه د اسلامي میراثي نظام هغه امتیاز دی چې د نورو دیني او وضعي قوانینو څخه یې بېلوي (۲).

اول په یهودو کې د بنځو میراث .

په یهودو کې بنځېنه د میراث څخه محرومي وي، که هغه به مور وه یا به خور یا لور یا نور څوک، مگر که نارینه به موجود نه و نو بیا به بنځېنه و ته په میراث کې برخه ورکول کېده. مثلاً که د چا به ځوی پاتې نشو نو بیا د هغه لورته برخه ورکول کېده.

دتوراة په (۲۷) اصحاب (جلد) کې راغلي دي: د حافر د ځوی صلحفاد لورگاني وي د لوی اجتماع په ورځ د خیمې په خوله کې د موسي علیه السلام او نورو مشرانو مخي ته ودریدلي او وئې ویلي: زمونږ پلار په صحراء کې مړ دی د کوم ظلم له کبله ندی مړ بلکه د یوې گناه له امله مړ دی او د هغه ځامن نشته، نو اوس زمونږ د پلار نوم د قبیلې څخه ولې ختمیږي مونږ ته دي د پلار په مال کې د ترونو سره برخه را کړل شي، نو موسي علیه السلام د هغوي دعوي الله جل جلاله ته وړاندې کړه نو الله جل جلاله داسې و فرمایلي: چه د صلحفاد د لور گانو دعوي حقه ده، دوی ته دي د پلار په مال کې د ترونو سره برخه ورکړل شي او د پلار مال دوي ته نقل کېږي، او بیا ئې د بني اسرائیلو سره خبرې وکړې ور ته ئې و ویل: کوم سړی چه مړ شي او زامن نلري د هغه مال د هغه لور گانو ته نقل کېږي (۳).

دویم: د رومیانو په دین کې د بنځو میراث

¹ : سورت فصلت ، ایت نمبر 42.

² : : عورتاني، دکتور ورود عادل ابراهيم عورتاني ، احکام ميراث المرأة في الفقه الإسلامي، ج 1 ص 6.

³ : طه ، ، صابر أحمد طه ، نظام الأسرة في اليهودية والنصرانية والإسلام ، ج ۲ ص ۱۸۵، ۱۸۴، ناشر: مصر ، انترنت .

د روميانو په دين كې بنځي د نارينه ؤ سره په ميراث كې برابره برخه درلوده هغه كه به په هره درجه كې وه ، مگر بنځي ته د مير ه په مال كې برخه نه ور كول كېده ، ځكه د روميانو په دين كې زوجيت د ميراث سبب نه ؤ ، تر دې چه ميراث به بلي كورنۍ ته نه نقل كېدلو ، ځكه ميراث به هغوي په خپلو كورنيو كې پاتې كولو او خپريدلو او شيندلو ته به ئي نه پريښودلو ، كه يو زنانه به مړه شوه نو د هغې به چه كوم ميراث د خپل پلار د كور څخه اخستى ؤ هغه به واپس د هغې ورونو ته ور كول كېدلو ، او د هغې زامنو ته به نه ور كول كېده ، كه د مړي په اولاد كې به نارينه او بنځېنه موجود وه نو زامنو او لور گانو ته به يو شان برخي ور كول كېدلي ، كه د سړي ځوى يا لور به مړه شوه نو د هغوي حصه به ئي د هغوي اولاد ته ور كول كېدله اكر كه د مورث په ژوند به مړه وه ، د هغوي اولادونو ته به د هغوي د پلارانو او يا د هغوي د ميندو حصه ور كول كېده كه چيرته به ژوندي وه ، او دغه معامله به د خويندو او ورونو سره هم وه ، كه د مړي به اولاد نه ؤ نو اصول (پلار مور) او سكه وروڼه به ئي وه نو ټولو ته به يوشان ميراث ور كول كېده ، ناسكه ورونو ته پكې برخه نه ور كول كېده په دې كې نارينه او بنځېنه يو برابر وه ، ځكه سكه خويندې به د ورور په ميراث كې د پلار سره شريكې وې ، په خلاف د نا سكه خويندو چه هغوي به د نا سكه ورور په ميراث كې د پلار سره نه شريكېدلي ، او مال به د نيكونو او نيا گانو او سكه ورونو او سكه خويندو تر مينځ برابر تقسيميدلو ، او كه د مړي به نژدې خپلوان نه وه نو بيا به ئي په ليرې كې نژدې ته او بيا به په هغوي كې نژدې ته د (الاقرب فالاقرب) په قاعده ور كول كېده . (1)

دریم: د پخوانيو شرقي امتونو يا ساميانو په دين كې د بنځو ميراث

د شرقي امتونو څخه مقصد طورانيان كلدانيان سريانيان يونانيان (اغريق) وغيره دي څوك چه د مسيح عليه السلام د ميلاد څخه پخوا په مشرق كې استوگن وه ، د هغوي په دين كې د ميراث طريقه دا وه : چه د مړي مشر ځوى به ئي د پلار په ځاى كښينولو كه مشر ځوى به نه ؤ نو بيا به ئي هوبنيار ځوى د پلار په ځاى كښينولو ، كه هغه به نه ؤ نو بيا به ئي د مړي ورور ، كه هغه به نه ؤ نو بيا به ئي د مړي تروڼه ...

تر دې چه بيا به خبره خسر خپلو ته او قوم او قبيلې ته رسيدله ، د دوي د ميراث بيلگه دا وه چه اطفالو او بنځو ته يې په ميراث كې برخه نه ور كوله (2)

څلورم : دپخوانيو مصريانو په دين كې د بنځېنه ؤ ميراث

¹ : الديب ، عبد العظيم محمود الديب (المتوفى: 1431هـ) ، فريضة الله في الميراث والوصية. ج 1 ص 8، ناشر. مصر، طبعة: دريم، 1413 هـ - عدد أجزاء: 1.

² : د انترنت څخه اخيستل شوى ، ليكوال : Mark Cartwright ، ترجمه كونكي : اسماء يونس ، د كتاب نوم : بنځي په قديمي يونان كې ، <https://www.worldhistory.org> ، Women in Ancient Greece (A. yunes,

د پخوانيو مصريانو په ليکلو کې راغلي دي چې د هغوي په دين کې د ميراث نظام داسې ؤ چې کله به څوک مړ شو ټول خپلوان لکه پلار ميندي وروڼه خويندې زامن لورگاني تروڼه او ښځې به يې را جمع کړل او ټوله ترکه به ئې په مساوي توگه د دوي تر مينځ تقسيم کړه د ښځېنه ؤ او نارينه ؤ او لويانو او کوچنيانو تر مينځ ئې توپير نه کولو (1)

پنځم د اسلام څخه پخوا د عربو په نزد د ښځېنه ؤ ميراث

د عربو په جاهليت کې (د اسلام څخه پخوا) د ميراث مستقل نظام موجود نه ؤ بلکه د نورو شرفيانو په طريقه به ئې عمل کولو، د دوي په دين کې ميراث فقط د نارينه ؤ لپاره ؤ هغه چا به چې اسلحه چلولی شوه او د کورنۍ خرڅ او خوراک به ئې په غاړه ؤ، ښځو او ماشومانو ته پکې حصه نه وه، ځکه دوي به جنگونه لوټ مار او تالان نشو کولای، دا لا څه چې ښځې به ئې په زور په ميراث اخيستلي، او هغه داسې چې يو وارث به راغی د پلار په کونډه به ئې څار کپښود ويل به ئې چې دا مې لکه د پلار د نور مال په شان په ميراث کې واخيسته، که غوښتل به ئې چې واده وکړي نو واده به ئې د مهر څخه په غير ور سره کولو، يا به ئې بل چاته په نکاح ور کوله يا به ئې بيخي نکاح ته نه پرېښودله، نو اسلامي شريعت دا ظلم منع کړلو کوم وخت چې دا آيت نازل شو:

الله جل جلاله فرمايلي دي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا) (2)

اي د ايمان خاوندانو روا نه دي چې تاسو په زور زنانه په ميراث کې وړئ يا ئې د نکاح څخه منع کوئ د دې لپاره چې د هغوي مالونه ځان ته کړئ، خو مگر که د ښکاره گناه مرتکبه شوه، او په شرعي طريقه ور سره ژوند کوئ، که مو خوښه نه وه، نو کېدی شي چې ستاسې به يو شئ خوښ نه وي خو الله جل جلاله به په هغې کې ډير خير اچولی وي.

او که په کومو حالاتو کې به ئې ښځو ته ميراث ور کولو نو بيا به ئې د پخوانيو مصريانو په شان نارينه ؤ او ښځو ته يو برابر حصه ور کوله.

او ځينو نورو به د ځامنو او لمسيانو په موجوديت کې لورگانو ته حصه نه ور کوله (محبوبې به ئې گڼلې)، او ځينو نورو به په لورگانو او د هغوي په اولادونو باندې اصول

¹ : عاشور، مصطفى، علم الميراث ج 1 / ص ۱۰

² : سورة النساء / آيت : ۱۹ .

(پلار نیکه که هر څومره په درجه کې پورته وي) او اطراف (ورونه او خويندې) محبوب گڼل. (1).

شپږم په فرانسې قانون کې د ښځېنه و میراث

دا چه د فرانسې قانون په ټولو جديډو وضعي قوانینو کې ډیر مشهور دی او د نورو دولتونو وضعي قوانین له همدې قانون څخه الهام اخلي خصوصا عربي دولتونه، په دې قانون کې چه د ښځود میراث سره کومه معامله شویده د نمونې په ډول ئي ستاسو حضور ته وړاندې کوم :

الف : په دې قانون کې د میراث د مستحقینو څلور درجې دي :

اوله درجه: شرعي ورته چه مرادترینه هغه اولاد دی چه د صحیح نکاح څخه پیدا شوي وي .

دوهمه درجه : هغه اولاد چه د فاسدې نکاح څخه پیدا شوي وي وغیره.

دریمه درجه : ښځه او خاوند .

څلورمه درجه : بیت المال (دولت)

ب : دویمه درجه تر هغې میراث نشي اخیستلی چه اوله درجه موجوده وي ، او همدغه شاتنه نورې درجې هم .

ج : شرعي ورته(اوله درجه) د مورث د مرگ څخه وروسته سم د لاسه د محکمي د حکم څخه پرته میراث اخلي ، او نورې دوه درجې (دویمه او دریمه) د محکمي د حکم څخه پرته میراث نشي اخیستلای .

د : ورته په درې ډلو ویشل شوي فروع (اولاد) اصول (پلار نیکه او پورته) اطراف (ورونه خويندې)، هرچه فروع دي دوي د اصولو څخه میراث نارینه او ښځېنه یو برابر حصه اخلي ، مشر او کشر په برخه کې سره برابر دي ، او هغه څوک چه د مورث څخه پخوا مړ شي د هغه اولاد ته، که اولاد ئي نه وي لمسیانو ته فقط د هغه حصه ورکول کېږي .

دا چه اصول او اطراف میراث اخلي قاعده دا ده :

ترکه (د مړي څخه پاتې مال) دوه تقسیمه کېږي یوه حصه هغه چا ته ور کول کېږي چه مړي ته د پلار لخوا څخه نژدې وي ، بله حصه هغه چا ته ورکول کېږي چه مړي ته د مور لخوا څخه نژدې وي ، په اصولو کې د پلار او مور څخه غیر نور څوک میراث نشي اخیستلی مگر که فروع او اطراف نه وي نو مال د دوي تر مینځ دوه برخې کېږي : یوه برخه

1 : نسفي ، عبد الله بن أحمد بن محمود حافظ الدين أبو البركات، (المتوفى: 710هـ) تفسير النسفي ج1 ص343 ناشر: دار الكلم الطيب، بيروت، طبعه: أول، 1419 هـ، عدد أجزاء: 3.

د نارینه و او بله برخه د ښځو لپاره ده ، او د میراث په ور کره کې د نژدې او لیرې مراعات کېږي ، کله چه نژدې موجود وي لیرې ته میراث نه ورکول کېږي او پلار او مور ترکه خپلو کې تقسیموي ، که د پلار او مور سره وروڼه او خويندې هم پاتې وي ترکه دوه برخې کېږي : یوه برخه د پلار او مور سره نیمه ، بله برخه د وروڼو او خويندو ده .

او کله چه نوره ورته نلري او فقط یواځې پلار او مور پاتې وي یواځې خپله برخه اخلي او نور مال وروڼو او خويندو ته پاتې کېږي ، او وروڼه او خويندې خپلو کې په مساوي توګه تقسیموي ، په دې شرط چه د یوې نکاح څخه وي که چیرته د یوې نکاح څخه نه وي نو بیا دوه تقسیمه کېږي: یوه برخه د هغه چا لپاره ده چه مړي ته د پلار د طرفه نژدې وي ، بله برخه د هغه چا لپاره ده چه مړي ته د مور د طرفه نژدې وي او سکه خويندې او وروڼه په دواړو برخو کې شریک دي ځکه هغوي پلار او مور دواړو ته نژدې وي (1).

اوم د کمونستانو په اشتراکي نظام کې د ښځو میراث

اشتراکي مذهبونه چه مقصد ترینه کمونستان دي قطعاً د میراث څخه منکر دي ، او دوي وائي چه د میراث قانون د اشتراکیت د فلسفې څخه خلاف دي او هغه فلسفه دا ده چه ټول خلک د یو بل سره مساوي او برابر پیدا کېږي او هیڅوک خپل خاص ملکیت نلري ، دوي عقیده لري چه که مال د یو چا خاص ملکیت وګڼل شي نو بیا به د ټولې دنیا مالونه د یو څو نفرو لاسونو ته ورشي او نور به ټول خلک محروم پاتې شي .

او دې کې شک نشته چه کمونستان په دې نظریه کې د بشري طبیعت سره مخالف دي ، د دې څخه علاوه چه د اسماني دینونو څخه هم مخالف دی ، د انساني خواهشاتو غوښتنو جنگ جګړو څخه انکار کوي ، او دا کومه نوې او د تعجب وړ خبره نه ده ، د کمونستي عقیدې بنسټ په بې دینۍ ایښودل شوي دي نو څرنگه کولای شي چه د هدایت او اصلاح طرف ته راشي ؟.

ځکه هغه ټولنه چه په هغې کې د پلار او ځوی تر مینځ داسې علاقه او رابطه وي لکه د عامو خلکو د دوه تنو تر مینځ ، کم نه کم دومره ویلي شو چه دا یو غیر طبیعي ټولنه ده چه د هغه ضروري توازن څخه عاجزه شوي ده چه د دولت او افرادو تر مینځ د حقوقو د مینځ ته راتلو سبب کېږي چه آیا د دولت په افرادو څه حقونه دي او د افرادو په دولت باندې څه حقونه دي په داسې شان سره چه د دولت او افرادو تر مینځ د یو بل په طبیعي حقوقو تجاوز او تیری منع کېږي .

او دا چه کمونستان وائي: چه ګواکې د جامعي ټول مال به د یو څو افرادو لاسونه ته ور شي نو دا ډیره لویه ناپوهي او جهالت دی ، دا ځکه چه دوي ټولې نړۍ ته د مالي زاوځي څخه

¹ : علم الميراث مصطفى عاشور ص ۱۸-۲۰

گوري، او د مال د محبت له کبله د نور ژوند چه هغه د دنيا ژوند دي او هغه عبارت دی له (فطري منازعاتو او د هغې د مدافعاتو څخه) او دوي د دې په اندېښنه کې نه دي، که دوي دنيا ته له دې زاويې څخه وگوري چه ژوند يعني (فطري نزاع او د هغې مدافعات) نو د ژوند معني به داسې وکړايشي چه فرد خپل نهائي کوښښ او سعي کوي چه د خپلې کورنۍ لپاره يو څه وگټي او د خپلو اولادونو لپاره ئې په ميراث پريږدي، او په کمه گټه قناعت او صبر نه کوي خواري او کوښښ کوي چه ډير څه وگټي مقصد دا چه خپل انتهائي کوښښ او صلاحيت په کار اچوي چه څومره ئې توان او طاقت وي، او خپل بخل پکارنه اچوي، بلکه خپله سخوا او پراخي پکار اچوي تر څو زياته گټه لاس ته را وړي او دا د فرد يا ټولنې په زيان هم نه دي بلکه د ټولې انساني نړۍ لپاره يوه پانگه او سرمايه هم ده يواځې د وارثينو او موروثينو لپاره نه ده.

پورته چه ذکرشو دا د پخوانيو او زرو کمونستانو د فردي مالکيت او ميراث خلاف هغه سخت دريز بيان شو، بيا هم معاصرو (موجوده) کمونستانو د مارکسيزم د عقايدو او نظرياتو پر خلاف په دې وروستيو کې شروع کړيده او فطري منازعاتوته په احترام قايله کېږي، او هغې ته يې د تسليميدو سرونه تپت کړيدي چه د هغه څخه د منکريدلو مجال نشته دي، نو اوس په يو محدود انداز کې فردي مالکيت ته اباحت (جواز) ورکوي، لکه څنگه چه د دې ملکيتونو د پاتې کېدو په صورت کې د مري معتبرې ورثې ته د ورکړې جواز ورکوي، خو مگر تر اوسه پورې دا خلک د ميراث صحيح او منظم واضح تفصيلي نظام نلري، بيا دوي په دې خپل تنگ فکر او کمزوري تصور دا سوچ کوي چه کچيرته يوه کورنۍ ښځو ته ميراث ورکړي نو دغه کورنۍ به د دې ټولنيز چاپيريال څخه د يواځيوالي ماحول ته ووځي او منزوي به شي، او په دې فکر دي چه دا ميراث به دې ټولنه کې د پخوا په شان پاتې شي، دا معلومه خبره ده که د ميراث خاوندان ښه سوچ او فکر وکړي نو دغه ميراث به په ښو لارو چارو کې مصرف شي او کنه نو بيا خو چه کوم طرفته لارو هلته به تللي وي که څوک خفه وي او که خوشحاله وي.

پاتې شوه دا خبره چه مال به د څو نفرو لاسونو ته ورشي نو دا خو آسانه خبره ده د دې څخه پخپله چه د ښځو د ميراث مانع شي نور علاجونه او لاري چاري هم شته، داسې يو ټولنيز نظام به نه وي چه هغه د ټولنې د اجتماعيت او د هغې د گټې خيال او فکر ونکړي، او هغه عمل ته ترجيح ور نکړي کوم عمل چه دا ټولنه ئې سرته رسوي.

بيا په دي ميراث کې يو طبيعي عدالت ته هم اشاره ده او هغه دا چه بچي د پلار او مور څخه اخيستنه کوي ښه وي که بد، او همدغه شان د پلار او مور څخه مرضونه په ميراث کې اخلي، چه دا د هيچا په توان او طاقت کې نشته چه د دغه مرضونو څخه دې دغه ورته وژغوري، چه د پيدائست څخه تر مرگ پورې ورسره مل وي، نو دا به د عدل او انصاف

څخه ليري وي چه دغه د مرض ميراث دي ورته رسيري او د مال د ميراث څخه دي محروم وي ، كوم كي چه ورته خير بنسپه او دوا هم پيدا كيري . (1)

دويم مطلب: په ځينو موجوده ټولنو كي د بنځو ميراث

لكه څنگه مو چه مخكي اشاره وكړه چه پخوا په غير اسلامي ټولنو كي بنځو ته د حيوان بلكه د يو بد متاع په سترگه كتلي شول، د انسانانو په حيثيت يي ورته نه كتل، په يهودي اونصراني(كريسچن) ټولنو كي به يي د شرم او عار په نظر ور ته كتل، او داسي به يي انگيرله چه ټولي دبنمنۍ او شرونه د بنځي له امله مېنځ ته راځي، په ځينو ټولنو كي به يي د وينځي نظر ورته كولو، او ويل به يي: چه د واده څخه مخكي د پلار او ورونو په كور كي وينځه وي، او د واده څخه وروسته د مېړه په كور كي وينځه وي، او خپل تشخص او حيثيت يي د لاسه وركړي وو، د عار او پيغور له امله به ژوندئ خېنول كېدي، كله چه د اسلام مقدس دين راغي او د ټول بشريت لارېښود او خير غوښتونكي جناب نبي كريم صلى الله عليه وسلم استازي وليدل شو، او د ټولي دنيا د مخلوق لپاره رحمت راغي نو بنځي ته هغه مقام حاصل شو چه هيڅكله هم ورته نه وو حاصل شوي(2).

اسلامي شريعت چه د مېراث نظام ته كوم اهميت وركړو ، او د مېراث نظام يي په پوره تفصيل سره بيان كړو، نو د هغي اثر د نړئ نورو قوانينو ته په عام ډول او انگريزي قوانينو ته په خاص ډول انتقال شو، دا چه په دي وروستيو كي د اسلامي شريعت د مېراث د نظام اهميت په انگريزي قوانينو تاثير اچولي دي، چه د نړئ مختلفو رسنيو دا خبر په خپلو نشريو كي د لومړي ځل لپاره خپور او نشر كړو، چه برطانوي قضاء ته د مېراث هغه قانون چه د هغي استناد اسلامي شرعي قوانينو ته شوي دي داخل شوي دي، تر څو وكېلان وكولاى شي چه د موكلينو وصيتونه د اسلامي شريعت د مبادئو سره سم وليكي(3).

د همدې تقرير په نتيجه كي برطانوي محكمي اعتراف كوي: چه هغه اطفال چه غير قانوني دنيا ته راوړل شوي دي، او هغه ماشومان چه په اصطلاح فرزندې ساتل شوي وي د مېراث د حق څخه ايسار شوي دي، او د قانوني ورته ؤ د لسټ څخه بيرون شوي دي، د دي سره سره كوم دوه اشخاص چه په كليسا يا په مدني مراسمو كي سره واده وكړي نو هغوي هم د اسلامي شريعت د ازدواج د قوانينو په استناد كوم چه شرعي نكاح د مېراث سبب بولي د ورته ؤ د لسټ څخه ويستل كيري(4).

¹ : موسوعة عباس محمود العقاد الاسلامية ص ۸۹-۹۲ جلد ۴ .

² : وگوره، عماره، دكتور محمد عمارة مصطفى عمارة، التحرير الإسلامي للمرأة، ج 1 ص: 67، 68.

³ : اباالخليل ، نايف بن محمد اباالخليل كلية الحقوق والعلوم السياسية - قسم الفقه والقانون الخاص جامعة الملك سعود

، احكام الارث في الاسلام والقانون الانجليزى ، ج ۱ ص ۷ .

⁴ : وگوره : [www://arabic.cn.com/world/2014/03/23/uk-islamic-law](http://www.arabic.cn.com/world/2014/03/23/uk-islamic-law)

په ادامه کې ليکي: د برطانيې د مېراث قانون قانوني ورته منحصره کړې ده، او د هر وارث برخه يې مشخصه کړې ده، او د وصيت لپاره يې هيڅ مجال نه دی پريښی، مگر د ثلث (درېمې حصې) په حدودو کې وصيت کولای شي، نو مورث نشي کولای چې په ځينې حالاتو کې د وصيت په ذريعه خپل وارثان د مېراث څخه کلي محروم کړي، د اروپا د نورو قوانينو په خلاف، ځکه په ځينې اروپايي قوانينو کې راغلي چې: وصيت کونکې کولای شي خپل ټول ملکيتونه چې و يې غواړي هر چا ته ورکولای شي، او خپل وارثان چې زامن او لورگانې د مېراث څخه محرومولى شي⁽¹⁾.

معاصرو (موجوده) کمونستانو د مارکسيزم د عقايدو او نظرياتو پر خلاف په دې وروستيو کې شروع کړيده او فطري منازعاتو ته په احترام قايله کېږي، او په يو محدود انداز کې فردي مالکيت ته اباحت (جواز) ورکوي، لکه څنگه چې د دې ملکيتونو د پاتې کېدو په صورت کې د مري معتبرې ورثې ته د ورکړې جواز ورکوي، خو مگر تر اوسه پورې دا خلک د ميراث صحيح او منظم واضح تفصيلي نظام نلري، بيا دوى په دې خپل تنگ فکر او کمزورې تصور دا سوچ کوي چې کچيرته يوه کورنۍ ښځو ته ميراث ورکړي نو دغه کورنۍ به د دې ټولنيز چاپيريال څخه د يواځيوالي ماحول ته ووځي او منزوي به شي، او په دې فکر دي چې دا ميراث به دې ټولنه کې د پخوا په شان پاتې شي، دا معلومه خبره ده که د ميراث خاوندان ښه سوچ او فکر وکړي نو دغه ميراث به په ښو لارو چارو کې مصرف شي او کنه نو بيا خو چې کوم طرفته لاړو هلته به تللي وي که څوک خفه وي او که خوشحاله وي⁽²⁾.

اسلامي شريعت د سرمايه دارانه او د مطلقه ازادو نظامونو په مېنځ کې ځان ته موقف غوره کړو، کوم نظامونه چې مورث ته اجازه ورکوي چې په خپل مال کې چې څنگه يې چې خوښه وي تصرف وکړي، مورث کولای شي چې ټول وارثان د مېراث د حق څخه محروم کړي، او يو اجنبي کس ته وصيت وکړي، چې هغه يې دوست وي، يا يې خادم وي، او د هغه کمونستي اشتراکي نظام چې کوم چې د مېراث د حق څخه منکر دي، او مېراث ته د ظلم په سترگه گوري، او د عدالت خلاف يې بولي، او د مري اولادونو او خپلوانو ته هيڅ شئ هم نه ورکوي⁽³⁾.

بيا په فرانسې قانون کې بيا مېراث د محکمې د حکم څخه وروسته ورکول کېږي، او اختياري دی اجبارى نه دی.

¹ وگوره: <http://www.m.ahewar.org/s.asp?aid=551682@r=>

² موسوعة عباس محمود العقاد الاسلامية ص ۸۹-۹۲ جلد ۴.

³ ابا الخليل، نايف بن محمد ابا الخليل، احكام الارث في الاسلام والقانون الانجليزي، 1 ص 12.

يهود بيا نارينه اولاد ته مېراث ورکوي زنانه ؤ ته يی نه ور کوي، او بی واده خوی ته د واده شوي خوی دوه برابره برخه ورکوي، که هغه د صحيح نکاح څخه پيدا شوي وي که د غير صحيح نکاح څخه پيدا شوي وي.

په نورو غربي نظامونو کې بېگانه خلک هم مېراث اخلي، که دوست وي، يا خادم وي، هغه اولاد چه موندل شوي وي هغه هم مېراث اخلي، بلکه هغه څوک چه د مړي سره هيڅ رابطه هم نلري کولای شي مېراث واخلي، بلکه لکه څنگه مو چه مخکې ورته اشاره کړې وه حيوانات هم مېراث اخستلی شي.

بنځه به چه هر څوک وه که به مور وه يا خور يا لور د اسلامي دين د راتلو څخه مخکې به هغې ته په دې بهانه مېراث نه ور کول کېدو چه دا خو نه جنگ کولای شي، او نه د قبيلې څخه دفاع کولای شي، عربو به ويل: هغه چا ته مال څنگه ورکړو چه نه په آس سپريدلی شي، او نه توره پورته کولای شي، او نه د دښمن سره جنگيدلی شي، نو بنځو او ماشومانو ته به يی مېراث نه ور کولو(1).

درېم مطلب: په اسلامي شريعت کې د بنځو مېراث

د انسان او د مال تر مېنځ علاقه او تعلق دی چه مختلفو قوانينو هغه تنظيم کړی دی، او نوم يی ور ته د ملکيت ور کړی دی، او انسان په همدې سره کولای شي چه په خپل مال او ملکيت کې د خپلې ارادې سره سم تصرف وکړي، په کار يې واچوي او د هغې څخه گټه لاس ته راوړي، نو چه کله دا رابطه برقراره شوه نو انسان مالک شو او مال مملوک شو(2).

او د انسان په طبيعت کې دا حرص موجود دی چه هغه دې مال زيات کړي، او همېشه لپاره چه ژوندی وي مال ته محتاج دی، او چه کله مړ شي نو حاجت يی هم ختم شي او اهليت يې هم باطل شي، نو دا ضروري ده چه دا مال دې د يو مالک لاس ته ورشي چه هغه زور مالک ته يی نسبت کېږي، نو که خبره د زور او د قوت شي نو بيا به خبره جنگ او وژلو ته ورسېږي، او د تجمع او الفت پر ځای به کورنی او ټولنې سره وپاشل شي، او ملکېتونه به د زور او قوت تابع شي، او په ټولنه کې به د ځنگل قانون پلئ شي، او دا خو يو لوي فساد دی(3).

او دولت هم نشی کولای چه د مړي وارث شي، ځکه که انسان پوهه شي چه د ده د مرگ څخه وروسته د هغه ملکيت دولت ته انتقالېږي نو بيا به خلک د مال په گټلو او زياتولو کې

¹ : صابونی : محمد علي الصابوني، الموارث في الشريعة الاسلامية في ضوء الكتاب والسنة، ج 1 ص 20، ناشر: دار الحديث 1388.

² : السرخسي، المبسوط، ج 30، ص 2-5

³ : ابن قدامة، المغني، ج 6، ص 175-180

سسټ او کسل شي، او دومره به گټي چه خپل او د کورنۍ ضرورت يې ور باندې پوره کېږي، تر دې چه د مرگ څخه وروسته يې بېخي مال پاتې نشي چه دولت ته وسپارل شي⁽¹⁾.

او هغه ټولنه چه په هغې کې کسل او سستي حکومت کوي نو بيا هغه ټولنه پرمختگ نشي کولای، او اسلامي ټولنه خو داسې ټولنه ده چه الله جل جلاله غواړي چه دا دې پرمختگ او د نورو ټولنو سيادت او مشري دې وکړي، تر څو د نورو ټولنو لپاره اولگو او مقتدی وگرځي⁽²⁾.

نو د دې لپاره شريعت د دې حالت علاج وکړو، او مېراث يې د خپلوانو لپاره مقرر (فرض) کړو، تر څو انسانان اطمېنان حاصل کړي چه مال يې کومې خوا ته درومي، ځکه د خلکو طبيعت داسې دی چه خپلو مربوطو خلکو ته گټه ور رسوي، چه هغه رابطه يې د نسب او د قرابت وي⁽³⁾.

په ټولو قوانينو کې اسلامي شريعت د عدل او انصاف قانون دی، ځکه دا رب العالمېن وضع کړی دی، او هغه د نفسونو په اسرارو باندې پوهه او خبر دی، او کوم شيان چه د بنده گانو لپاره په دواړو جهانونو کې سم دی په هغې باندې ښه پوهيږي، نو گورو چه کوم نظامونه چه په جاهليت کې د نفسي خواهشاتو په بناء جوړ وه هغه يې له منځه وېوړل، او ظلم يې ختم کړو، او د ټولو لپاره يې واضحه لاره وښودله، او خلکو ته يې امر وکړو چه د هغې تابعداري دې وکړي، او دا يې هم وښودله چه انسان نه پوهيږي چه دوي ته نفع او ضرر د کوم ځای څخه راځي، الله جل جلاله فرمايي: (أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا)⁽⁴⁾.

ستاسې پلاران او زامن تاسې نه پوهيږئ چه تاسې ته کوم يو نژدې گټه رسوي د الله جل جلاله د طرفه فرض شوي دی الله جل جلاله پوه او د حکمت خاوند دی.

الله جل جلاله په علم او حکمت سره مېراث فرض کړی دی، او د وارثانو تر مېنځ يې په خپله په ښايسته طريقې سره تقسيم کړی دی، نو د مېراث آيتونو ټول ممکن تفسيحات په تفصيل سره بيان کړي دي⁽⁵⁾.

¹ : السرخسي، المبسوط، ج 30، ص 2-5، ابن قدامة، المغني، ج 6، ص 175-180

² : الزحيلي، الفقه الإسلامي وأدلته، ج 8، ص 65-72

³ : وکوره: شلبي، محمد مصطفی، احکام الموارث ج 1 ص 23-22.

⁴ : سورت نساء ايت نمبر (11).

⁵ : الشاطبي، الموافقات، ج 2، ص 8-12

همدغه شان رسول الله صلى الله عليه وسلم ته چه د رب د طرفه کوم حکمونه راغلي په پوره ډول يې بيان کړي دي، او امر يې کړی (الْحِفُّوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَلَأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرٍ) (1).

فرائض د هغوي د اهل سره يو ځای کړئ، هغه که نارينه وي که ښځې وي، او هغه څه چه پاتې شي هغه بيا هغه نږدې نارينه ته ورکړئ.

د اسلام څخه مخکې به جاهلانو ښځو او ماشومانو ته مېراث نه ورکولو، نو الله جل جلاله د هغوي هغه حکم چه په جهالت او سرکشۍ باندې بناء وو باطل وگرځولو، او ښځې يې د نارينه و سره په مېراث کې شريکې کړې، نو د ښځې لپاره يې د خپل جنس د نارينه نيمايي برخه ورکړه، چه نه به زياتيري او نه به کمپري، او د جاهليت د زماني په شان يې محرومه نکره، او نه يې د هغه خلکو په شان چه د عقل او سليم فطرت څخه منحرف شوي دي د نارينه سره مساوي کړه.

او داسې يې وفرمايل: (أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا) (2).

ستاسې پلاران او زامن تاسې نه پوهيږئ چه تاسې ته کوم يو نژدې گټه رسوي د الله جل جلاله د طرفه فرض شوي دي الله جل جلاله پوه او د حکمت خاوند دی. او بيا الله جل جلاله فرمايی: (وَصِيَّةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ) (12) تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (13) وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ) (3).

دا د الله جل جلاله حکم دی الله جل جلاله پوه او د صبر خاوند دی، دغه د الله جل جلاله حدود (د دين پولې) دي، هغه څوک چه د الله جل جلاله خبره ومني هغه به هغه جنتونو ته داخل کړي چه د هغې د مانيو لاندې نهرونه بهيري، همېشه به په هغې کې وي، دا ستره کاميابي ده، او څوک چه د الله جل جلاله خبره نه مني او د هغه د پولو اوږي، هغه به اور ته داخل کړي او همېشه به پکې وي، او د هغه لپاره به سپکونکي عذاب وي.

نو الله جل جلاله بيان وکړو چه هغه د خپل علم او د حکمت سره سم مېراث فرض کړی دی، او دا فرض دی او لازم دی، نه ترې تجاوز روا دی او نه په کې نقصان، او کوم کسان چه د الله جل جلاله د امر سره سم په دی باندې عمل کوي او د الله جل جلاله د حدودو اطاعت

¹ : صحيح البخاري ج8 ص152 حديث نمبر (6737).

² : سورت النساء ايت نمبر (11).

³ : سورت النساء ايت نمبر (12-14).

کوي د هغوي سره يې د جنتونو وعده فرمايلي ده، او کوم کسان چه مخالفت کوي او د هغه د حدودو څخه تجاوز کوي د هغوي سره د همېشني جهنم او د سپکونکي عذاب وعده کړې ده.

نو اسلامي شريعت په مالي نظامونو کې د ميراث نظام په بنايسته طريقي سره راوړی دی، او قرانکريم د ميراث حالات او د هر وارث برخه او حصه په پوره تفصيل سره بيان کړي ده، او هيڅ بشر ته يې دا مجال نه دی پرېښی چه هغه په خپله خوښه تقسيم يا د هغې تحديد وکړي⁽¹⁾.

د ميراث احکام تعبدی، توقيفي او الزامي دي، نه عرفي دي او نه اختياري⁽²⁾.

د اسلامي شريعت د ميراث نظام د مقاصد الشريعة له بنسټيزو اصولو سره ژوره اړيکه لري، ځکه دا نظام يوازي د مال عددي وېش نه دی، بلکې د ټولنيز نظم، کورني ثبات او عادلانه توازن د تحقق وسيله ده. د ښځو لپاره د ميراث حق په ځانگړي ډول د حفظ المال مقصد تحقيقي، ځکه مال له ضايع کېدو، غصب او زورزياتي څخه ژغوري او د مشروع وارثانو ترمنځ يې په منظم ډول انتقالوي. همدارنگه دا نظام د حفظ النسل مقصد ته خدمت کوي، ځکه د خپلوانو ترمنځ د مالي حقوقو روښانه کول د کورنيو شخړو مخه نيسي او د نسل تسلسل له داخلي اختلافاتو ساتي.

له بلي خوا، د ميراث احکام د تحقيق العدل او رفع الحرج څرگند مظهر دی، ځکه شريعت د نارينه او ښځې ترمنځ د مسؤوليتونو، مالي مکلفيتونو او ټولنيزو وجاييو توپير په نظر کې نيولی او د همدې توپير پر بنسټ يې د ميراث ونډې تنظيم کړې دي. له همدې امله، ښځې ته د ميراث ټاکل شوې برخه نه د تبعيض نښه ده او نه د کموالي، بلکې دا د الهي حکمت او مقاصدي توازن څرگندونه ده، چې د فرد او ټولنې دواړو مصلحت پکې خوندي کېږي. نو په همدې اساس ويل کېدای شي چې د ښځو د ميراث احکام د شريعت له مقاصدو سره په بشپړ ډول همغږي لري او د اسلامي مالي نظام د عدالت محوري ثابتوي.

څلورم مطلب: د اسلامي شريعت د نورو قوانينو څخه امتيازات

۱- اسلامي شريعت ثروت او مال تقسيموي، او د يو څو کسانو په لاس کې يې نه پرېږدي، له همدې کبله يې ډير کسان په ميراث کې شريک کړل⁽³⁾.

¹ : سابقه حواله ج 1 ص 6. □

² : الکاساني، بدائع الصنائع، ج 7، ص 247-250 الزحيلي، الفقه الإسلامي وأدلته، ج 8، ص 65-72

³ : السرخسي، المبسوط، ج 30، ص 5-10

۲- مېراث اجباري دی، که د مورث لپاره وي او که د وارث لپاره وي، خو وارث ته دا اجازه ورکوي چه هغه په خپله برخه کي خپلوانو او محتاجو خلکو ته څه ورکړي، او وارث نشي کولای چه مري ته دې خپله برخه مېراث بيرته ورکړي، ځکه دا اجباري دی اختيار نلري.

۳- اسلامي شريعت قرابت د مېراث لپاره اساس ګرځولی دی چه ځيني ورته يې د ځينو څخه غوره ګرځولي دي، ځکه د وارث او مورث ترمېنځ د ګټو اتصال موجود دی^(۱).

۴- اسلام د مري مال د هغه نږدې خپلوانو ته او هغه چا ته چه د مري سره يې ډيره نږديکت وو ورکړی دی، او مېراث يې د کورنۍ په دائره کي دننه ساتلی دی چه د هغې د باندې وتلی نشي، ترڅو چه د مېراث اسباب موجود نشي چه هغه قرابت زوجيت او ولاء ده مېراث نشي اخستلای^(۲).

۵- اسلامي شريعت مېراث د ضرورت پورې تړلی دی، او همدا د ورته و ترمېنځ د تفاضل اساس تشکېلوي، ځکه د خور برخه د ورور په نيمايي ده، ځکه ورور مال ته د خور څخه ډير ضرورت لري، سړی د مهر په ورکولو مکلف دی، ځان او کورنۍ او اولادونه خويندې او پلار او مور به ساتي، او ښځه په دې ټولو شيانو مکلفه نه ده.

۶- الله جل جلاله د مېراث تقسيم په خپله ذمه واخستلو بل هيچا ته يې د دې د توزيع حق ور نکړو ، نه کوم ملانکي او پيغمبر ته او نه بل څوک په هغې کي د زيادت او نقصان حق لري^(۳).

پنځم مطلب: د اسلام په مقدس دين کي ښځينه و ته د مېراث د ورکړي دليلونه
ښځه که مور وي يا لور خور وي يا کور ودانې(ښځه) وي د دې ټولو لپاره د ميراث ور کړه په شرعي دلايلو باندې ثابته ده^(۴).

اول دليل : قرآنکريم :

قرآنکريم د ښځو د ميراث مسئله ډيره په تفصيل سره بيان کړيده او د ښځو د ميراث احوال ئي بيان کړيدي ، او په ټولو حالاتو کي ئي د هغوي د برخو اندازې او مقدار بيان کړيدي .

الله جل جلاله فرمايلي دي : (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ

¹ : ابن قدامة، المغني، ج 6، ص 180-185

² : الزحيلي، الفقه الإسلامي وأدلته، ج 8، ص 70-75

³ : وکوره: درداکه، دکتور ياسين احمد ابراهيم، الميراث في الشريعة الاسلامية، ج 1 ص 54.

⁴ : ابن قدامة، المغني، ج 6، ص 180-185

مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنْ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا(1).

الله جل جلاله ستاسي د اولادونو په هکله در ته امر کوي چه د نارینه لپاره د دوه و زانه و د برخو په شان برخه ده، که زانه له دوه و څخه زیاتي وي نو بیا د ترکي دوه پر دري برخه اخلي، او که پوه وه نو بیا نیمایي ترکه اخلي، او د پلار او مور لپاره شپږمه برخه ده، که اولادونه یې وه، که اولادونه یې نه درلودل او مېراث پلار او مور اخستلو نو د مور لپاره دریمه برخه ده، که مړي وروڼه درلودل نو بیا د مور لپاره د ترکي شپږمه برخه ده، د وصیت او د دین د اداء کولو څخه وروسته، ستاسي پلاران او زامن تاسي نه پوهیږئ چه تاسي ته کوم یو نژدي گټه رسوي د الله جل جلاله د طرفه فرض شوي دی الله جل جلاله پوه او د حکمت خاوند دی.

او الله جل جلاله فرمایلي دي: (يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنَّ امْرُؤًا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ)(2).

دوى له تا څخه پوښتنه کوي، ته ور ته ووايه چه الله جل جلاله تاسي ته د کلاله په باره کي حکم کوي که یو سړی مړ شي او هغه اولاد نلري او خور لري نو هغه خور یی نیمایي مېراث اخلي، که خويندې دوه وي نو هغوي دوه پر دري برخه ترکه اخلي، او که خويندې او وروڼه وه نو نارینه د دوه، زانه و برخه مېراث اخلي، الله جل جلاله تاسي ته بیان کوي چه تاسي بی لاري نشئ، الله جل جلاله په هر شي پوه دی.

دويم دليل نبوی صلي الله عليه وسلم احاديث

د ميراث ثبوت د پیغمبر صلي الله عليه وسلم په مبارکو حديثونو باندې.

رسول الله صلي الله عليه وسلم په هغه څه باندې فيصله کړېده چه الله جل جلاله په کتاب کي دهغي حکم فرمایلي دی :

(أَلْحِقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَلْأُولَىٰ رَجُلٍ ذَكَرَ)(3). فرايض مقرري برخي دي د هغي خاوندانو ته ئي ور کړئ څه چه پاتي شو نو په عصبه و کي ئي اول مړي ته نژدي نارينه و ته ورکړی .

¹ :سورت نساء ايت نمبر (11).

² : سورة النساء / آيت : ۱۷۶

³ : بخاري شريف حديث ۵۶۴۰-۶۷۲۲-۶۷۳۲ ص۶

ترمذي وغيره کتابونو کي روايت دي فرمايي: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى أَبِي مُوسَى، وَسَلَّمَانَ بْنِ رَبِيعَةَ فَسَأَلَهُمَا عَنِ الْإِبْنَةِ وَابْنَةِ الْإِبْنِ وَأُخْتٍ لِأَبٍ وَأُمٍّ؟ فَقَالَا: لِلْإِبْنَةِ النَّصْفُ، وَلِلْأُخْتِ مِنَ الْأَبِ وَالْأُمِّ مَا بَقِيَ، وَقَالَا لَهُ: انْطَلِقْ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ، فَاسْأَلْهُ فَإِنَّهُ سَيَتَابِعُنَا، فَأَتَى عَبْدَ اللَّهِ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ وَأَخْبَرَهُ بِمَا قَالَا: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ، وَلَكِنِّي أَقْضِي فِيهِمَا كَمَا قَضَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لِلْإِبْنَةِ النَّصْفُ، وَلِابْنَةِ الْإِبْنِ السُّدُسُ تَكْمِلَةَ الثَّلَاثِينَ، وَلِلْأُخْتِ مَا بَقِيَ»⁽¹⁾).

يو نرابو موسی اشعري او سلمان بن ربیع رضي الله تعالى عنهما څخه وپوښتل شو چه د لور او د ځوی د لور او د خور د میراث په اړه څه حکم دی هغوي رضي الله تعالى عنهما ورته جواب کي وویل: د لور لپاره نیمائي مال دی او باقي د سکه خور لپاره دی، او بیا یی ورته وویل: عبدالله بن مسعود رضي الله تعالى عنه ته لار شئ او د هغه څخه پوښتنه وکړی هغه به هم زموږ تابعداري وکړي، هغوي بیا عبدالله بن مسعود ته راغلل، او همدغه پوښتنه یی ځینې وکړه، او د هغې دواړو خبره یی هم ورته وکړه، عبدالله بن مسعود ورته په جواب کي داسې و فرمایل:

زه به لاره ورکه کړم او په سمه لاره به روان نه یم، زه به هغه شان پریکړه وکړم لکه څنگه چه رسول الله صلى الله عليه وسلم پریکړه کړې وه، د لور لپاره نیمائي مال دی، او د ځوی د لور لپاره شپږمه حصه ده چه په دې سره به دوه ثلثین (دوه پر درې) برخه پوره شي او باقي مال به د خور شي.

او د نیا (د پلار مور) په اړه د میراث په هکله د حدیثو په کتابونو کي راغلي دي چه (إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَعْطَاهَا السُّدُسُ»)⁽²⁾.

رسول الله صلى الله عليه وسلم هغې ته شپږمه حصه ورکړه.

علامه ابن تیمیه رحمه الله لیکلي دی:

لما سئل أبو بكر - رضي الله عنه - عن ميراث الجدة قال: ما لك في كتاب الله من شيء وما علمت لك في سنة رسول الله صلى الله عليه وسلم من شيء ولكن أسأل الناس فسألهم فقام المغيرة بن شعبة ومحمد بن مسلمة فشهدا أن النبي صلى الله عليه وسلم أعطاهما السدس⁽³⁾.

¹ : سنن ترمذي، ج 4 ص 415 حديث نمبر (2093)، قال الالباني: صحيح.

² : مروزي، أبو بكر أحمد بن علي بن سعيد بن إبراهيم المروزي (المتوفى: 292هـ) مسند أبي بكر الصديق، ج 1 ص 189، حديث نمبر (123). محقق: شعيب الأرناؤوط، ناشر: بيروت، عدد أجزاء: 1

³ : علامه ابن تیمیه، تقي الدين احمد بن عبدالحليم ابن تیمیه الحراني الحنبلي الدمشقي، د هغې وخت شيخ الاسلام له لويو عالمانوله جملی څخه وو، اصولی فقیه او لوی مفتی وو، آیر لوي کتابونه یی تصنیف کړی دی، لکه الفتاوی الکبری، الفتاوی الحمویه، او داسې نور کتابونه یی لیکلي دی، رفع الملام عن الأئمة الأعلام ج 1 ص 12.

د ابوبکر صدیق رضي الله عنه څخه د نیا د میراث په هکله پوښتنه وشوه؟ هغه ورته په ځواب کې داسې وویل: ستا د برخې په باره کې د الله جل جلاله په کتاب کې څه نه دي ویل شوي، او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په سنتو کې ما ته علم نشته، ته اوس لاره شه زه به د خلکو (صحابه و) څخه پوښتنه وکړم، بیا ئې د خلکو څخه پوښتنه وکړه مغیره بن شعبه رضي الله تعالی عنه او محمد بن مسلمه رضي الله تعالی عنه گواهي وکړه او ورته ویی ویل: د نبي صلي الله علیه وسلم ورته شپږمه حصه ورکړه، بیا ابو بکر رضي الله تعالی عنه دغه حکم نافذ کړو.

ثُمَّ جَاءَتِ الْجَدَّةُ الْأُخْرَى إِلَى عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ تَسْأَلُهُ مِيرَاثَهَا فَقَالَ: هُوَ ذَلِكَ السُّدُسُ فَإِنْ اجْتَمَعَا فَهُوَ بَيْنَكُمَا وَإِيتُكُمَا خَلْتُ بِهِ فَهُوَ لَهَا.

اوبیا یوه بله نیا عمر رضي الله تعالی عنه ته راغله اودخپل میراث دبرخي غوښتنه ئې وکړه عمر رضي الله تعالی عنه ورته وویل: همدغه شپږمه برخه ده که پکې درسره نوري یوځاي شوي په شریکه ئې واخلي اوکه یوځاي وي نو ټوله شپږمه ستاشوه.

دریم دلیل د صحابه کرامو اجماع

صحا به کرامو او تابعینو په دې خبره اجماع کړیده چه د نیا لپاره شپږمه (سدس) دی که نیاگانې یوه وي که ډیرې وي (1)

صحابه کرامو رضي الله تعالی عنهم ته په دې مسایلو کې داجتهاد ضرورت پېښ نشو ځکه دلته د میراث مسئله په کتاب الله او سنت رسول صلي الله علیه وسلم کې په تفصیل ثابته وه د یو څو مسئلو څخه به غیر لکه د مثال په ډول: که د زوجینو څخه یوه ته فرضي برخه ورسیري نو د مري مور ته که پلار ورسره وي د باقي مال ثلث (دریمه حصه) ورسیري او

¹ : الاختيار شرح المختار للموصلي ج 5 / 104 ط مصطفى البابي الحلبي بمصر 27 سنة 1370 هـ.

والمبسوط لشمس الدين السرخسي، ج 29 / 167. مطبعة السعادة بمصر ط ا،

وتبيين الحقائق للزيلعي 6 / 231، دار المعرفة للطباعة والنشر بيروت،

والزرقاني، عبد الباقي بن يوسف بن أحمد مصري (متوفى: 1099هـ) شرح مختصر خليل 8 / 208 بيروت سنة 1398 هـ

رملي، شمس الدين محمد بن أبي العباس أحمد بن حمزة (المتوفى: 1004هـ) نهاية المحتاج 6 / 19 المكتبة الإسلامية،

نووي، محي الدين يحيى بن شرف النووي (المتوفى: 676هـ) روضة الطالبين 6 / 11 ط المكتب الإسلامي.

حنيلي، مصطفى بن سعد بن عبده السيوطي رحيباني (المتوفى: 1243هـ) مطالب أولي النهى 4 / 554 دمشق،

مقدسي، المغني لابن قدامة 6 / 206 مكتبة الرياض السعودية.

دي مسايلوته مساييل عمري رضي الله تعالى عنه ويل كبري تفصيل به ئي په خپل ځاي كې راشي انشاءالله تعالى⁽¹⁾ .

¹ : سيد سابق (متوفى: 1420هـ) فقه السنة، ناشر: بيروت - لبنان طبعة: الثالثة، 1397 هـ.

څلورم مبحث: د شريعت مقاصد

لومړی مطلب: د مقاصدو تعريف

۱. لغوي تعريف

- مقاصد د "مقصد" جمع ده، چې د باب "ضرب" څخه اخيستل شوي، او د "قصد" کلمې څخه مشتق دي.
 - د قصد لغوي معانی:
۱. د لارې استقامت: لکه الله جل جلاله فرمايي:

﴿وَعَلَى اللَّهِ الْقَصْدُ السَّبِيلُ﴾^(۱).

معنی: د سمې لارې ټاکنه او هغې ته په حجتونو او واضحو پراښنو بلل.

۲. اعتدال او مېانه روي: حديث کي راغلي:

“القصد القصد تبلغوا”^(۲).

معنی: په کارونو او خبرو کي اعتدال او مېانه روي.

۳. قرب او نږدیکت:

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾^(۳).

۴. کسر يا ماتول: قصد العود اذا كسره (لرکي ماتول).

۲. اصطلاحي تعريف

د پخوانيو علماؤ او اصوليپوښو څخه د مقاصدو تعريف نه دی را نقل شوي، ځکه هغوي د تعريفونو په ذکر کولو او د زيات تطويل ملگري نه وه، ځکه د هغوي په نزد د هر شي معنی واضحه ده.

علامه آمدی^(۴) رحمه الله ليکلي دي: (المقصود من شرع الحكم: اما جلب مصلحة او دفع مضرة او مجموع الامرین)^(۵).

^۱ : الْقَصْدُ السَّبِيلُ: القاموس المحيط، ج ۱، ص ۱۵۰.

^۲ : الصحيح البخاري، ج ۱، ص ۲۳.

^۳ : سورة التوبة اية ۴۲.

^۴ : علامه آمدی، سيدالدين علی د ابو علی بن محمد په کال (۵۵۱ هج) کي پيدا شوي وو، لومړي د امام احمد بن حنبل په مذهب وو، بيا د امام شافعي مذهب ته لاړو، بغداد کي يې علم حاصل کړو، بيا مصر ته لاړو، ډير خلک يې وروزل، بيا شام ته لاړو او هملته په کال (۶۳۱ هج) کي وفات شو، کتابونه يې الاحکام في اصول الاحکام او غاية المرام يې ليکلي دي. الموسوعة العربية العالمية . ج ۱ ص ۲۰۱.

^۵ : وگوره: آمدی، سيف الدين الامدی متوفی (۶۳۱ هج)، الاخکام في اصول الاحکام، ج ۳ ص ۳۳۹، ناشر: رياض. ط ۱ / ۲۰۰۳ م.

د حکم د مشروعیت څخه مراد :یاد مصلحت جلبول دي،یا د مضرت دفع کول دي،یا د دی دواړو مجموعه ده.

سلطان العلماء عز بن عبدالسلام⁽¹⁾ فرماي: ((فمن تتبع مقاصد الشرع في جلب المصالح ودرء المفاسد حصل له من مجموع ذلك اعتقاد او عرفان أن هذه المصلحة لا يجوز إهمالها و أن هذه المفسدة لا يجوز قربانها و إن لم يكن فيها نص ولا إجماع ولا قياس خاص)⁽²⁾.

چا چه د شريعت مقاصد د مصالحو په جلب او د مفاسدو په ردولو كي ولټول نو هغه ته به د دي مجموعي څخه داسي يوه عقیده او عرفان حاصل شي، چه دا مصلحت د اهمالولو جواز نلري، او دي مفسدي ته د نږدې كېدلو جواز نشته، اگر چه په هغي كي نص، اجماع او خاص قياس هم نه وي.

شيخ الاسلام علامه ابن تيميه(3) رحمه الله فرمايى: چه مقاصد ((الغايات المحموده في مفعولاته ومأموراته سبحانه وهي ما تنتهي إليه مفعولاته ومأموراته من العواقب الحميده التي تدل على حكمته البالغة)(4).

بنې پايلې په کارونو او مأموراتو کې ،هغه چه د حمېده عواقبو سره مل وي کوم چه د هغه په پوره حکمت دلالت کوي.

1: عزالدین بن عبدالسلام د وخت شیخ الاسلام په کال (۵۷۷ هج) کې زیږېدلی وو، په علم اصول کې د علامه آمدی شاگرد وو، په فقه کې د ابن عساکر شاگرد وو، په شافعي فقه کې د امامت او اجتهاد ډیپلوم ته رسېدلی وو، او په سلطان العلماء باندې مشهور وو، په مصر کې وفات شوی دی، موسوعة الاعلام ج 1 ص 363.

ابن عبد السلام، أبو محمد عز الدين عبد العزيز بن عبد السلام بن أبي القاسم بن الحسن السلمي الدمشقي، الملقب² بسلطان العلماء (المتوفى: 660هـ) قواعد الاحكام في مصالح الانام، ج2 ص314، ناشر دارالعلم دمشق، 2000م.

3 : ابن تیمیہ ، شیخ الاسلام تقي الدين احمد بن عبدالحليم بن عبد السلام په كال (۶۶۱ هـ) کې زيږيدلى وو، د زمانى لوى عالم لوى مفتى وو، فقيه اصولى او د لويو كتابونو مصنف وو، لكه الفتاوى الكبرى ۳۶ جلد، رفع الملام عن الماموم والامام، دقائق التفسير وغيره ډير كتابونه يې ليكلي دي، صالح مصلح او قران او سنت ته داعى وو، په كال (۷۲۸ هـ) كې وفات شوى دى. الموسوعة العربية العالمية .

4: ابن تيمببه، شيخ الاسلام احمد بن عبدالحليم ابن تيمببه متوفى (المتوفى: 728هـ) مجموع الفتاوى، ج3 ص19، 1398، ط1.

شيخ المقاصدين امام شاطبي⁽¹⁾ رحمه الله يى داسي تعريفوي : (تكاليف الشريعة ترجع إلى حفظ مقاصدها في الخلق وهذه المقاصد لا تعدو ثلاثة أقسام: أحدها: أن تكون ضرورية والثاني: أن تكون حاجية، والثالث: أن تكون تحسينية)⁽²⁾.

د شريعت تكاليف په خلكو كي د هغي د مقاصدو حفظ ته راجع كېږي، او دا مقاصد د دريو څخه نه زياتيږي : لومړي: ضروريات ،دويم :حاجيات ، دريم :تحسينيات دي.

معاصر علماء يى داسي تعريفوي :

امام طاهر ابن عاشور⁽³⁾ وايي: مقاصد عامه دادي: (المعاني والحكم الملحوظة في جميع أحوال التشريع أو معظمها بحيث لا تختص ملاحظتها بالكون في نوع خاص من الأحكام الشرعية)⁽⁴⁾

هغه معناوي او حكمتونه چه د تشريع په ټولو احوالو يا په زياتو كي ملحوظ دي په داسي شان سره چه په د شريعت په يوه خاصه نوعه كي د هغي كتل خاص نه وي.

او د خاصو مقاصدو تعريف داسي كوي: (الكيفيات المقصودة للشارع في تحقيق مقاصد الناس النافعة أو لحفظ مصالحهم العامة في تصرفاتهم الخاصة، كي لا يعود سعيهم في

¹ : امام شاطبي، إبراهيم بن موسى بن محمد اللخمي الغرناطي مشهور به الشاطبي، حافظ، أصول د غرناطي اوسيدونكي وو، د مالكي علماؤ څخه وو، كتابونه يي الاعتصام، موافقات، اصول الفقه، المقاصد الشافعية او داسي نور، په كال (٧٩٠ هج) كي وفات شوى دى. الاعلام للزركلى

شاطبي، إبراهيم بن موسى بن محمد اللخمي الغرناطي الشهير بالشاطبي (المتوفى: 790 هـ) الموافقات، ج 2 ص 17، ناشر: المملكة العربية السعودية، طبعة: الأولى، 1429 هـ - عدد أجزاء: 3

³ : امام طاهر بن عاشور، د مالكي مفتيانو رئيس او د جامعة الزيتونة شيخ وو، په كال (١٢٩٦ هج) پيدا شوى وو، په كال (1932 م) كي، د مالكيانو شيخ الاسلام ټاكل شوي وو، ډير كتابونه يي ليكلي دي، لكه اصول الانشاء والخطابة، التحرير والتنوير، مقاصد الشريعة، په كال (١٣٩٣ هج) وفات شوى دى. الاعلام للزركلى.

: ابن عاشور، محمد الطاهر بن محمد بن محمد الطاهر بن عاشور التونسي (المتوفى: 1393 هـ) مقاصد الشريعة

، ج 1 ص 251، ناشر - تونس 1984 هـ عدد أجزاء: 30

مصالحهم الخاصة بإبطال ما أسس لهم من تحصيل مصالحهم العامة إبطالا عن غفلة، او استزلال هوي او باطل شهوة، وهي تختص بباب من الأبواب كباب المعاملات⁽¹⁾.

هغه کښتونه چه د شارع مقصود دی د خلکو په مقاصدو کې کوم چه ګټه ور دی، یا د هغوي د عامو مصالحو څخه په خاصو تصرفاتو کې تر څو په خاصو مصالحو کې د دوي کورنېښونه په عامو مصالحو کې د ابطال سره مخ نشي، چه هغه د غفلت له امله وي يا د نا پوهی او باطلو خواهشاتو له امله وي، او هغه د بابونو څخه د يو باب پورې خاص وي لکه د معاملاتو باب.

خو په دی ټولو کې شامل تعريف يی داسې شوي دی : (مقاصد الشريعة هي الغايات التي قصدها الشارع من وضع الشريعة، والمعاني والحكم الملحوظة عند كل حكم من احكامها، والتي تحقق مصالح العباد - أفرادا وأسرا، وجماعات وأمة - في الدنيا والاخرة)⁽²⁾.

د شريعت مقاصد هغه پایلې چه شارع د شريعت د وضع کولو څخه مراد دي، او هغه معاني او حکمتونه چه په هر حکم کې ملحوظ کړی شوي دي، او هغه څه چه د بندګانو مصالح متحقق کوي، د افرادو، کورنيو او ډلو او امتونو په حيث باندې - په دنيا او آخرت کې.

دويم مطلب: د مقاصدو انواع

اصولي عالمانو مقاصد په څو ډولونو ويشلي دي، ځينې يې د شارع او د مکلف په مقاصدو تقسيموي، او ځينې يې ظني او قطعي مقاصدو باندې تقسيموي، ځينې يې کلي او جزئي مقاصدو باندې تقسيموي، ځينې يې اصلي او تبعي مقاصدو ته تقسيموي، ځينې يې عمومي او خصوصي مقاصدو باندې تقسيموي، ځينې يې عام او خاصو مقاصدو ته تقسيموي.

لومړئ فرع : عام (کلي) مقاصد : دا هغه مقاصد دي چه اسلامي شريعت هغې لره په ټولو يا اکثر و تشريعي بابونو کې يې متحقق بولي⁽³⁾.

يعني دا هغه معاني او حکمتونه دي چه د شارع لپاره د تشريع په ټولو يا زياتو بابونو کې ملحوظ دي، په داسې شان سره چه په يو خاص باب کې مختص نه وي، او هغه لاندې خبرو ته شامل دي:

¹ : ذکرشوی مرجع، مقاصد الشريعة، ج 1 ص 415.

² : عبدالباقی، دکتور مصباح الله عبدالباقی رئیس پوهنتون سلام کابل، مذکرة في مقاصد الشريعة، ج 1 ص 11، پی دی ایف

³ : عبدالعاطی، محمد عبدالعاطی، المقاصد الشريعة واثرها في الفقه الاسلامي، ج 1 ص 14، ناشر دارالحدیث قاهره، ط 2007 م

لومړي : هغه د خلکو مصالح متحقق کوي: په دې کې ضروري مقاصد، حاجيات او تحسينيات داخليږي، يا د اصوليانو په اصطلاح : د حاجت په اندازه مقاصد.

أ / ضروري مقاصد : علامه شاطبي يې داسې تعريفوي: دا هغه څه دي چې د دين او دنيا د مصالحو لپاره حتمي او ضروري وي، په داسې شان سره چې که د مېنځه لاړ شي نو د دنيا مصالح جريان نه مومي، بلکه فساد، هرج و مرج او ژوند کول به مشکل شي، او په آخرت کې به نجات او نعمتونه د لاسه ورکړي، او د لوی توان سره به مخامخ شي، او هغه په پنځه کلياتو کې نغښتلي دي، چې مراد ترينه د دين نفس عقل نسل او د مال ساتل دي(1).

ب/ حاجيه مقاصد : دا هغه مقاصد دي چې په انکشاف او د تنگسي د ختمولو لپاره په کار اچول کېږي کوم چې غالباً حرج او مشقت ته رسېږي، او په نتيجه کې يې هغه مطلوب شئ د لاسه درومي، نو کله چې مراعات نشي نو مکلفين په مجموع کې د حرج او تکليف سره لاس او گريوان کېږي، خو د فساد مرحلي ته نه رسېږي(2).

الله جل جلاله فرمايي: (مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُنِزِّلَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ) (3).

الله جل جلاله نه غواړي ستاسې لپاره حرج لکن غواړي چې تاسې پاک کړي، او په تاسې خپل نعمتونه تمام کړي تر څو تاسې شکر اداء کړئ.

او الله جل جلاله فرمايي: (يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ) (4).

الله جل جلاله ستاسې لپاره اساني غواړي او ستاسې لپاره سختي نه غواړي.

ج/ تحسيني مقاصد : دا هغه مصالح دي چې د هغې په پريښودلو سره خلک نه متضرر کېږي، او د هغې د لاسه په ورکولو سره په خلکو حرج او مشقت نه راځي، علامه شاطبي وايي: دا هغه په ښو عادتونو باندې عمل کول دي کوم چې د انسان د شان سره لايق او مناسب وي، او د هغه بدو او خرابو عادتونو څخه ځان ژغورل دي کوم چې سليم عقل يې نه خوښوي، او دې ته مکارم الاخلاق ويل کېږي(5).

دويمه فرع : خاص او جزئي مقاصد :

¹ : شاطبي، ج ۲ ص ۱۷ ناشر قاهره ط ۱، 1993 هـ/ 1411 ..

² : شاطبي، سابقه مرجع ج ۲ ص ۴-۵.

³ : سورت مائده ايت نمبر (6).

⁴ : سورت البقره ايت نمبر (185).

⁵ : شاطبي، سابقه مرجع، ص ۷.

لومړي : خاص مقاصد : دا د هغو اهدافو مجموعه ده چه شريعت يې په يو باب يا يو خاصه موضوع كې مراعاتوي ، لكه د مېراث يا د وصيت باب(1).

د دې بابونو د عامو تشريعي مقاصدو په څنگ كې د اسلامي شريعت خاص مقاصد وي.

دويم : جزئي مقاصد : دا د هغه اهدافو او حكمتونو مجموعه ده چه اسلامي شريعت يې د احكامو څخه په يو معين حكم كې مراعاتوي، لكه د اصحاب الفروضو برخه په هغه معلومه اندازه ، او د عصباتو برخه په ما بقي تركه كې، يا لكه هغه حكمونه چه د ذوي الارحامو پورې تعلق لري(2).

نو دا حكمونه د عامو مقاصدو په څنگ كې خپل خاص مقاصد هم لري.

دريم مطلب : د مېراث په باب كې د ضروري مصالحو د تحقق مقصد

د ژوند د ښه مخ ته بيولو لپاره ضروري مصالح ډير اړين دي، د مېراث په باب كې به كتونكي ومومي چه د ضروري مصالحو د تحقق مقصد د پنځه و كلياتو له مېنځه د هغې په ټولو صورتونو كې محقق دي ، او هغه لاندې فروع لري:

لومړي فرع : د مېراث په باب كې د دين د حفاظت مقصد: دين د انسانانو ضرورت دی، ځكه په دنيا او اخرت كې كاميابي او نجات د دين څخه په غير امكان نلري، تر څو خپل رب وپېژني او د هغه عبادت او بنده گي وكړي، الله جل جلاله فرمايي : (وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ)(3).

ما انسانان او پيريان د خپل عبادت لپاره پيدا كړي دي.

د مېراث په باب كې د دين حفاظت په لاندې اموراتو كې متحقق كېږي:

لومړي : مرتد يې د مېراث څخه منع كړی دی: مرتد هغه څوك دی چه په خپله خوښه اختيار او اراده د اسلامي دين څخه په شا لاړ شي، اگر كه هغه بل دين ته هم تللي وي.

فقهاء په دې كې هيڅ اختلاف نلري چه مرتد د بل چا څخه مطلقا مېراث نشي اخستلی، اگر كه د مېراث د اسبابو څخه سبب موجود هم وي، نو مرتد د مسلمان څخه هم او كوم دين ته چه

¹ : محمد عبدالعاطی ، سابقه مرجع ، ص ۱۵.

² : محمد عبدالعاطی ، سابقه مرجع ، ص ۱۵.

³ :سورت ذاريات ايت نمبر (56).

بیرته تللی د هغه څخه هم مېراث نشي اخستلی، او نه یی د بل مرتد څخه اخستلی شي، که مرتد بنځه وي که سړی وي (1).

په حدیث کې راغلي دي: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ» (2).

مسلمان د کافر او کافر دمسلمان څخه مېراث نشي اخستلی.

دویم: د دین اختلاف یی د مېراث مانع گرځولی دی. دا واجب دي چه وارث او مورث دي دواړه د ارث د استحقاق په وخت کې په یو دین باندې متحد وي.

فقهاؤ اتفاق کړی دی چه غیرمسلم د مسلمان څخه مېراث نشي وړلی، نو که یو مسلمان مړ شي او د هغه خپلوان غیر مسلم وي که هغه مسیحي وي یا یهودي وي یا وثني (بت پرست) وي یا بی دینه وي، نو د مسلمان خپلوان څخه مسلمان وي مېراث نشي وړلی.

د جمهورو فقهاؤ نظر دادی چه مسلمان د غیر مسلم څخه مېراث نشي وړلی په هر سبب چه وي، نو مسلمان مېړه د غیرې مسلمې بنځې څخه مېراث نشي وړلی، او مسلمان خپلوان د غیر مسلم خپلوان څخه مېراث نشي وړلی.

او په دې خبره کې په دې حدیث باندې استدلال کوي چه فرمایي: «لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ» (3).

د دوه و ملتونو خلک د یو بل څخه مېراث نشي اخستلی. او په دې قول د نبی صلی الله علیه وسلم چه فرمایي: «لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ» (4).

مسلمان د کافر او کافر دمسلمان څخه مېراث نشي اخستلی.

بله دا ده چه د میراث اساس تعاون مرسته او دوستي کول دي، او دا کارونه د مسلمان او غیر مسلم تر مېنځ ناشوني دي.

دویمه فرع: د مېراث په باب کې د نفس د ساتنې مقصد:

د نفس دساتنې مقصد دمېراث په نظام کې په دې متحقق کېږي چه قاتل دمقتول د مېراث څخه منع کړی شي، فقهاؤ اتفاق کړی دی چه قتل د مېراث د موانعو څخه یو مانع دی، نو چه کوم وارث خپل مورث ووژني نو هغه ترې مېراث نشي اخستلی، ځکه د نبی صلی الله علیه وسلم

: سید سابق: (متوفی: 1420هـ) فقه السنة ج 3 ص 657. ناشر: دار الكتاب العربي، بیروت، طبعه: 3، 1397 هـ¹

² : ترمذی، ج ۴ ص 423 حدیث نمبر (2107). حکم صحیح.

³ : سنن ترمذی ج 4 ص 424 حدیث نمبر (2108)، حکم صحیح.

⁴ : ترمذی، ج ۴ ص 423 حدیث نمبر (2107). حکم صحیح.

قول دی چه فرمایی: (« لیس للقاتل شیء وإن لم یکن له وارث فوارثه أقرب الناس إلیه ولا یرث القاتل شیئا »)⁽¹⁾.

د قاتل لپاره هیڅ شیء نشته ،که وارث یی نه درلود نو هغه ته نژدې څوک یی وارث دی، او قاتل ته د مېراث څخه هیڅ شیء نشته.

او ځکه چه قاتل د مېراث په حصول کې عجله وکړه، او قاعده فقهیه ده چه وایی: (من استعجل شیئا قبل اوانه عوقب بحرمانه)⁽²⁾.

چا چه د وخت د راتلو څخه مخکې د یو شي په حصول کې عجله وکړه هغه به د هغې شیء د حصول څخه محرومولى شي.

بله خبره داده چه که قاتل ته مېراث ور کول شي نو لوی فساد به رامېنځ ته شي، ځکه که قاتل په مېراث کې حقدار وگڼل شي نو خلک به خپل مورثین وژني تر څو مېراث یی ژر تر لاسه کړي او د انتظار څخه وژغورل شي، او د دې څخه لویه گډ وډي جوړیږي، او په ټولنه کې لوي فساد او کش مکش را مېنځته کېږي، او د بله پلوه قتل په خپله یوه لویه او بده جریمه ده، او شریعت عقل او قانون دا اجازه نه ورکوي چه د دې جرم ارتکاب دي د دې سبب شي چه جاني ته دي د مجني علیه مال ورکول شي، او هغه دي تری گټه پورته کړي.

دریمه فرع: د مېراث په باب کې د نسل او عزت د ساتلو مقصد: اسلامي شریعت د نسل نسب او د عزت په ساتلو باندې ډیر ټینگار کړی دی د دې لپاره چه کورنۍ مصئونې پاتې شي، او د جگړو او لانجو مخه ونیول شي کومه چه د هغه غیرت له امله مېنځ ته راځي چه دا انسانان په هغې باندې پیدا شوي دي، او هغه شکوک او شبهات دفع شي کوم چه په نسبونو باندې واقع کېږي، اسلام نکاح روا بللي ده او زنا او قذف یی حرام کړی دی.

الله جل جلاله فرمایی: (وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا)⁽³⁾.

زنا ته مه نږدې کېږئ، بېشکه دا بي حیاء کار دی او بده لاره ده.

او الله جل جلاله فرمایی: (وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ)⁽⁴⁾.

¹ : سنن ابی داوود ج 4 ص 313 حدیث نمبر (4566) حکم : حسن .

: سیوطی ، عبد الرحمن بن أبی بکر ، جلال الدین السیوطي (متوفی: 911هـ)، الاشباه والنظائر ج 1 ص 152، ناشر: دار الکتب

العلمیة، طبعه: الأولى، 1411هـ- عدد أجزاء: 1

³ :سورة اسراء ایه نمبر (32).

⁴ :سورة نور ایه نمبر (4).

هغه خلک چه په پاکو بیبيانو باندې تهمت لگوي، بيا څلور گواهان نلري هغوي اتيا ټري ووهي، او د هغوي گواهي د همېشه لپاره مه قبلوي، او همدوي فاسقان دي.

د مېراث په نظام کې د نسل او عزت مقصد ته که وگورو : شريعت د زنا څخه پيدا شوي بچي ته مېراث نه ورکوي، البته د مور (زناکارۍ ښځې) څخه د زنا څخه زيږيدلې ماشوم مېراث اخلي، او هغه کس چه چا ورته ځوی ویلی وي (متبني) د مېراث څخه محروم کړی دی.

څلورمه فرع : د مېراث په باب کې د عقل د ساتنې مقصد :

الله جل جلاله فضل او کرم کړی دی چه انسان ته یی عقل ور کړی دی، او په نورو حیواناتو باندې یی هغه ته امتیاز ورکړی، او همدا عقل یی د تکلیف لپاره اساس ګرځولی دی، او په همدې سره یی علم او پرمختګ کړی دی، نو ځکه د عقل ساتل ضروري او مهم دی، او د انسان ژوند د عقل د ساتلو څخه په غیر مخ ته نه ځي، همدا وجه ده چه شريعت هر هغه څه چه عقل تباه کوي منع او حرام کړی دی، نو د مسکراتو او مخدراتو هر قسم یی منع کړی دی.

پنځمه فرعه : د مېراث په باب کې د مال د حفاظت مقصد:

دا خو معلومه ده چه انسان د مال د مېني سره پيدا شوي دی، الله جل جلاله فرمایي: (وَتُجِبُونَ أَمْالَ حُبًّا جَمًّا)⁽¹⁾.

تاسي د مال سره ډیره مېنه لرئ.

ځکه تر څو چه انسان ژوندی وي نو مال ته یی ضرورت وي، ځکه مال د ژوند مهم ضرورت دی، او په همدې باندې انسان په دنیا او اخرت کې تقويه کېږي، له همدې امله اسلام د انسان او مال تر مېنځ رابطه ایجاد کړې ده، او د مال د لاسته راوړلو لارې چارې یی تنظیم کړي دي، او د ژونديو خلکو تر مېنځ یی د راکړې ورکړې وسيلې برابرې کړي دي، او د یو چا د مرګ څخه وروسته یی د مال د انتقال لارې د مېراث په ذریعه تنظیم کړي دي، چه د مړي نږدې خپلوانو ته هغه مال په څه طریقه انتقالیږي، نو همدا وجه ده چه مېراث د مال د انتقال مأمونه او بهترینه لاره ده، او همدا طریقه د تېږ څخه د مال د حفاظت او د مال د ډیریدو او زیاتوالي ښه لاره ده.

نو په اسلامي شريعت کې مېراث د مال د ساتلو او د ډیرولو لپاره معتبره لاره ده، او د مېراث په نظام کې د مال د حفاظت مقصد ښه متحقق کېږي، نو په اسلامي شريعت کې د مال د حفاظت څخه همدا مقصد دی.

¹ : سورة الفجر ایت نمبر (20).

درېم مطلب: د مېراث په باب د ضروري مصالحو تحقق

۱. د دين ساتنه

- د مېراث لپاره لازم چې وارث او مورث په يو دين كې وي.
- مرتد او غيرمسلمان د مسلمان څخه مېراث نشي اخيستلی.
- قرآن او حديث:

«لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ» (1).
«لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ» (2)

۲. د نفس ساتنه

- قاتل د خپل مقتول وارث نه شي.
- حديث: «ليس للقاتل شيء وإن لم يكن له وارث فوارثه أقرب الناس إليه ولا يرث القاتل شيئاً» (3).

۳. د نسل او عزت ساتنه

- د زنا څخه پيدا شوي اولاد مېراث نه لري، د كورنۍ نسب او عزت خوندي ساتل.
- قرآن كريم:

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الرِّثَاءَ﴾ (4).
﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ...﴾ (5).

۴. د عقل ساتنه

- د عقل د تباهۍ مخنيوی: مخدرات، مسكرات منع شوي.

۵. د مال ساتنه

¹ : الصحيح البخاري و مسلم، حديث نمبر 1625.

² : الصحيح البخاري، حديث نمبر 1627.

³ : سنن ابی داود، ج3، ص123.

⁴ : الاسراء: 32.

⁵ : النور: 4.

- د مال د خوندي کولو، تېږيز مخنيوي، او د انتقال سيستم په ميراث کې تعبيه شوی.
- قرآن کریم: ﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾⁽¹⁾.

څلورم مطلب: د حاجیه مصالحو تحقق

1. د مړي او د هغه چا تجهيز چې شرعاً نفقه واجب وه.
2. د قرضونو اداء کول مخکې له ترکي وېش:
 - ديون د الله: زکات، کفاره، نذر.
 - ديون د بنده گانو: قرض، مهر، مزدوري.

پنځم مطلب: د تحسیني مصالحو تحقق

- ښه اخلاق، ادب، نجاستو نه څرخول، د عباداتو آداب، د ښځو او ماشومانو خوندي ساتل.
- تقدم: ضروري، حاجیه، تحسیني.

شپږم مطلب: د ميراث فلسفه او معيار

- د نارینه او ښځي ترمنځ د سهمونو توپير: د قرابت، عمر، او مالي مسؤليت پر اساس، نه د جنسيت.
- د مالي مسؤليت معيار د عدالت اصل دی⁽²⁾.

پایله: د ښځو د ميراث احکام د مقاصد الشريعة په رڼا کې

- د ښځو مالي حق د شريعت تضمین شوی، د نارینه د ارادي تابع نه دی.
- د سهمونو توپير د عدل او مسؤليت پر اساس دی، نه ظلم.
- د ټولنې، کورنۍ، او مالي ثبات ساتنه د احکامو هدف دی.
- د فقهي او مقاصدي اصولو پر بنسټ، شريعت د ښځي حق تضمینوي.

د د لومړي فصل خلاصه

له دې فصل څخه څرگندېږي چې د ميراث نظام د اسلامي شريعت له هغو بنسټيزو احکامو څخه دی چې د فرد، کورنۍ او ټولنې ترمنځ د عدالت او توازن د ټينګښت لپاره تشرېع شوی دی. اسلامي شريعت د ميراث موضوع يوازي د مال د وېش په تخنیکي چوکاټ کې نه ده

¹: سورة الفجر آية 20

²: محمد عماره، فلسفة الميراث في الشريعة الإسلامية، ص 85

محدوده کړې، بلکې دا یې د ټولنیز عدالت، اقتصادي توازن، او د کورني نظام د ثبات له مهمو وسیلو څخه ګرځولې ده.

په دې فصل کې وښودل شوه چې د میراث د احکامو تر شا ژور حکمتونه او ستر مقاصد پراته دي، چې د انساني فطرت، ټولنیزو اړتیاوو او اقتصادي واقعیتونو بشپړ مراعات پکې شوي دي. شریعت د انسان د فطري میلان درناوی کړی، د مال د تمرکز مخه یې نیولې، د کورنۍ اړیکې یې پیاوړې کړې، او د شریعت د مقاصدو، په ځانګړي ډول د حفظ المال، تحقیق العدل، او رفع الظلم تحقق یې تضمین کړی دی.

همدارنګه، دا فصل روښانه کوي چې د ښځو د میراث حق د اسلامي شریعت له سترو اصلاحاتو څخه دی. اسلامي شریعت ښځه د مستقل مالي شخصیت په توګه پېژندلې او د میراث لپاره یې ټاکلې، محفوظې او نه بدلېدونکې ونډې مقرري کړې دي. که څه هم په عملي ژوند کې د ښځو د میراث د تطبیق پر وړاندې ستونزې شته، خو دا ستونزې د شریعت له نقص څخه نه، بلکې د عرفي فشارونو، ناسم ټولنیز چلند او د شرعي احکامو د کمزوري تطبیق پایله ده.

سربېره پر دې، د معاصرو قوانینو او اسلامي شریعت ترمنځ مقایسوي تحلیل دا حقیقت لا روښانه کوي چې اسلامي شریعت د ښځو د میراث په برخه کې نه د محرومیت لاره خپله کړې او نه د غیر واقعي مساوات، بلکې د عدل، حکمت او مسؤلیت پر بنسټ متوازن نظام یې وړاندې کړی دی. دا نظام د هر زمان او مکان لپاره د تطبیق وړ دی او د انساني کرامت، کورني ثبات او ټولنیز عدالت تضمین کوي.

په پایله کې، ویلای شو چې د میراث نظام د اسلامي شریعت د الهي عدالت یو روښانه انځور دی، چې د بشري قانون سازۍ له نیمګړتیاوو څخه لوړ ولاړ دی. د دې نظام سمه پوهه او عادلانه تطبیق نه یوازې یو فقهي مکلفیت، بلکې یو اخلاقي، ټولنیز او دیني مسؤلیت هم ګڼل کېږي، چې د سالمې ټولنې د جوړښت لپاره بنسټیز ارزښت لري.

دویم فصل
د مپراٹ حالات او د شریعت مقاصد

لومړی مطلب : د لور د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد

ژباړه : الله جل جلاله درته امر کوي ستاسي د اولادونو په باره کي د نارينه لپاره د دوه ؤ بشو برابره برخه ده، که جينکي دوه يا زياتي وي نو بيا دوه پر درې ترکه اخلي، او که لور يواځي وه نو بيا نيمايي مال اخلي.

صلبی (خیلہ) لور

خپله لور درې حالتونه لري:

لومړي: که لور یواځې وه نو بیا نیمائی(نصف) مال اخلي .

دویم: که دوه یازیاتی وی نو بیا دوه تله (دوه پردرې) حصی اخلي.

دریم: که د زامنو سره یو ځای راشي نو بیا دوه لورګانې د یو ورور برابر لږ لږ مټل حظ لاندینۍ حصه د عصبیت په حال کې اخلی.

د لور په مېراث کی د شریعت مقصد :

لکه څرنگه مو چ په تیر فصل کې یادونه وکړه چه معیار نارینتوب او ښځېتوب نه دی ، بلکه معیار مالي مسئولیت دی، چه لور د ځوی په نسبت مالي مسئولیت کم لري، نفقه ،لباس ،او سکني یی پر بل لازمي شوي ده، که د پلار په کور کې وي نو مسئولیت یی د پلار څخه وروسته د ورور پر غاړه دی،او که واده شوه نو مهر به هم اخلي ،او نفقه لباس سکونت او نور ټول مالي مسئولیتونه یی د مېړه په غاړه دي، نو ځکه خو اسلامي شریعت ورور ته د خور په نسبت زیات مبرات ورکړی دی.

دويم مطلب : دخوی لور(لمسی) د نورگانو په شان ده خو دوي شپږ حالتونه لري:

لومړي حال : که یواځې وه نو نیمایي (نصف) اخلي.

دويم حال: که دوه يازياتي وي نودوه تلته اخلي، خو دا په هغه وخت کې چه د مري خپلې لورگانی نه وي.

¹ : سورة النساء اية نمبر (11).

دریم حال : سدس اخلي که دمري یوه صلبی لور موجوده وه ترڅو دوه ثلثه ور باندې پوره شي.

څلورم حال : که د مري دوه صلبی لورگاني ورسره یوځاي راشي نو بیا دوي ته حصه نه رسيږي.

پنځم حال : خو که د دوي په برابري کې یا د دوي څخه بنسخته هلک موجود شي نو بیا دوي ته د ذوي الفروضو د حصو د جدا کولو څخه وروسته پاتي مال په طريقي د للذکر مثل حظ الانثيين سره ميراث ورکول کېږي.

شپږم حال : که دمري دځوی سره یو ځاي راشي نو بیا ساقطیږي⁽¹⁾.

د ځوی د لور په مېراث کې د شریعت مقصد:

عين همغه مقصد دی کوم چه د لور د مېراث مقصد دی، او هغه دا چه د نسبت لمسی ته د دوي مالي مسئولیت کم دی.

دریم مطلب : د مور د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد:

الله جل جلاله فرمایي : (وَلَا يُوْنِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلْمُتَّكِئَةِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْمُتَّكِئَةِ السُّدُسُ)⁽²⁾.

په ترکه کې د پلار او مور لپاره شپږمه حصه ده که مري اولاد درلود، که اولاد یی نه درلود او مېراث یی یوځاي پلار او مور اخستلو نو د مور یی ثلث (دریمه برخه) اخلي، که مري وروڼه لرل نو مور ته به شپږمه برخه رسيږي.

د مور لپاره درې احواله دي :

لومړي: که ځوی یا د ځوی ځوی که څومره هم بنسخته وي ور سره یوځاي راشي نو سدس اخلي، یا ور سره دوه یا زیاتي خويندې وروڼه یو ځاي راشي هر څنگه چه وي.

دویم : که دغه پورته ذکر شوي ور سره یو ځاي را نشي نو بیا د ټول مال ثلث اخلي.

دریم : که د یو د زوجینو څخه د فرضي حصې د اخستلو څخه وروسته د ما باقي مال ثلث اخلي او دا په دوه مسئلو کې دي : یوه دا ده چه د مري بنځي میره او د هغې پلار او مور

¹ : وکوره: السرخسی ، محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي (المتوفى: 483هـ)، المبسوط سرخسي، ج 29 ص 143 ناشر: بيروت، طبعة: بدون طبعة : 1414هـ - عدد أجزاء: 30

² : سورة نساء اية نمبر (11).

موجود وي نو مسئله به د شپږو څخه شي نصف به د زوج شي او يو به د مور شي او دوه به د پلار شي.

دويمه مسئله دا ده چه : د مري يوه بڼه ده او مور او پلار ئي دي نو دلته هم د مور لپاره ثلث د ما بقي ورکول کېږي⁽¹⁾

د مور په مېراث کې د شريعت مقصد :

د مېراث نظام په اسلامي شريعت کې يو ټولنيز نظام دی ، د خپل منځي روابطو او صله رحمی ، تعاون مرستې، او د کورنۍ تر مېنځ د اجتماعي تکافل (يو بل ته رسيدل) تقويه کونکي نظام دی، او د ټولنې په خير او بهبود باندې ولاړ دی⁽²⁾.

اسلامي شريعت د مري مېراث د هغه نږدې خپلوانو ته ورکړی دی، چه هغه د مري کورنۍ او د هغه اقرباء دي، ځکه په ژوند کې دې انسان د سختې په وخت کې همدوی ته پناه وړله، او د هغه د مال په حصول کې هم د دې خپلوانو ډير لاس وو، په نتيجه کې دا ضروري ده چه د هغه د وفات څخه وروسته د هغه مال همدې خپلوانو او اقرباءو ته تقسيم کړای شي، نو د فقهي قاعدې مطابق (الغرم بالغنم)⁽³⁾.

تاوان په گټه پورې، گټه په تاوان پورې تړلې ده.

نو په مېراث کې مري ته دا ضمانت دی چه ستا د مرگ څخه وروسته ستا مال ستا په اقاربو کې ماشومانو او ضعيفانو ته ورکول کېږي، تر څو هغوي ستا د وفات څخه وروسته نورو خلکو ته د سوال لاس اوږد نکړي، دليل او خوار نشي، او همدا ستا په مال باندې هغوي غنيان او مالدار شي، نبی صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي : (إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ)⁽⁴⁾.

ته که ورته غنيان پریردې نو دا به د دې څخه ښه وي چه ته یی فقيران پریردې او خلکو ته یی لاس اوږد کړی وي او سوال کوي.

¹ وگوره : الموصلي ، عبد الله بن محمود بن مودود ، مجد الدين أبو الفضل الحنفي (المتوفى: 683هـ)

الاختيار لتعليل المختار، ج5 ص93، ناشر: مطبعة بيروت، تاريخ النشر: 1356 هـ عدد أجزاء: 5

² : سالم ، جابر عبدالهادی سالم ، سابقه مصدر ص ۱۶۲.

³ شامي، سابقه مرجع، الدرالمختار وحاشية ابن عابدين ردالمحتار، ج4 ص270.

⁴ : البخاري، صحيح البخاري ج2 ص81 حديث نمبر (1295).

څلورم مطلب: د خویندو د مېراث حالات او په هغې کې د شریعت مقاصد

۱ - سکه (اعیانی) خویندې پنځه حالتونه لري:

که یواځې وې نو نیمایي (نصف) مېراث اخلي .

که دوه یازیاتې وې نو دوه ثلثه اخلي.

د اعیانی ورور سره عصبه ګرځي نو بیا للذکر مثل حظ الانثیین اخلي ، ځکه مري ته په قرابت کې یو شان دي .

که د مري د لورګانو یا د مري د ځوی د لورګانو سره یو ځای راشي نو بیا باقی ټول مال اخلي ، د نبی کریم صلي الله عليه وسلم) د دې وینا له امله چه فرمائي: لِلأَبْنَةِ النِّصْفُ وَلِلْأَبْنَةِ الإِبْنِ السُّدُسُ وَمَا بَقِيَ فَلِلْأُخْتِ(۱).

ژباړه: د لور لپاره نصف دی، او د ځوی د لور لپاره سدس دی، او ما بقی د خور دی .

او که د مري نارینه اولاد لکه ځوی ، د ځوی ځوی که هر څومره بنسکه وي ور سره یو ځای راشي نو بیا په دی حالت کې سقوط کوي او مېراث نه اخلي(۲).

۲ - پلارنۍ خویندې د سکه خویندو په شان دي خو دوي اوه (۷) حالتونه لري: که یواځې وې نصف ، که دوه یازیاتې وې نو دوه ثلثه اخلي که سکه خویندې موجودې نه وي ، که یو سکه خور ور سره موجوده وه نو بیا شپږمه حصه اخلي تر څو ثلثین ور باندې پوره شي، که دوه سکه خویندې ور سره موجودې شي نو بیا ساقطیږي خو مګر که چیرته ور سره پلارنۍ ورور موجود شي چه دوي د هغه په وجه عصبه وګرځي ، او باقی مال به د دوي تر مینځ للذکر مثل حظ الانثیین شي، چه د لورګانو یا د ځوی د لورګانو سره عصبه وګرځي لکه مخکې چه تیر شو، د اعیانی او علایي ورونو او خویندو اولاد د مري د سکه (صلبي) ځوی او د ځوی په ځوی سره که څومره هم بنسکه وي ساقطیږي، په پلار سره په اتفاق ساقطیږي، په نیکه سره د احنافو (رحمهم الله) په مذهب کې ساقطیږي، او د پلارنۍ خور اولاد په سکه ورور او سکه خور سره هم ساقطیږي چه کله عصبه وګرځي(۳).

۳ : مورنۍ خویندې درې احواله لري: که مري زامن او د ځوی ځوی یا لور او د هغې اولاد او پلار یا نیکه نلرل نو په دې صورت کې ور ته سدس ور کول کېږي ، دوه هم که د

¹ : البخاری ، صحيح البخاری ، ج ۸ ص ۱۵۲ ، حدیث نمبر (۶۷۴۲).

² : الزحيلي ، الفقه الاسلامي وادلته ج 10 ص 7783.

³ : شيخي زاده، عبد الرحمن بن محمد بن سليمان المدعو بشيخي زاده، يعرف بداماد أفندي (المتوفى: 1078هـ)، مجمع الاثر في شرح ملتقى الابحر -

2ص 750، ناشر: دار إحياء التراث العربي، عدد أجزاء: 2.

مري مورنی اولاد د دوه يا د هغې څخه زيات وو نو بيا ورته د تركي يو ثلث ور كول كېږي او دغه ثلث به د دوي تر مينځ برابر شريك وي، دريم حجب كه مري اولاد ولري، يا د مري پلار نيکه كه پورته هم وي موجود وي نو دغه مورنی خويندې وي كه وروڼه د ميراث څخه محروميږي⁽¹⁾.

د خويندو په مېراث كې د شريعت مقصد:

د اسلامي شريعت مقصد د خويندو په مېراث كې همدادۍ چه لكه څنگه چه نوره ورته د مري څخه را تاؤ وي، او د مري ټوله تكبه او اعتماد په همدې خپلوانو وي، همدغسې خويندې هم دي، نو كه نوره ورته يې نه وه او يوه خور يې وه نو بيا خو نيمائى تر كه اخلي، او كه خويندې دوه يا زياتې وي نو دو ثلثه اخلي، ځكه هغه څوك چه د خويندو د واده كېدلو څخه مخكې او وروسته د هغوي مسئوليت لري هغه ورور دى، نو د ورور په مال كې دوي ته هم زيات سهم وركول كېږي چه بيا د ورور د مرگ څخه وروسته دوي بل چا ته محتاجې نشي.

پنځم مطلب: د نيا د مېراث حالات او په هغې كې د شريعت مقاصد

نيا (جده) د نيا لپاره يو سدس دي كه پلارنۍ وي يا كه مورنۍ، يواځې وي يا كه ډيرې وي، خو چه په درجه كې سره يو شانته وي، نيا گانې ټولې كه پلارنۍ وي يا مورنۍ وي د مري د مور په موجوديت سره ساقطيري، او پلارنۍ نياگانې په پلار سره ساقطيري، او همدغه رنگه په نيکه سره هم ساقطيري، مگر يواځې د پلار مور پرې نه ساقطيري كه څومره پورته هم وي.

د نيا(جده) په مېراث كې د شريعت مقصد:

لكه مخكې مو چه وويل: چه د مېراث مقصد دادى چه د مورث د مرگ څخه وروسته د هغه ورته چا ته محتاجه نشي، او چا ته د سوال لاس اوږد نكړي، ځكه شريعت دغه حال په هيڅ صورت د هيچا لپاره نه قبلوي، او بالخصوص د مري د ورثې لپاره خو يې قطعاً نه قبلوي.

شپږم مطلب: د بنځي(زوجي) د مېراث حالات او په هغې كې د شريعت مقاصد
الله جل جلاله فرمايى: (وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ)⁽²⁾.

¹ : وكوره: الزيلعي، عثمان بن علي بن محجن الباري، فخر الدين الزيلعي الحنفي (المتوفى: 743 هـ)، تبين الحقائق شرح كنزالدقائق، ج 6 ص 236، ناشر: قاهرة، طبعة: الأولى، 1313 هـ.

² : سورة نساء اية نمبر (12).

که ستاسي اولادونه نه وه نو ستاسي په ترکه مو د زوجي(بنځي) لپاره څلورمه برخه ده، او که ستاسي اولادونه وه نو بيا د زوجي لپاره اتمه حصه ده .

د زوجي(بنځي) حالات :

بنځه دوه حالات لري .

که اولاد يا لمسي ئي نه وه نو بيا څلورمه برخه(ربع) اخلي ، که اولاد يا لمسي ولري نو بيا ور ته اتمه حصه(ثمن) دی .

که بنځي هر څو وي په دغه ربع يا ثمن کې به سره شريکي وي(1).

د بنځي په مېراث کې د شريعت مقصد :

زوجيت د مېراث د اسبابو څخه يو سبب دی ، او د مېړه په مرگ خو د بنځي کور وران شوي دی، نو بنځه د مېړه په مېراث کې معلومه برخه اخلي، ځکه د اسلام څخه مخکې بنځه د زوجيت له امله د مېراث مستحقه نه وه، بلکه د اسلام د مقدس دين د راتللو څخه پخوا د واده نه مخکې د پلار په کور کې د وينځي په حيث ترې کار اخستل کېده، او د واده څخه وروسته به د مېړه په کور کې د وينځي په توگه ترې کار اخستل کېده، کله چې د اسلام مقدس دين راغی نو بنځي ته يې هغه عالي مقام ورکړو چې په هيڅ دين او قانون کې يې نه وو تر لاسه کړی، اسلامي دين زوجيت د مېراث د اسبابو څخه يو مهم سبب وگرځولو، او بنځه يې د مېړه په کور کې يو ملکه او د نورو مېراث خورو سره يو ځای د مېراث مستحقه وگرځوله، او مقصد يې دادی چې بنځه کونډه ده ، ژوندون ته اړتيا لري، نو بايد خپل مال ولري، او خپل پاتې ژوند په سمه طريقه پر مخ بوځي، او هيچا ته بايد محتاجه نشي، تر څو د مېړه نوم يې په راتلونکي کې د پيغور سره مخ نشي، او چا ته د سوال لاس اوږد نکړي، او د خلکو د خبرو نېنه ونگرځي.

دويم مبحث : د مېراث په هکله د اسلامي شريعت او نوروقوانينو تر مېنځ مقارنه

لومړي مطلب : په اسلامي شريعت کې د بنځېنه و مقام او مرتبه

د اسلام د مقدس دين د راتگ څخه پخوا د بنځو حالات باندې به يوه تاريخي رڼا واچوو تر څو د بنځو حالات روښانه شي، چې د اسلامي دين څخه پخوا بنځو په کوم حال کې ژوند تيرولو، او کله چې د اسلام مقدس دين دنيا ته راغی ، او قران پاک نازل شو د بنځو مقام يې د کوم ځای څخه کوم ځای ته پورته کړو، او بنځي ته يې د هغې شخصيت او کرامت بيرته اعاده کړو، کوم چې په نړۍ کې هيڅ وضعي قوانينو نه وو ورکړی ، او نه به يې ور کړي.

¹ وگوره : الفتاوى هندية ، شيخ نظام وجماعة من علماء الهند، عالمکبرية، ج 6 ص 450، ناشر دار الفكر 1411 هـ - عدد أجزاء 6

مونږ که د يونان قوانينو ته نظر وکړو، نو وينو چه بنځو د سړيو په مقابل کې د يو مملوک او متاع حيثيت درلود، هغه د واده څخه مخکې د پلار يا ورور ملکيت وو، او د واده څخه وروسته د مېړه ملکيت وو، په خپل نفس کې يې نه د واده کولو څخه پخوا او نه د واده څخه وروسته د تصرف کولو حق درلود، هغه به پلورل کېده، او قيمت به يې ولي الامر(واکدار) تر لاسه کولو.

په روماني قانون کې ، د بنځې سره د ماشوم يا د ليوني په شان سلوک کېدلو، يعنې هيڅ قسمه اهليت يې نه درلوده، او د کورنۍ مشر ته دا حق وو چه د خپل ولايت لاندې هر څومره بنځې پلوري نو پلورلای يې شي، او بنځه به تر مرگه پورې د ولي الامر تر سلطنت لاندې وه، که هغه به پلار وو که به ورور يا مېړه وو، هغه ته دا حق حاصل وو چه بنځه پلوري، شړی يې، عذاب ورکوي، او که يې وژني^(۱).

د يهودو په شريعت کې ، بنځې ته به د خادم په سترگه کتل کېده، او د مېراث څخه به محرومه وه، که هغه به مور وه، که به بنځه وه، کله به چه د مړي نارينه اولاد موجود وه، دا د يهودو په کتاب په سفر تکوين (۲۱) اصحاب^(۲) کې راغلي دي.

په امريکا کې د بنځو مېراث:

غربيان اوس هم د مېراث په باب کې د ناپليون د قانون تابعداري کوي او يو څه اضافه هم ورسره کوي، د ناپليون قانون صراحت لري چه مېراث په کامله توگه د مشر ځوی حق دی او نورو زامنو ته نه ورکول کېږي، لکن په موجوده عصر کې په دغه قانون کې تعديل کړی دی چه نيمايي مېراث يې د مړي بنځې ته ورکړی دی، او باقي نيمايي مېراث به د نوري ورثي تر مېنځ په مساوي ډول ويشل کېږي، د نارينه او زنانه فرق يې نه دی کړی^(۳).

^۱ : الشعراوي، محمد متولى الشعراوى، مكانة المرأة في السلام، جلد اول صفحه ۱۳۵.

^۲ : وگوره: تورا: چه په عهد قديم سره هم پېژندل کېږي، پنځه (اسفار) کتابونه لری، يو يې سفر التكوين دی چه پنځوس باب ونه (اصحاب) لری، دويم سفر الخروج چه څلويښت اصحابه لری، سفر اللاويين چه اوه ويشت اصحابه لری، سفر العدد شپږ دېرش اصحابه لری، سفر التثنية چه څلور دېرش اصحابه لری، خو دا ټول سره يو تر بله متناقض ضد او نقيض دی.

تلمود: دا هغه شفاهي عبارتونه چه د پېړيو پېړيو څخه د يهودی کشيشانو او پاپانو څخه نقل شوی دی، او اکثريت يهود يې منزل کتاب کښی، او دا عقیده لری چه موسى عليه السلام ته تورات په کوه طور کې مدون نازل شوی وو، او تلمود يې همداسې شفاهي ورکړی وو، په تلمود کې تاريخی، تشريعی، زراعتی ادب او علمي موضوعات شامل دی. علی ربیع، يعی محمد علی ربیع، الكتب المقدسه بين الصحة والتحريف، ج ۱ ص ۲۳۱، ناشر: منصوره، طبع اول، همدارنکه: حجازی السقا، نقد التوراة اسفار موسى الخمسة السامرية، العبرانية اليونانية، ج ۱ ص ۱۳۴، ناشر قاهره، مكتبة الكليات الازهرية.

^۳ : ذکر شوی حواله مكانة المرأة في الاسلام.

علامه سيد ابوالحسن علي⁽¹⁾ ندوي رحمه الله داسي ویلی دي :

د مانو⁽²⁾ قانون په هند کې د ښځې لپاره د پلار او مېړه څخه مستقل حق نه پېژندلو، او که پلار او مېړه به یې نه وو نو د اولاد څخه یې مستقل حق باندې قائل نه وو، که احيانا دا خلک به نه وه نو مېراث به یې د مېړه یا ځوی اقاربو ته وجوباً ورکول کېدو، او په هيڅ حال کې ښځه مستقلة نه وه، او د دې څخه هم سخته خبره دا وه چه مېړه به یې مړ شو نو په هماغه ورځ به د دې هم په هماغه هندو سوزان کې د مرگ او سوزیدلو پریکړه شوې وه، دا عادت د ډیر قدیم څخه په برهمي مذهب کې چلیدلو، او د اولسمې پیړۍ پورې یې دوام وکړو، او بیا وروسته د دیني کړیو د نا خوښۍ سره ختم شو⁽³⁾.

د حمورابي⁽⁴⁾ قانون کوم چه په بابل کې مشهور وو، ښځه به یې د مواشي(حيواناتو) له جملې څخه گڼله، چه د ښځو په هکله د دوي د هغه اصل مذهب او فکر ښکارندوي کوي، کله به چه د چا د لاسه یو جینی ووژل شوه نو د هغې په بدل کې به یې بله جینی ورکوله، که د مقتولي ورثې به وژله او که به یې ترې وینځه جوړوله، او که خوښه به یې شوه نو و به یې بېنله، او کله کله به یې د مجبورۍ څخه وژله تر څو د هغه قانون نص عملي کړای شي⁽⁵⁾.

اوس به د عربو په جزیره کې د ښځو د احوال پوښتنه وکړو؟

کله چه ښځه سپکه شي نو دا خو شرم او پیغور دی، او کورنۍ ورباندې خفه کېږي، نو د دې پیغور او د شرم له امله به دوي ژوندۍ لونه خښولي، او په دې به یې نفقه زیاتوله لکه څنگه یې چه په وینځه یا کوم گټور حیوان زیاتوله، او لوی قیمت به یې د هغه چا سره وو چه هغوي به ژوندۍ نه خښوله، او د مېراث یوه برخه به یې گڼله چه د پلار څخه به ځامنو ته

¹ :الندوی ، علي أبو الحسن بن عبد الحی بن فخر الدین ندوي (په کال 1333 ق کې د هند په شمالی ښار رآی بریلی د تکه په کلی کې زیږیدلی وو، او په کال 1420 ه کې وفات دی . ډیر تصانیف لری چه د هغې جملې څخه سیرت نبوی ، الاسلام والحکم ، الی الاسلام من جدید او داسې نور . انټرنټ ویکیپیډیا .

² :وگوره : مانو دا د هغه هندي ټولنیز فامېلی قانون اصل او مصدر دی ، دا بیا داسې یو مقدس قانون وو چه ټولو خلکو ته منلی وو، او د دی د پیل زمانه هم معلومه نه ده ، د دی قانون په اړه د هندي مذهب په کتابونو(ویدا) په ځینی عبارتونو کې ذکر کېږي، هر چه (منو اسمراتی) دی نو هغه بیا د هند ټولنیز فامېلی اساسی قانون دی، او د هغې نسبت (بهرکومهاراج) ته کېږي کوم چه د هند د قانون د لویو علماؤ څخه وو، یو شمېر زیات څېړونکي په دی عقیده دی چه دا کتاب د مسیح علیه السلام د مېلاد څخه پخوا په دریمه پیړۍ کې تالیف شوی دی، بحواله دوه کتابونه د دکتور کنکانانه جها او دکتور جیوال چه دا دواړه د هند دقانون د لویو عالمانو د ډلی څخه وه. ندوی ، شیخ الاسلام ابوالحسن علی بن عبد الحی بن فخر الدین ندوی په کال ۱۳۳۳ ق زیږیدلی وو او په کال ۱۴۲۰ ق کې وفات دی ابو الحسن علی ندوی، مکانة المرأة فی الاسلام صفحه ۱۵ بحواله کتاب محمود عباس العقاد.

³ :وگوره : حواله سابقه، ندوی ، تکریم المرأة فی الاسلام ، ج اول ص ۱۴ .

⁴ : په عراق کې د بابلیانو او اکادیانو دولت وو ، پایتخت یې په بابل کې وو، هغوی د زراعت او ابادیو جوړولو ته مخ کړی وو، د مشهورو پاچاهانو څخه یې حمورابي وو، کوم چه لومړنی بشري او وضعی قانون جو کړی وو، او هغه ته به یې د حمورابي قانون ویلو. حکومت یې د 1728 ، 1676 قبل المیلاد وو، موجز التاريخ الإسلامي منذ عهد آدم علیه السلام (تاریخ ما قبل الإسلام) إلى عصرنا الحاضر 1417 هـ ، جلد 1 ص 18، مؤلف: أحمد معمر العسيري ، ناشر: ریاض(طبعة: أول، 1417 هـ، عدد أجزاء: 1

⁵ : سابقه حواله .

انتقالیدله، او په قرضونو او دیونو کې به رهن (گرو) یا خرڅیدله، په دې لاره کې به یې هیچا هم حمایت او ملاتړ نه کولو، مگر که د پیرې عزتمندې کورنۍ به وه نو هغه بیا په یو څه بڼه حال کې به وه^(۱).

اوس نو اسلامي نظام ته وگوره

چه هغه د ښځو سره کومه رویه اختیار کړی ده، هغه نورو ظالمونو نظامونو ښځه کومې کندی ته غورزولې وه، او اسلام کوم رفیع او اعلیٰ او د انساني ټولنې په مېنځ کې څومره مناسب مقام ورکړی دی، نو په قران کریم باندې په زغنده نظر به مونږ ته هغه توپیر روښانه شي چه جاهلي تقسیم او اسلامي او قراني تقسیم د ښځې لپاره کښلی دی، فردي سلوک او ټولنیز قانوني چلندونه همېش له همدې قیمتونو څخه سرچینه اخلي او پرې چلیږی.

په قران کریم کې د انساني ټولنې د نیمایي برخې او نازکه جنس په هکله ډیر آیاتونه نازل شوي دي، چه په دې بشری ټولنه کې د ښځې اعتبار او د الله جل جلاله په نزد د هغې منزلت او شان پخوي، او د دې ښکارندوي کوي چه ښځه کولای شي چه په دین، علم او د اسلام په خدمت کې په نیکېو او تقوي کې د تعاون او د ټولنې اصلاح اعلیٰ درجاتو ته ځان ورسوي، او ښځه همېشه د نارینه و سره یو ځای د اعمالو په قبولولو، نجات سعادت او د آخرت په کامیابو کې اوږه په اوږه روانه ده.

الله جل جلاله فرمایي: (وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا)^(۲).

ژباړه: څوک چه نیک عملونه وکړي نارینه وي که زنانه او هغه ایمان لري نو دغه خلک به جنت ته داخلېږي، او دوي سره به د خرما د زړي ترشا د تور داغ په اندازه هم ظلم ونشي.

او الله جل جلاله فرمایي: (فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ)^(۳).

ژباړه: الله جل جلاله د هغوي دعا قبوله کړه، زه د هیڅ عمل کونکي عمل نه ضائع کوم چه هغه ښځه وي که نارینه ځیني له ځینو څخه دي.

^۱ :العقاد، استاذ محمود عباس العقاد، المرأة في القرآن، ج ۱ ص ۵۱-۵۷ ناشر مصر.

^۲ : سورة النساء اية نمبر (124).

^۳ : سورت ال عمران اية نمبر (195).

او د نارینه سره جوخته ده په ټولو فرصتونو او په بنائسته ژوند (حياة طيبة) کې، حیات طيبه د ژوند ټولو سهولتونو او هوساینو ته شامل دی، چه هغه ټولو کرامتونو عزتونو خوشحالیو، خاطر جمعي او داسې نور.

الله جل جلاله فرمایي: (مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ) (1).

ژباړه: څوک چه نیک عملونه وکړي نارینه وي که زنانه او هغه ایمان لري نو هغه ته به پاک او بنائسته ژوند په برخه کړو او د هغوي مزد به ور ته په بنائسته هغه طریقه ورکړو چه دوي عملونه کول.

بنائسته صفتونه او نیک عملونه او د دین لوي شعبي ور ته یادوي، او بنځي یواځې د نارینه و سره ملګري کړي نه دي، بلکه دې ته اشاره ده چه په عملونو او بنو صفتونو کې د دواړو جنسونو توپیر نشته، بالعکس یو یو صفت یی یادوي، نو کله چه نارینه یادوي نو جوخت ور سره بنځي هم یادوي، اگر که بیان اوږدېږي هم، ځکه بنځي په دې ټولو صفتونو کې په نارینه و قیاس دي.

الله جل جلاله فرمایي: (إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا) (2).

ژباړه: بیشکه مسلمانان سړي او مسلمانې بنځي، مؤمنان سړي او مؤمنانې بنځي، عاجزي کونکي سړي او عاجزي کونکې بنځي، رښتونې سړي او رښتونې بنځي، صبر کونکي سړي او صبر کونکې بنځي، او د الله جل جلاله څخه ویریدونکي سړي او ویریدونکې بنځي، او صدقه کونکي سړي او صدقه کونکې بنځي، روژه نیوونکي سړي او روژه نیوونکې بنځي، او د خپلې حياء ساتونکي سړي او د حياء ساتونکې بنځي، او د الله جل جلاله ډیر یادونکي سړي او ډیرې یادوونکې بنځي، الله جل جلاله د دوي لپاره بښنه او لوي اجر تیار کړی دی.

او قران په عباداتو او قربانیو باندې اکتفاء نکوي، بلکه مسلمانې خویندې د قوي علماؤ او سړیو سره شریکوي، د مضبوطې ارادې فتوي عالی همت په مصیبتونو باندې صبر کول، او په امر د نیکېو او د بدیو څخه په منع کولو کې معارضي ته وړاندې کېدل، او د نارینه او زنانه و څخه یو عظیمه کتله جوړوي تر څو چه په نیکۍ او تقوي کې د یو بل سره تعاون او مرسته وکړي.

¹ : سورت النحل آية نمبر (۹۷).

² : سورة الاحزاب آية نمبر (35).

الله جل جلاله فرمایي : (وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)(1).

ژباړه : مؤمنان سړي او مؤمنې ښځې په خپلو کې سره دوستان دي، دوي به د نیکو امر کوي او د بدو کارونو څخه به منع کوي، لمونځونه به قائموي، زکاتونه به ورکوي، او د الله جل جلاله او د هغه د رسول صلی الله علیه وسلم خبره به مني، په دغو خلکو به الله جل جلاله رحم وکړي، بیشکه الله جل جلاله زور ور او د حکمت خاوند دی.

په انساني کرامت او لوی منزلت او مرتبې ته د رسیدلو لپاره یې شرط ایښی دی چه هغه تقوي ده، او ویني نسل او جنس ته یې نه دي کتلي، الله جل جلاله فرمایي : (يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَى وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ)(2).

ژباړه : ای خلکو ما تاسې د یو نارینه او یوې زنانه څخه پیدا کړي یاست، او ډلې او قبیلې مې جوړې کړې، د دې لپاره چه سره یو بل وپیژنئ، بیشکه په تاسې کې ډیر د کرامت څښتن هغه دی چه ډیره تقوي ولري.

دا ټول د همتونو د بیدارولو لپاره تضمین ورکوي، او د ښځو په نفسونو کې عزت او پختګي په جوش راولي، او د نفس د بی همتۍ او کسالت څخه یې ژغوري، کوم ته چه په نوي سائکالو جستګۍ علومو کې (نیمګړتیا پیچلتیا) ویل کېږي، چه د همدې په برکت دا تاریخ جوړ شوي دی چه د نبی صلی الله علیه وسلم د بعثت څخه وروسته تر دې دمه پورې د مسلمانو بی بیانو کارنامې ثبت دی، چه په هغوي کې مربیانې دي، مجاهدې دي، ادیبانې دي، دکتابونو مؤلفانې دي، د قران حافظانې دي، د احادیثو راویانې دي، زاهدانې دي، د الله والا دي، په ټولنه کې د عزت او مقام خاوندانې دي، چه د هغوي څخه امت ډیره لویه استفاده کړې ده، او د اولګو په صفت د خلکو لپاره د تابعدارۍ سمبولونه دي(3).

او کوم حقوق او برخي دي چه د اسلام مقدس دین مسلمانې ښځې ته ورکړي دي، چه هغه د ملکیت او د مېراث، او د پیر او پلور، د ضرورت په وخت کې د تفریق غوښتنل، کوم ته چه

¹ : سورة التوبة آية نمبر (71).

² : سورة الحجرات آية نمبر (13).

³ وګوره: د اعلام النساء في عالمي العرب والاسلام، د عمر رضا کحاله، جلد اول، ص ۳.

خلع ویل کېږي، د خطبي فسخ کول کله چه واده کولو ته خوښه نه وي، د اخترونو جمعو او ټولنو ته حاضریدل او داسي نور کوم چه په فقهي کتابونو کې ذکر شوي حقوق دي. (1)

د غرب علماؤ او څيړونکو ټولنپوهانو او تاريخ پوهانو په دې اعتراف کړی دی چه د قراني تعليمات اود اسلامي شريعت په ټولو مذاهبو امتياز لري، اسلام ښځې ته احترام لري، او د ښځې په حقوقو او د هغې سره په سلوک کې د هر چا څخه ممتاز دي، دلته په دوه کسانو شهادت باندې اکتفاء وکړو، يوه ټکره ښځه ده چه په هند کې هغې د اصلاحي حرکت مشري او رهبري په غاړه درلوده، او د هند په جنوب کې يی د يو ثقافتي مرکز مشري کوله، او د هند د ازادۍ په تحریک کې هم فعاله وه، هغه د آيني بیسنت په نوم يادیدله هغه وایي:

(بیشکه اسلامي قانون کوم چه د ښځو متعلق دي، دا په دنیا کې د ټولو قوانینو څخه ډیر مټرقي قانون دي، او زیات د عدالت څخه پک قانون دی، او دا قانون د غربی قوانینو څخه کوم چه د زمکو او د وراثت د حقوقو او د د طلاق پورې ارتباط لري ډیر مخکې او پیشرفته قانون دی، دا قانون د ښځو د حقوقو لپاره ساتونکې دي، دا کلمات چه (په یوه ښځه اکتفاء کول) او (د ښځو تعدد) په خلکو جادو کړی دی، او د خلکو سترگې یی د هغه تفکر څخه ځان ته اړولي دي کوم چه غربي ښځې د سپک ژوند او مایوسی سره مخ دي، او پخوانیو مېړونو هغوی په سرکونو باندې پریښي کوم چه د هغوي د عصمت د ساتلو مسئول وه (2).

استاذ (N. L. Coulsen) وایي: په دې کې شک نشته چه قرآني تشریعات د ښځو په یو محدود مرکز پورې خاص وي، چه هغه مخصوصا مېړونې ښځې دي، او دا ډیر مثالي او د عدالت څخه پک قانون دی، په لوي شمار کې د نکاح او د طلاق قوانین په عام طور سره هدف ترینه په ټولنه کې د ښځو د مرکز تحسین او هغوي ته د پر مخ تلو زمېنه برابرول دي، او د اسلام څخه پخوا د عربو په قانون کې د تبدیلی راوستل دي، او ښځې ته د یومستقل قانوني شخصیت ورکول دي، کوم یی چه پخوا نه درلود، لوي تغیر چه قرآن راوستلو نو هغه دطلاق په احکامو کې د مطلقې لپاره د عدت تیرول دي (3).

نو د ښځو په هکله دا نوي نظریه د دې قراني آیاتونو او نبوي صلی الله علیه وسلم د تعلیماتو په رڼا کې د ښځې جنس لپاره په بشري عالم کې د نوي زیږون په معنی شوه، ځکه د ښځې او د حیوان تر مېنځ هیڅ توپیر نه وو، نو دا د پرمختګ او اخلاقو په دنیا کې او په کورنۍ ژوند او د زوجیت په رابطه کې یو مبارک بدلون را مېنځ ته شو (4).

¹ وګوره: سباعی، دکتور مصطفى سباعی، المرأة بين الفقه والقانون / ج ۳/ ص ۲۰.

² وګوره، The Life and Teaching of Mohammad. Madras- 1932. p. 3.

³ Islamic Surveys: The History of Islamic Law (N.L. Coulsen Edimburg. 1297. p. 14).

⁴ ندوی: سابقه حواله صفحه (۲۲).

دويم مطلب : د اسلامي نظام او موجوده غير اسلامي نظامونو تر مېنځ د ښځې د مېراث په هکله مقارنه

ددې څخه وروسته چې په پخوانيو دينونو کې داسلام نه مخکې د ښځېنه و دميراث څه حال و، اوپه هغوي بېچاره گانو باندې په دغه فاسدو نظامونو او قوانينو کې دظلم اوزياتي حد اواندازه کومې درجې ته رسيدلې وه ، چې په هغې کې دطمعې اوخواهشاتو لوي لاس وه، د اسلام ښکلي رڼا اوعدالت راغی او ددوي څخه ئې دسرکشو اوباغيانو دغه ظلمونه اوملا ماتونکي رسمونه اورواجونه لرې کړل، اودائي ښکاره کړه چې ښځېنه هم د نارينه و په شان حقونه لري، چې دهغې سره تعرض اود هغې کمول روانه دي ، لکه څرنگه چې په ښځو باندې حقوق او واجبات دي چې په هغې زيات او نقصان دواړه نا روا دی اود دې حقونو څخه يو ئې ميراث دی.

نو د ښځېنه و د ميراث په مسئله کې که مونږ اسلامي نظام دنورو شرايعو اونويو اوزرو نظامونو سره پرتله کوو نو مونږ ته لاندې شيان په لاس راځي :

۱ : کوم ذات چې دمېراث د تقسيم واکدار دي هغه الله جل جلاله دي بشر نه دی ، نو دترکي په تقسيم او توزیع کې د الله جل جلاله په شان عدالت اودقت هېڅ بشر نشي کولای مگر هغه چا ته چې الله جل جلاله هدايت کړی وي ، الله جل جلاله فرمايلي دي: (أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا)(1).

تاسو نه پوهیږئ چې ستاسو پلار ان اوستاسو زامن تاسوته څوک گټور دي ، دا د الله جل جلاله دطرفه فرض کړيشوي دي په تاسو باندې ، بېشکه الله جل جلاله د علم او د حکمت خاوند دی .

۲ : د اسلام مقدس دين ضرورياتو ته کتلي څومره چې احتياجات ډير وي هم هغومره يې ورته حصه ټاکلې ده له همدې کبله دخامنو برخه د پلار انو څخه زياته ټاکلې شویده ، دا ځکه چې دزمانو مخې ته ژوند را روان دي او پلاران د دنيا څخه د آخرت په طرف روان دي ، همدا وجه ده چې د نارينه و لپاره په اکثره حالاتو کې د ښځېنه و دوه برابره حصه ورکړل شویده ، دا ځکه چې ځوی واده کونکی دی دخپلې ښځې مهربه ورکوي ، ښځې او اولاد ته به نفقه پيدا کوي نو د ده احتياجات اوضرورتونه په نسبت خور ته چې هغه بل ته واده کېږي مهر به اخلي اونفقه وغيره به ئې په بل چا وي زيات دي .

۳ : داسلام مقدس دين ميراث يواځې په مال کې منحصر(راگير) کړي دي اولکه د جاهليت دوخت په شان ښځېنه ئې د ميراث حصه نه دي گرځولې ، بلکه دزوجيت اړيکې ته يې د عزت په سترگه وکتل ، د ښځې او ميرته ترمينځ ئې مينه محبت واچولو چې دامينه اومحبت د يو بل

¹ :سورة النساء اية نمبر (11).

دمريني په وخت کې دميراث دورلوسبب شو، نو د زوجيت دا رابطه ئي دنورو نظامونو په شان بي فايدي او عبث ونه گڼله .

٤ : لکه څرنگه چې وينو اسلام دخپلوۍ حق لکه دروماني اويوناني قوانينو په شان بي فايدي ونه گرځولو بلکه حق دقرايت (خپلولي) ئي دکورنيو ترمينځ دميراث د قوي اسبابو څخه گرځولي ده، او خلک دخپلولي په وجه قوي کېږي، په ژوندانه کې ورباندې مينه احساسوي ، او خلک دخپلولي له کبله هغه څه چې ممکن وي هغه کارونه سرته رسوي ، او خپلولي په اوله درجه کې مراعاتوي ، اودهمدې قرايت په وجه ديو بل څخه ميراث اخلي ، څومره چې مري ته قريب وي هغه د ميراث زيات مستحق دي داسلام مقدس دين ددې ټولو رعايت کړيدي .

٥ : داسلام مقدس دين دنورو اديانو لکه دکمونستانو وغيره پر خلاف فردي مالکيت حق گڼي ، او هغه د يو بل څخه دميراث دورلو سبب گڼي ، لدې کبله کمونستان د ميراث څخه انکار کوي اگر که په دي وروستيو وختونو کې په يوڅه کم ميراث باندې قايله شويدي(١) .

٦ : دا چې د فرانسې قانون د بنځېنه و او نارينه و تر مينځ د مطلق مساوات حکم کوي د اسلام مقدس دين د اجتماعي عدالت او توازن په نظر کې نيولو سره د الله جل جلاله دا وينا ئي عملي کړيده چې فرمايلي دي : (وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ مِثْلِ الْأُنثِيَيْنِ)(٢). (که وروڼه او خويدي د مري څخه پاتي شي نو نارينه و ته د بنځېنه و دوه برابره حصه ورکول کېږي) .

٧ : دپخواني مصر په قانون کې دخپلوانو د مساوات په اړه ويلي شوي دي خو د اسلام مقدس دين هغه رد کړيدي ځکه دخپلوانو ميراث د هغوي د پلار څخه مقدم (مخکې) دي اوخويندي په ميراث کې د ورونو څخه مخکې دي اوداسي نور ...

د فرانسې او روماني قوانينو وروڼه ټول په ميراث کې مساوي بنودلي دي (سکه وروڼه (ايعاني) چې د مور او پلار دواړو څخه وي) او د دي درجو رعايت ئي کړيدي هغه څوک چې مري ته نژدي وي هغه حق د اوليت لري .

٨ : لکه څرنگه چې د عربو په جاهليت کې او پخوانيو شرقي ټولنو کې مشر ورور ته په ميراث کې حق د اوليت ورکول شوي و د اسلام مقدس دين د هغي پر خلاف ټول وروڼه په ميراث کې مساوي گڼلي دي .

^١ : السباعي ، دكتور مصطفى بن حسني سباعي (متوفى: 1384هـ) شرح قانون الاحوال الشخصية/ج٣/ص٢٠، ناشر: دار الوراق للنشر والتوزيع - المكتب الإسلامي. عدد أجزاء: 1.

^٢ : سورة النساء / آية: ١٧٦.

۹ : د اسلام مقدس دين د يهودو په شان بي واده خوی ته په نورو خامنو د کوم امتياز قايله نه دي ، ځکه يهود ان بي واده خوی ته د نورو خامنو دوه برابره حصه ورکوي .

۱۰ : د اسلامي شريعت فيصله دا ده چه د وارث اولاد لکه (دخوی خوی يا دخوی لور) د وارث سره په ميراث کې نشي شريکېدلي ځکه وارث په لومړي مرتبه کې او د هغه اولاد په دوهمه مرتبه کې دي ځکه همدا د ميراث ډير مستحق دي نه د دوي اولاد ځکه اولاد د پلار مرتبي ته نشي رسيدلي، د دي پر خلاف فرانسې اوروماني قانون د خوی خوی او د ورور خوی د هغه سره په ميراث کې مستحق گڼي .

۱۱ : د اسلام مقدس دين بنځېنه ؤ ته حق ورکړيدي چه د پلار په ميراث کې به دوي د ورونوسره شريکي وي، او د ميراث څخه به د ورونو په موجوديت کې نه محجوبيري، د يهوديانو پر خلاف ځکه هغوي د ورونو په موجوديت کې خويدي محرومي .

الله جل جلاله فرمايلي دي (لِّلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا) (۱).

(د نارينه ؤ او بنځېنه ؤ لپاره حصه ده په هغه ترکه کې چه د پلار او مور څخه پاتي شوي وي که لږ وي او که زيات وي حصه معلومه ده) .

۱۲ : د اسلامي شريعت تگلاره (موقف) د يهودو پر خلاف ده او هغه دا چه په ميراث کې اصول او اطراف د لورگانو په موجوديت کې نه محجوبيري .

۱۳ : په روماني قانون کې علاتي (پلارني) ورونه د اعياني (سکه) خويندو په موجوديت کې محروم دي ولي په اسلامي شريعت کې دا مسئله يوه مردوده مسئله ده .

۱۴ : نيکه که په درجه کې هرڅومره پورته هم وي او د مړي ورونه د مړي په ميراث کې سره شريک دي ځکه دوي مړي ته په نژدي والي او ليري والي کې په درجه کې يوشانته برابر دي نو نيکه د مړي د ورونو په موجوديت کې نه بي برخي کېږي په خلاف د فرانسې قانون چه هغه ئي محجوبوي .

۱۵ : د اسلام مقدس دين دينځي او د خاوند تر مينځ ميراث په منظم شکل مقرر کړيدي او د محکمي حکم ئي په کې شرط نه دي گرځولي لکه د فرانسې قانون (۲)

^۱ : سورة النساء اية نمبر (۱۱).

^۲ : عاشور، مصطفي عاشور، علم الميراث / ج ۱ ص ۲۲-۲۴.

نتیجه داشوه: چه په دي انډولتيا (پرتله کولو) کي دي نتيجي ته رسيږو چه ميراث په عام ډول اود بنځېنه و د مسايلو لپاره په خاص ډول اسلامي نظام يو ځانگړي (ممتاز) نظام دي چه د بشري ټولنو او حرکتونو او کوشنونو او خوشحاليو ضامن دي، او د پرمختگ لاري چاري ور ته برابر وي بلکه په لوي فضيلت او احترام ورته قايل دي، که چيرته د پخوا را هيسي خلکو په فردي ډول کارونه ترسره کولاي او د يوي کورنۍ په فکر او سوچ کې نه وي نو نن ورځ چه د اجتماعي آدابو، عيش او عشرت کوم منزلت او درجي ته ترقي کړيده هيڅکله ممکنه نه وه او نه به د گډو عاطفو او د ټولنيز ي بيداري دي حد ته رسيدلي وي.

د دويم فصل خلاصه

له پورته تفصيلي بحث څخه څرگنديږي چي اسلامي شريعت د بنځي د مېراث مسئله په خورا دقيق، منظم او عادلانه ډول تنظيم کړې ده. د بنځي د مېراث حالات يو شان نه دي، بلکي د قرابت، مسؤليت، مالي مکلفيت، او د کورني نظام د توازن په اساس بدلېږي.

په دي فصل کي څرگنده شوه چي بنځه کله:

- د نارينه سره مساوي ميراث اخلي،
- کله تر نارينه زيات اخلي،
- کله يوازي وارته وي،
- او يوازي په ځينو محدودو حالاتو کي يې برخه د نارينه په نسبت نيمايي ټاکل شوې ده.

دا تنوع او اختلاف په حصو کي د جنسيت پر بنسټ نه، بلکي د مقاصدو الشريعة پر بنسټ دی، چي مهم يې د عدل ټينگښت، د کورني نظام ساتنه، د مالي مسؤليتونو توازن، د بنځي مالي تحفظ، او د ټولني اجتماعي ثبات دی.

همدارنگه دا هم څرگنده شوه چي د بنځي د مېراث نظام د هغي د تکریم، ساتنې، او مالي استقلال تضمين کوي، او هغه شېهات چي د بنځي د نيمايي ميراث په اړه مطرح کېږي، د اسلامي مېراث د بشپړ نظام د نه پوهېدو له امله دي.

نو ويلای شو چي د بنځو د مېراث حالات د شريعت د ژورو مقاصدو يو عملي تمثيل دی، چي په هغه کي عدل، حکمت، رحمت، او ټولنيز توازن په واضح ډول څرگنديږي

د لومړي او دويم فصلونو ترمينځ اړيکه

لومړی فصل د ميراث د علمي او فقهي بنسټونو د تبیین لپاره ځانگړی شوی، چې په هغه کې د ميراث تعريف، ارکان، شرايط، اسباب، دلايل، موضوع، غرض، او د شريعت د مقاصدو پېژندنه په تفصيل سره بيان شوي ده. دغه فصل د ميراث د نظام نظري چوکاټ وړاندې کوي، ترڅو لوستونکی د اسلامي ميراث د اصولو او فلسفې سره اشنا شي.

دويم فصل بيا د همدې نظري بنسټونو عملي بڼه وړاندې کوي، چې په هغه کې د ښځو د ميراث مختلف حالات څېړل شوي او څرگنده شوي چې د ښځو په ميراث کې د حصو تفاوت تصادفي نه، بلکې د هماغو اصولو او مقاصدو پر بنسټ ولاړ دی چې په لومړي فصل کې بيان شوي دي.

په دې توگه، لومړی فصل د قواعدو او مقاصدو بيان دی، او دويم فصل د هغو قواعدو او مقاصدو تطبيق او عملي تمثيل دی. که لومړی فصل ونه وي، نو د دويم فصل حکمت او فلسفه په سمه توگه نه درک کېږي، او که دويم فصل ونه وي، نو د لومړي فصل نظري بحثونه عملي بڼه نه مومي.

نو ويلای شو چې دواړه فصلونه د يو بل تکميل کوونکي دي، چې لومړی فصل بنسټ ږدي او دويم فصل پرې ودان دی.

دریم فصل
د مېراث په مسئله د مستشرقينو اعتراضات او جوابات

لومړي مبحث: مستشرقين

لومړي مطلب: استشرق څه ته وايي

د استشرق کلمه د شرق څخه مشتق (اخستل) شوي ده، او د شرق معنی د لمر ختلو ځای ته ویل کېږي، نو د استشرق مقصد د ختیز علم دی، خو الماني مفکر (رودي بارت) پوښتنه کوي چه د شرق د کلمې څه معنی ده؟ ځکه چه د شرق د کلمې مفهوم تبعاً د مکان په اعتبار سره تغیر کوي، او د زمانې په تغیر سره هم مختلفه کېږي، ځکه د جاپان شرق او د عربو شرق او د المان شرق او د انگریزي او امریکایی شرق سره توپیر لري، او د معاصر نوي تاریخ په لحاظ د زمانې په لحاظ سره هم تغیر کوي، لکه د پخوانۍ زمانې او د متوسطې پیړۍ او د موجود عصر شرقونه هم سره توپیر لري، او بالخصوص د دوه و امریکاو په اکتشاف سره، په مېنځنیو پیړیو کې متوسط بحر د نړیوالو د ژوند کولو مرکز وو، او د همدې مرکز په واسطه به شرق او غرب پیژندل کېدل، بیا د متوسطې پیړۍ په پای کې د اروپا شمال غرب ته انتقال شو، بیا نړیوالې پولې د پرمختګ څخه وروسته د امریکا دوه و قارو ته فراخي شوي، نو د دې جغرافیایي فراختیا سره د شرق او غرب مفهوم هم تغیر وکړو.

نو له همدې کبله د شرق او غرب بعدونه غامض (پټ) او غیر ثابت پاتې شول، مونږ پوښتنه کولای شو چه آیا مونږ کولای شو چه د شرق څخه دې مونږ جغرافیایي مفهوم واخلو یا که د پرمخ تللي؟.

زیات مفکرین په دې نظر دي چه طبیعي چاپیریال او جغرافیایي حالات د امتونو په ژوند او طبیعت کې تاثیر لري، تر دې چه ځینې خو دا نظر لري چه امت د جغرافیایي چاپیریال تابع دی، چه د دغه مفکرینو له جملې څخه یو یی (مونټسکیو) په خپل کتاب (روح القوانين) کې لیکلي دي: چه چاپیریال د خلکو په اخلاقو او کړو وړو کې هم تاثیر اچوي.

استشرق څه ته وايي: استشرق د شرق د کلمې څخه اخستل شوي دی، بیا درې حروف ور اضافه شوي دي، الف سین او تاء، او معنی یی ده د شرق غوښتل، د شرق غوښتلو مقصد بل څه نه فقط د شرق د علومو آدابو ژبو او د دینونو غوښتل دی، او دا تعریف د عربي ژبې په نسبت سره شوي دی.

په غیر عربي ژبو کې د شرق نور تعریفونه دي، چه هغه په دې دلالت کوي چه مراد د شرق څخه جغرافیایي شرق نه دی، بلکه شرق د شروق په معنی دی، چه مقصد ترینه رڼا روښنایی او لاره موندل دي.

ځینو څیړونکو لکه سید محمد شاهد اروپایي معجمونو (الماني، فرانسې او انګلیسي) ته رجوع کړی ده، تر څو د شرق (ORIENT) د کلمې څخه پرده پورته کړي، چه د دې څه معنی او مطلب دی؟ نو معلومېږي چه اشاره شرقي منطقي ته ده، او مراد ترینه شرقي علمونه دی.

او په اصطلاح کې: استشرق عبارت دی د اکادمېکو دراستو څخه چې په مستعمره دولتونو کې یې غربيان د شرق لپاره په مختلفو طریقو چلوي.

خلاصه تعريف به داسې شي چې : استشرق هغه اکادمېک درسونه دي چې غربيان او اهل کتاب یې د اسلام او مسلمانانو لپاره په مختلفو جوانبو چلوي: چې هغه عقیدوي، ثقافتي، قانوني، تاریخي، نظامونه، مالونه، او امکانيات دي، او هدف یې دادی چې اسلام د مسلمانانو لپاره مشوره او گډ وډ ثابت کړي، شکوک او شبهات ورته پیدا کړي، او د سمې لارې څخه یې واړوي، او د غرب تابع یې وگرځوی، او دا تبعیت ورته په دراستو او علمي نظریاتو باندې سپېڅلی ښکاره کړي، او دا هم ورته روښانه کړي چې غربي مسیحي ثقافت د شرقي اسلامي ثقافت څخه په اعلی درجه کې فوقیت لري^(۱).

دویم مطلب: د استشرق تاریخچه د استشرق پیل

هغه خلک په غلطه دي چې وایي : چې استشرق یو علمي حرکت دی، بل هدف نلري غیر د دې څخه چې په عقیده او آدابو کې شرقي مېراث تدریس کړي؛ ځکه په حقیقت کې استشرق د استعمار د هدفونو خدمت کوي، او د شرقي مېراث د تدریسولو څخه فقط د اسلام سره د جنگ لپاره وسیله جوړوي، او د دین په مصادر وې خلکو ته شکوک او شبهات پیدا کوي، تر څو مسلمانان د دین څخه واړوي، او هیڅ عزت او قوت ور پاتې نشي، بلکه د غرب تابعدار وگرځي، او د غرب چې څومره دسیسې دي چې هغه د مسلمانانو په هیواد کې پلي کړي.

استشرق په حقیقت کې د اسلامي دحقایقو په خلاف د صلیبي جنگونو د لړۍ ادامه ده، ځکه صلیبي جنگونه پای ته نه دي رسیدلي، بلکه نور رنګونه او شکلونه یې اختیار کړي دي، چې یو د هغوي څخه استشرق دی.

نو مستشرق د اسلام په ظاهري لباس کې راځي، او دعوي یې دا وي چې گویا په اسلام کې تحقیقات او مطالعات کوي، خو په زړه کې یې دا مضبوط عزم کړی وي چې په اسلام کې اعتراضات ولټوي او ټولنې ته یې د مسلمانانو د په شک کې اچولو هوډ کړی وي، او د ده په سینه کې چې د اسلام خلاف هر څومره بد نیت وي د هغې زهرو په پاشلو کې اسره نه کوي، او د صحیح علم د منهج سره ځان نا اشنا کړي، او خلکو ته واک ورکوي چې هغوي پریکړه وکړي، دا نه چې دوي په کې د خپل حسد او دښمنۍ تراخه گډ کړي، او دا هم نه چې دوي کوښښ وکړي چې خلکو ته حقائق په یو نه یو شکل مشبوه کړي.

څیړونکي ته ښکاره معلومېږي چې استشرق د غربي استعمار لپاره کار کوي او داسلام او شرق د سرکوبولو کوښښ کوي، دکوم څخه چې ښکاره معلومېږي چې دا د هماغه صلیبي

^۱ وګوره: رؤیة اسلامية للاستشرق، احمد عبدالحمید غراب، ص ۷-۸.

جنگونو د لړۍ یوه برخه ده، او په دې نږدې دوه و پیریو کې کله یی چه د استعمار ملګرتیا اختیار کړه استشراف پراختیا وموندله او خپل قوت ته ورسیدلو.

استشراف که یواځې د اسلام خلاف د سرګرمیو نښه و ګڼل شي نو دا قسم حرکتونه خو د اسلام په لومړنۍ پیړۍ کې پیل شوي دي، د استشراف د تحریک د اصطلاح د رواج کېدلو څومره موده وشوه چه پیل شوي دي؟ په دې کې د پوهانو څو نظرونه دي:

- د استشراف د تحریک پیل په کال 1312م شوي دی، کله چه د ویانا په کلیسا کې کانفرانس منعقد شو نو په هغې کې داسې پریکړه وشوه، چه په مختلفو پوهنتونونو کې دې د عربي ژبې د تدریس لپاره جداګانه شعبات او صنفونه ایجاد کړی شي. ځینې څیړونکي داسې وایی:

- د دې تحریک پیل د دیارلسمې مېلادي پیړۍ څخه هغه وخت وشو چه د قشتاله پاچا لسم الفونس په کال 1269م په مریسېلي کې د تحقیقاتو یوه اعلی اداره ایجاد کړه، یادې ادارې د ابوبکر الرقوטי په رهبرۍ د مسلمانانو، مسیحیانو او د یهودي پوهانو په شمول یو اداره جوړه کړه، کومو چه د قرانکریم، تلمود او د انجیل په هسپانوي ژبه ژباړه پیل کړه. ځینو پوهانو د دې پیل په دولسمه مېلادي پیړۍ پورې تړلی دی.

- کله چه په کال 1143ء کې یو تن د پطرس په اشاره په لومړي ځل په لاطیني ژبه د قران شریف ژباړه وکړه، په همدغه پیړۍ کې یو پادري فیز ایل لومړنی عربي لاطیني ژبه تیاره کړه.

د ځینو په نظر د دې پیل

- په لسمه مېلادي پیړۍ کې یی جریردي اورلیاک د علم د حصول لپاره اندلس ته لاړو، د اشبیله او قرطبه په پوهنتونونو کې یی علم حاصل کړو، په اروپا کې د عربي ژبې او ادب د ټولو څخه لوي عالم ګڼل کېدو، بیا وروسته د کال 999ء څخه تر 1003م پورې سلفستر ثاني په لقب د پایای روم په منصب مقرر شو.

- خلاصه دا شوه

د استشراف عملي طور سره پیل په " اتمه مېلادي پیړۍ کې شوي دی ، اگر چه دی تحریک ته دغه نوم څو پیړۍ وروسته ورکول شوي دي⁽¹⁾.

¹ : دائرة المعارف ویکیپېدیا ص ۶.

دریم مطلب: د مستشرقینو عقیده ډلې او قسمونه

د مستشرقینو رویه په هره زمانه کې یو شان نه وه، ځکه چې د هغوي په نزد علم، تجربه، د استدلال کولو اندازه، مذهبي حیثیت، تعلقات او سلوک مختلفې نمونې ترسترگو کېږي، په همدې وجه د هغوي د فکر او فن تحقیق او تألیف معیارونه سره جلا دي، په دې کې به شک نه وي چې مستشرقینو به یو څه مثبت کارونه هم کړي وي، چې هغه به یی د ستایلو وي.

بل طرفته په مستشرقینو کې هغه خلک هم شته چې د انساني نوعیت لپاره یی د فکري بی اعتدالی، او د نظریاتو بی لاری او د تهذیبونو د تباهی سبب جوړ شوي دي، چې دا خلک د غندلو لیاقت لري، د مستشرقینو د کار دنوعیت او حیثیت د پیژندلو لپاره هغوي په څو ډلو او طبقو باندې ویشل کېږي.

مېنځ لاري مستشرقین

دا د مستشرقینو هغه ډله ده چې مسلمانان نه دي، نو ځکه به هغوي فطرتاً د هغوي د پلارانو او نیکونو د دین څخه متأثر وي، نو د هغوي څخه دا توقع هم نه کېږي چې هغوي به اسلام ته په هغه سترګه وګوري کوم یی چې مسلمانان ور ته ګوري.

د دې ډلې په لیکلو کې خو حتمي غلطې وي خو د دې سره بیا هم دوي د اسلام او د رسول الله صلی الله علیه وسلم تعلیماتو ته ډیر د قدر په سترګه ګوري، چې د هغوي د ډلې لاندی نفر یادولی شو:

- رچرډ سائمن^(۱)
- ګاډ فرلي هګنز^(۲)
- یوهان جي ریسګي
- مائیکل ایچ هارټ^(۳)
- جیورجیو^(۴)

^۱ : رچارد لیو سائمن : د مارچ په شپږم ۱۸۹۹م کې د نیویارک ښار کې پیدا شوی دی، د کولمبیا پوهنتون څخه فارغ دی، د جولای په ۲۹، ۱۹۶۰ کې د ۶۱ کالو په عمر ومړ.

^۲ : ګود فری هیکنس : په ۳۰ جنوري ۱۷۷۲ کې په یارکشیر کې زیږیدلی یو برطانوي لیکوال دی، هغه په سیمېزو چارو کې فعال وو، هغه دوه کتابونه لیکلي دي، یو یې (Apolcalypsis) او په ۱۸۳۳ م کې مړ دی.

^۳ : مایکل ایچ هارټ ۲۷ د اپریل د کال ۱۹۳۲ زیږیدلی، یو امریکایي فزیک پوه لیکوال، څیړونکي ملپال دی، د پنځه کتابونو مؤلف دی، د دسمبر په ۶ مه کال ۲۰۱۱ م کې مړ دی.

^۴ : کانستنت ورجل جیورجیوپه رومانیای کې په ۱۵ دسمبر کال ۱۹۱۶م کې زیږیدلی دی، د هغه پلار په پیټریکانی کې د ارتودوکس پادری وو، د بخارست په پوهنتون کې یې الهیات او فلسفه زده کړل، د دویمې نړیوالې جګړې په پای کې د امریکایي فوځیانو لخوا ونیول شو.

• کبرن آرم سترانگ⁽¹⁾

متعصب مستشرقین

په دې ډله کې هغه مستشرقین حسابیږي کوم چې د غیر جانبدارانو څیړنو دعوي کوي خو په اصل کې د اسلام خلاف د خلکو په ذهنونو کې شکوک او شبهات زیږوي. په دې ډله کې بیا یو بل تقسیم هم شته، ځکه د وخت په تیریدلو سره د دوي په انداز کې بدلونونه راځي، په دوي کې ځینې مشهور اشخاص په لاندې ډول یادېږي:

- همفرس پرائی ډیکس⁽²⁾
- سر ویلم مېور⁽³⁾
- جارج سیل⁽⁴⁾

مسلكي مستشرقین

دا هغه مستشرقین دي کوم چې په پوهنتونو، تحقیقاتي ادارو، اخبارونو مجلو، تلویزیونو، مېډیا کې د همدې کار لپاره گمارل شوي وي، د دوي دنده زیاته په سیاسي او مذهبي تعصب باندې بناء وي.

ملحد او بی دینه مستشرقین

په مېنځنۍ پیړۍ کې چې کله په اروپا کې د دین او سائنس تر مېنځ جنګ روان وو، نو کوم خلک چې بی دینه وه نو هغوي د دین خلاف لیکنو لپاره اسلام د رمز په توګه استعمالولو، ځکه په اروپا کې د مسیحیت په خلاف د ژبې چلولو سخته سنگینه سزا ورکول کېږي، د دې ډیر لوي مثال والتیر دی، کوم چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم پسې یی یوه ډرامه چې د هغې نوم (Le Farnatisme on Mohammaticv Prophete) وو، لیکلې وه، او نسبت یی پاپ ته شوي وو، په دې شکل یی پاپ هم خوشاله کړی وو، او په دین باندې یی لیکنه هم کړی وه.

¹ : کبرن آرم سترانګ: د نومبر په ۱۴ د کال ۱۹۴۴ م کې زیږیدلی دی، یوه برطانوی لیکواله ده، ۱۲ کتابونه یی په دین پېژندنه کې لیکلي دي، کاتولیک راهبه وه، د اکسفورډ پوهنتون کې یی کلاسیک ادبیات لوستلی وه، هغې غوښتل چې د ادیانو د څېړلو بنسټ ایښونکې شی، په ۲۰۱۷ م کې مړه شویده.

² : همفرس: د آیرلینډ درضاکارانو غړی وو، په ۱۸۹۶ م کې زیږیدلی وو، هغه د ډاکټر دیویډ همفریز خوی وو، د ایسټر د راپورته کېدو وروسته هغه زنداني شو، هغه د ازادۍ جګړې ۱۹۱۹ م کې IRA غړی وو، او په ۱۹۶۸ م کې مړ دی.

³ : سر ویلم مېور: ب ۲۷ د اپرېل ۱۸۱۹ م زیږیدلی وو، د ادینبورګ پوهنتون پرنسپل وو، مویر د اسلام یو عالم وو، د هغه د تخصص لویه برخه د نبي صلی الله علیه وسلم او د خلافت د وخت تاریخ وو، په ۱۹۰۵ م کې ومړ.

⁴ : جورج سیل په ۱۶۹۷ م کې په کانټبري کې په انګلستان کې پیدا شوی دی، هغه په (King's School, Canterbury); زده کړې کړيدي، هغه د قرانکریم ترجمه په انګلیسي ژبه کې کړیده، او د معجم العام (Dictionary) په نوم یی هم یو کتاب لیکلی دی، په ۱۷۳۶ کې ومړ.

عربي ژبې سره نا بلده مستشرقين

څه مستشرقين داسې هم تير شوي دي چې په عربي ژبه نه پوهيدل، خوبيا يې هم د اسلام په هکله ليکل کړي دي، دوي د ځانه مخکې تيرو شويو مستشرقينو د کار څخه کار اخستې دې او هماغه تيروتنې (خطاګانې) يې تکرار کړي دي، چې په هغوي کې د ايدور ډګبن نوم ډير ياد شوي دي، کوم چې په خپل کتاب تاريخ زوال رومه کې په پنځوسم مخ کې د اسلامي دين پسې ډير نا مناسب الفاظ استعمال کړي دي.

ډير په ژور نظر د اسلام مطالعه کونکي مستشرقين

ډير کم داسې مستشرقين تير شوي دي چې هغوي د اسلام ژوره مطالعه کړې او د هغې په اساس يې خپلې څيړنې پر مخ بيولي وي، چې په هغې کې هغه خلک هم شامل دي کومو ته چې مسلکي مستشرقين ويلی شوي دي په دوي کې د لاندې کسانو نوم يادولی شو:

- آرتر جي فري⁽¹⁾

¹ آرتر جي فري په ۱۸۷۶ م کد مارچ په ۲۴ تاريخ کې په ورجينيا کې زيږيدلى و، د هارورډ پوهنتون کې يې زده کړې کړې، د لويديز د جمهوري غوښتونکو کوند په سياست کې فعاله وه. ويکيپېډيا.

دويم مبحث: د مستشرقينو اعتراضات

لومړي مطلب: د مستشرقينو اهداف او مقاصد

مستشرقين د اسلام په لاره کې د خنډولو د جوړولو په کوښښ کې دي، اسلامي علومو ته يې مخه کړې ده او مقصد يې د خپل دين لپاره د لاندې کارونو کولو په لټه کې دي:

- د اسلام د حقانيت او د اسلام سره د مسلمانانو د جذباتو او مېنې دکمولو کوښښ کوي، او د دغې کار لپاره د مناسبو دلايلو د پيدا کولو کوښښ کوي.
- په نړيوالو کې د اسلامي دين د خپرېدو مخه نيسي⁽¹⁾.
- او د دې کارونو لپاره امکانات برابروي.

د دوي څيړنيز او علمي هدفونه او مقاصد

د مستشرقينو د ټولو علمي څيړنو او تحقيقي کارونو تر شا د علم د خدمت کولو جذبه نشته بلکه د علمي خدمتونو تر نامه لاندې د اسلام سره مقابلې کوي، خو دا اصول د ټولو مستشرقينو موخه نه ده، بلکه په دوي کې داسې کسان هم ليدل کېږي چې د هغوي د ليکنو څخه جوتيري چې هغوي يواځې د علم د حصول او د علمي خدمت په جذبه خپل ټول عمرونه په څيړنو او تحقيقاتو باندې لگولي دي، په اسلامي موضوعاتو باندې د هغوي د علم څخه داسې خبرې وتلي دي چې په هغې کې د اسلام او مسلمانانو لپاره منصفانه رويه غوره شوي ده، دا سمه ده چې د هغوي په خبرو کې به ډيرې غلطې خبرې هم وي خو د هغې وجه داده چې يو سړی مسلمان هم نه وي او د هغه مخه ته د داسې کتابونو انبار لگيدلی وي چې د زهرجنو پروپاگانډو څخه ډک وي، نو داسې خلک خو هر څه ويلی شي او دا د تعجب خبره هم نه ده⁽²⁾.

مالي او اقتصادي اهداف او مقاصد

د علمي او ديني مقاصدو تر څنگ تجارتي او مالي مقاصد هم د مستشرقينو موخې دي، د کوم له امله چې دوي مشرقي ژبو او د مشرق د نورو حالاتو مطالعې ته متوجه شوي دي، غربيان او بالخصوص د ايټالويانو خو د مشرقي هيوادونو سره د پخوا څخه تجارتي راکړې ورکړې موجودې وې، د شرقيانو د تجارتي راکړې ورکړې د ښه پر مخ بيولو لپاره هغوي دعربي

۳: الدهان، محمد بن محمد ابراهيم الدبان الحسینی الشافعی الازهري، مصری عالم دی د ازهر شريف استاد او مدير وو، په مصر کې په ۱۳۳۵ هج کې زيږيدلی وو، مؤلفات يې: د سورة القدر تفسير، النفحات القدسية في الخطب المنبرية، غزوة بدر الكبرى، په ۱۴۱۲ هج کې وفات شوی دی قوى الشر المتحالفة و موقفها من الاسلام والمسلمين، ص 52

۲ : ثناء الله حسين، قرآن حکيم اور مستشرقين، صفحه 48

ژبې زده کړه لازمي گڼلې وه، نو د دې کونښنونو نتیجه دا شوه چې په 1265ء پېړۍ کې د تونس او د ایټالۍ تجارانو تر مېنځ معاهده هم په عربي ژبه ولیکل شوه^(۱).

دویم مطلب: د مېراث په مسئله د مستشرقینو اعتراضات

د مستشرقینو لخوا د ښځو په اسلامي ازادۍ باندې اعتراضونه:
1- لومړئ شبهه (اعتراض): د ښځې مېراث ولې د نارینه د مېراث په نیمایي د ی؟
اعتراض: د ښځو او نارینه و د مساوات دعوتگر گمان کوي چې اسلام د ښځې سره ظلم کړی او د هغې په مالي حقوقو یې تیری کړی دی، ځکه په مېراث کې یې د هغې برخه د نارینه په نیمایي مقرر کړې ده، او د الله جل جلاله په دې قول استدلال کوي چې فرمایي: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ)^(۲).

او دوي فکر کوي چې دا د ښځو په اهلیت کې کموالی دی، او هغه یې نیم انسان گرځولی دی.
ځواب: خو دا یو قسم لیوننتوب دی، د نارینه و او ښځو په برخو کې توپیر په نارینتوب او ښځېتوب پورې تړلی نه دی، بلکه د اسلامي فقهې په فلسفه کې د توپیر لپاره درې معیارونه دي:

د میراث د توپیر درې معیارونه

لومړي معیار: د وارث او د مورث تر مېنځ قرابت دی که هغه نارینه وي که ښځه وي، څومره چې وارث خپل مورث ته په قرابت کې نږدی همغومره به مېراث زیات اخلي، او څومره چې وارث د مورث څخه لیرې وي هغومره به کم مېراث اخلي، او د وارثینو جنسیت ته هیڅ اعتبار نشته.

دویم معیار: په عمر (ژوند) کې توپیر دی، هغه نسل چې راتلونکي ژوند لري، او د ژوند تکالیف او مسئولیتونه په غاړه اخلي، نو طبعاً به دهغوي د مېراث برخه زیاته وي، او هغه نسل چې هغوي ژوند ته شا اړولي ده او تلونکي دي او مسئولیتونه یې ورځ تر بلې کمېږي، نو د هغوي د مېراث برخه به هم کمېږي، د مړي لور د هغه د مور څخه زیات مېراث اخلي او دواړه ښځې دي، او د مړي لور اگر چې هغه شیدې خورۍ او وږه وي او د پلار شکل یې هم نه وي لیدلی د نیکه څخه زیات مېراث اخلي سره د دې چې هغه نارینه او دا زنانه ده، که یواځې وه نو نیم مېراث اخلي.

په مېراث کې د محدودو څلورو حالاتو څخه په غیر چې په هغې کې ښځې د نارینه نیمایي مېراث اخلي مونږ د دیرشو څخه زیات داسې حالات لرو چې ښځه په کې د نارینه سره یو شان برابر مېراث اخلي، یا د نارینه څخه زیات مېراث اخلي، یا ښځه مېراث اخلي او د هغې

¹ : سابقه حواله، قوى الشر المتحالفة و موقفها من الاسلام والمسلمين، ص 52

² : سورة النساء اية نمبر (۱۱).

په شان نارینه ته نه ورکول کېږي، نو په دې سره هغه اعتراض چه دوي یی د ښځې د اهلیت نقصان گڼي دفع کېږي، کوم چه اسلام ښځو ته مقرر کړی دی^(۱).

هغه څلور حالات چه ښځې په کې د نارینه و څخه کم میراث اخلي هغه دادي:

۱ : یوه ډله هغه ده چه په هره درجه کې وي که هر څومره ښکته وي، په دې شرط چه په نسبت کې یی مړي ته ښځېنه نه وي، او هغه زامن دي دلویو سره، او دځوی لونه دي دځوی دځوی سره.

او همدغه شان که چیرته یی مړي ته په نسبت کې ښځېنه موجوده وه، نو بیا میراث نه اخلي، لکه دلور لور، او دلور ځوی.

۲ : بله هغه ده چه د مړي سره یواځې په اوله درجه کې وي، لکه خور یا خویندې د سکه ورور سره، او پلارنی خور د پلارني ورور سره یواځې وي یا متعدد وي، او د هغوي په اولاد کې نه وي، لکه د سکه خور ځوی یا د پلارنی خور ځوی د سکه ورور ځوی یا د پلارنی ورور ځوی، ځکه دوي د نوي الارحامو څخه دی.

۳ : بله ډله همدغه شان ده د پلار والی په درجه کې ده، لکه پلار د مور سره په دې شرط چه په میراث کې یواځې وي، او نارینه یا ښځېنه وارث بچي ونلري، او وروڼه دوه یا د هغوي څخه زیات نه وي، نو د پلار لپاره په دې حالت کې د ښځېنه و دوه برابره برخه ده، الله جل جلاله فرمایي: (وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلْمِثْلِثِ)^(۲).

ژباړه : که د مړي اولاد نه وو، او ورته یی فقط پلار او مور وه نو د مور لپاره یی دریمه برخه ده یعنی باقی دوه پر دری یی د پلار لپاره دی.

۴ : بله ډله په زوجیت کې ده : که یواځې مېړه او ښځه وه نوره ورته یی نلرله نو سړی به د هغې برخې دوه برابره اخلي کومه چه ښځه د سړي د میراث څخه اخلي چه کله ښځه د سړي څخه مخکې مړه شي، او که د ښځې څخه سړی مخکې مړ شو نو بیا ښځه د سړي د برخې نیمایي اخلي، نو که ښځه مړه شوه او د هغې اولاد نه وو او مېړه یی پاتې شو نو د ښځې نیمایي به سړي ته ور کړیښی، او که چیرته اولاد یی موجود وو نو بیا څلورمه (ربع) برخه اخلي، او که سړی مړ شو او یواځې ښځه یی پاتې شوه او اولاد یی نه درلود نو ښځې ته څلورمه (ربع) برخه ورکول کېږي، چه دا د نیمې نیمه ده، او که د سړی اولاد موجود وو

^۱ : صلاح، دکتور، امتیاز المرأة على الرجل في الميراث والنفقة، تالیف: أ. د. صلاح سلطان ص ۷.

^۲ : سورة النساء آية نمبر (۱۱).

نو بيا اتمه (ثمن) اخلي چه دا د څلورمې (ربع) نيمه ده، نو که وگورو په ذکر شوو مثالونو کې نو ښکاره ده چه د سړي برخه د ښځې د برخې څخه زياته او د هغې دوه برابره ده .

دريم معيار: مالي مسئوليت دی، کوم چه شريعت په وارث باندې د هغې تحمل د نورو په مقابل کې واجب گرځولی دی، او دا هغه يواځېني معيار دی چه د ښځې او نارينه ترمېنځ يې تفاوت را مېنځ ته کړی دی، خو دا داسې توپير دی چه په ښځو باندې د ظلم سبب نه گرځي، له همدې وجې نه قران دا تفاوت په ټوله ورته کې د نارينه او ښځې ترمېنځ عام کړی نه دی، بلکه په دې حالت کې يې منحصر کړی دی، نو په ايت کریمه کې يې داسې فرمايلي دي: (يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ)^(۱).

او داسې يې نه دي ويلي : الله جل جلاله درته حکم کوي په ټولو وارثينو کې، او په دې توپير يواځې په دې حالت کې دادی : چه نارينه مکلف دی چه د ښځې عيالداري به کوي، چه هغه د ده ښځه او اولادونه دي، بلې خواته ښځه چه د نارينه خور ده ، د هغې عيالداري او د هغې د اولادونو په بل نارينه فرض ده چه هغه د هغې مېړه (زوج) دی^(۲).

که د مېراث مسائل او حالات وڅيرل شي نو دا به معلومه شي چه :

- ۱- څلور حالات داسې دي چه په هغې کې فقط ښځه د نارينه نيمايي مېراث اخلي.
 - ۲- دلته نور ډير داسې حالات شته چه ښځه پکې د نارينه سره برابر مېراث اخلي.
 - ۳- د لسو څخه زيات حالات داسې شته چه په هغې کې ښځه د نارينه څخه زيات مېراث اخلي.
 - ۴- او داسې حالات هم شته چه ښځه مېراث اخلي او د هغې په شان نارينه ته مېراث نه ورکول کېږي.
- يعني د دغې څلور محدودو حالتو په مقابل کې د ډيرشو څخه زيات حالات داسې دي چه ښځه ور کې د نارينه هومره مېراث اخلي، يا د هغه څخه زيات مېراث اخلي، يا ښځه په کې مېراث اخلي او د هغې سره مساوي نارينه ته نه ورکول کېږي، په همدې سره هغه اعتراض له مېنځه ځي کوم چه د ښځې د اهليت په کموالي باندې شوي وو.

^۱ : سورة النساء اية نمبر (۱۱).

^۲ : عماره، دكتور محمد مصطفى عماره، امتياز المرأة على الرجل في الميراث والنفقة، تاليف: أ. د. صلاح سلطان ص ۷.

دریم مطلب: د مستشرقینو د اعتراض ځوابونه او هغه حالت چه بنځېنه پکې د نارینه و په شان مېراث اخلي

د دې پورته تفصیل څخه ثابتېږي چه بنځېنه د خپل مورث څخه په ټولو حالاتو کې په یوه اندازه میراث نه اخلي، بلکه د بنځې حالات د مړې سره په نژدې والي او لیرې والي، یواځېتوب او د بل چا سره په ملګرتوب کې مختلف کېږي .

بیا د نارینه و په شتون او نه شتون کې مختلف کېږي .

گورو چه په یو څه حالاتو کې د بنځېنه و برخې دنارینه و دبرخې سره مساوي کېږي لکه په دی مثالونو کې :

1 - د پلار او مور میراث د نارینه یا بنځېنه اولاد سره لکه ځوی یا د ځوی ځوی که هر څومره په درجه کې ښکته وي ، نارینه وي یا که بنځېنه .

الله تعالی فرمایي : (و لأبویه لكل واحد منهما السدس مما ترك إن كان له ولد) . (1)
ژباړه : د مړې په مال کې د پلار او مور لپاره سدس شپږمه برخه ده که د مړې اولاد موجود وه .

په ایت کریمه کې بیان شو چه د پلار او مور لپاره د مړې په مال کې شپږمه برخه ده که اولاد یی موجود وو .

په دې مساوات کې ډیر لوی حکمت دی ، او هغه دا چه پلار او مور دواړه د خپل مړه ځوی د بچی لپاره نیا او نیکه شول، نو د دوي عمر مخکې لاړو، نو دوي دواړه په دې عمر کې د یو شان مسئولیت څخه برخمن دي . (۲)

۲ - د مورني ورونو میراث دوه یا زیات وي ، یواځې نارینه وي یا بنځېنه ، یا نارینه او بنځېنه سره ګډ وي ، نو دوي ټول به په یو ثلث کې شریک وي ، د دوي تر مېنځ به د نارینه و او بنځېنه و لپاره به مساوي تقسیمېږی .

الله تعالی فرمایي : (و إن كان رجل یورث کلاله أو امرأة و له أخ أو أخت فکل واحد منهما السدس ، فإن كانوا أكثر من ذلك فهم شركاء فی الثلث) . (۳)

ژباړه : که سړی کلاله وو یا بنځېنه وه اود هغې ورور وو یا خورنو د هر یو لپاره سدس دی ، او که د دې څخه زیات وه نو دوي ټول په یو ثلث کې سره شریکان دي .

کلاله : هغه مړی چه اصول (پلار، نیکه او نور پورته) او فروع (اولادونه ، لمسیان ، کړوسیان او نور ښکته) نلري .

لاامل دادی : چه د مورث لپاره د مورني ورور څخه دومره عاطفه او ترحم نشته لکه څومره چه د مورنی خور څخه موجود ده .

۳ - د صحيح نيا ميراث د صحيح نيکه سره په ځيني حالاتو کې سدس دی ، لکه په دې مثالونو کې :

لکه څوک مړ شي يوه د مور مور، د پلار پلار، يو ځوی ترينه ورته پاتې شول .
نو د مور د مورسدس شو په فرضيت سره ، او د پلار د پلارهم سدس دی او باقي مال د ځوی شو .

د تيرو مثالونو څخه څرگنديږي چې داسې حالات هم شته چې د بنځېنه و ميراث د نارينه و سره مساوي کېږي .

لکه څوک مړه شو يو مېړه ، سکه خور ، پلارنی خور ترينه ورته پاتې شول .
نو ترکه به د دوي تر مېنځ مساوي ووېشل شي ، يو به د مېړه لپاره او دويم به د سکه او پلارنی خور لپاره شي.

بيا يو بنځه مړه شوه يو سکه کاکا ، د پلار تره ، سکه يا پلارنی خور ترينه ورته پاتې شول ، نو په دې صورت کې به هم مال دوه مساوي برخې شي .

که چيرته بنځه مړه شي يو سکه تره يا د پلار تره ، سکه خور يا د پلارنی خور ترينه ورته پاتې شول، نو ترکه به يی همدا شان برابره وېشل کېږي، او هغه داسې چې خور نيمايي مال اخلي په فرضيت سره ، او کاکا نيمايي مال اخلي په عصبيت سره .

څلورم مطلب: هغه حالات چې بنځېنه د نارينه و څخه زيات يا کم ميراث اخلي داسې حالات چې بنځېنه پکې د نارينه و څخه کم ميراث اخلي .

که د بنځېنه و په ميراث کې فکر وکړو نو گورو چې په عام شکل سره د بنځېنه و ميراث د نارينه و څخه کم وي ، کله نا کله د سړی په نيمايي ميراث اخلي ، او کله يی ميراث کم وي ، او کله د نيمايي څخه لږ زيات وي .

په لاندی شکلونو کې نارينه د بنځېنه و دوه برابره ميراث اخلي :

۱ : يوه ډله هغه ده چې په هره درجه کې وي که هر څومره بنکته وي ، په دی شرط چې په نسبت کې يی مړي ته بنځېنه نه وي ، او هغه زامن دي دلونو سره ، او د ځوی لونه دي د ځوی د ځوی سره .

او همدغه شان که چيرته يی مړي ته په نسبت کې بنځېنه موجوده وه، نو بيا ميراث نه اخلي ، لکه دلور لور ، او دلور ځوی .

۲ : بله هغه ده چې د مړي سره په يواځې په اوله درجه کې وي ، لکه خور يا خويندې د سکه ورور سره ، او پلارنی خور د پلارنی ورور سره يواځې وي يا متعدد

وي، او د هغوي په اولاد کې نه وي، لکه د سکه خور خوی یا د پلارنۍ خور خوی د سکه ورور خوی یا د پلارنۍ ورور خوی، ځکه دوي د نوي الارحامو څخه دي .

۳ : بله ډله همدغه شان ده د پلار والي په درجه کې ده، لکه پلار د مور سره په دې شرط چې په ميراث کې يواځې وي، او نارينه يا بنځېنه وارث بچي ونلري، او وروڼه دوه يا د هغوي څخه زيات نه وي، نو د پلار لپاره په دې حالت کې د بنځېنه و دوه برابره برخه ده، الله جل جلاله فرمايي : (وَلَا بَوِيهٖ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ اِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَاِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَتْهُ اَبَوَاهُ فَلِامِّهِ الثُّلُثُ) (۱).

ژباړه : که د مري اولاد نه وه، او ورته يې فقط پلار او مور وه نو د مور لپاره يې دريمه برخه ده يعنې باقي دوه پر درې يې د پلار لپاره دي .

۴ : بله ډله په زوجيت کې ده : که يواځې مېړه او بنځه وه نوره ورته يې نرله نو سړی به د هغې برخې دوه برابره اخلي کومه چې بنځه د سړی د ميراث څخه اخلي چې کله بنځه د سړی څخه مخکې مړه شي، او که د بنځې څخه سړی مخکې مړ شو نو بيا بنځه د سړي د برخې نيمايي اخلي، نو که بنځه مړه شوه او د هغې اولاد نه وو او مېړه يې پاتې شو نو د بنځې نيمايي به سړي ته ور کړيشی، او که چيرته اولاد يې موجود وو نو بيا څلورمه (ربع) برخه اخلي، او که سړی مړ شو او يواځې بنځه يې پاتې شوه او اولاد يې نه درلود نو بنځې ته څلورمه (ربع) برخه ور کول کېږي، چې دا د نيمايي نيمه ده، او که د سړي اولاد موجود وو نو بيا اتمه (ثمن) اخلي چې دا د څلورمې (ربع) نيمه ده، نو که وگورو په ذکر شوو مثالونو کې نو ښکاره ده چې د سړي برخه د بنځې د برخې څخه زياته او د هغې دوه برابره ده .

هغه حالات چې بنځېنه و ته د نارينه و څخه زياته برخه ورکول کېږي

ځينې خلکو ته دا ډيره نا اشنا او بعیده ښکاري چې گوندي بنځېنه و ته د نارينه و څخه زيات ميراث ورکولی شي، لکن کوم حالات چې د بنځېنه و بيان شول د هغې څخه معلومېږي چې دا يو حقيقت دی نه وهم دی، او نه خيال .

بعض مثالونه نور هم بيانوو اگر چې مخکې هم بيان شوي دي .

که يو سړی مړ شي، يوه بنځه، لور، مور، دوه مورنۍ خویندې، يوسکه ورور ترې ورته پاتې شول. نو گورو چې د (۲۴) سهمونو څخه د بنځې لپاره درې سهمه دي، د مور لپاره څلور دي، د سکه ورور لپاره پنځه دي، او د لور لپاره نصف دی، او دواړه خویندې د

¹ : سورة النساء آية نمبر (۱۱).

لور لامله محجوبيري، نو په دی مثال کې لور چه يو بنځه ده د سکه ورور څخه چه نارينه دی زياته برخه واخيسته، او همدغه شان که ذکر شوي مثال کې د لور په ځای د ځوی لور که هر څومره بنکته شي موجوده وي نو هم به د نارينه څخه زياته برخه اخلي، همدغه شان که د سکه ورور په ځای پلار شي، يا پلارنی ورور، يا سکه تره، يا د پلار تره وي نو هم بنځېنه د نارينه و څخه زيات ميراث اخلي.

خلاصه دا چه ځوی والی د پلار والي او ورور والي څخه مخکې دی .

دغه شان که بنځه مړه شي يو مېړه، لور، سکه خور، پلارنی خور ترې ورته پاتې شول.

د څلورو برخو څخه يوه برخه د مېړه رسيږي، د لور دوه سهمونه رسيږي، د سکه خور يو سهم او پلارنی خور د سکه خور لامله محجوبه ده، نو دلته مېړه د لور د برخې نيمايي برخه اخلي، همدغه شان که د لور په ځای د ځوی لور که هر څومره په درجه کې بنکته وي، يا سکه خور، يا پلارنی خور، چه يواځې وي او د مړي اولاد نارينه وي يا بنځېنه موجود نه وي، د سکه تره، يا د پلار تره، سره يو ځای راشي، نو په دې حال کې دوي د زوج او د تره څخه زيات ميراث اخلي .

که يو بنځه مړه شي يو مېړه، د ځوی دوه لونه، د ځوی د ځوی ځوی ترينه ورته پاتې شول .

د دولس سهمونو څخه د مېړه لپاره درې سهمونه شول، د ځوی د لورگانو لپاره اته سهمونه، د هرې يوې لپاره څلور څلور، او باقي چه هغه يو سهم دی د ځوی د ځوی لپاره شول، نو د ځوی د لونو د هرې يوې برخه د مړي د ځوی د ځوی د ځوی څخه زياته شوه، دا ځکه چه دوي په درجه کې د هغوي څخه پورته دي، او همدغه شان د متوفي د مېړه څخه هم د دوي برخه زياته شوه .

پنځم مطلب: هغه حالت چه بنځېنه پکې ميراث اخلي او نارينه و ته نه ورکول کېږي داسې حالات چه بنځېنه پکې ميراث اخلي او نارينه ته نه ورکول کېږي .

او هغه داسې چه يو سړی مړ شو يوه مور، دوه لونه، دوه پلارنی خویندی، يومورنی ورور ترينه ورته پاتې شول .

اصل مسئله / $6 \times 2 = 12$

مېت			
مور	دوه لونه	دوه پلارنی خویندی	يومورنی ورور
۲	۸	۲	په لونیو سره محجوب دی

ټولو بنځېنه و میراث واخیست فقط یواځې مورني ورور ته میراث ونرسیده .

* همدغه رنگه دذوي الفروضو او عصبه و بنځېنه و په شتون کې ذوي الارحامو نارینه و ته میراث نه رسیږي .

* دا علاوه د هغه حالاتو څخه دی چې بنځېنه پکې د میراث مستحقې دي او نارینه پکې د میراث څخه محروم دي اگر چې ذوي الفرض یا عصبه وي ،او هغه داسې چې نارینه ته پکې د میراث دموانعو څخه یو مانع موجود شي ،لکه قتل عمد یا مرتد کېدل .

حاصل داشو چې : مونږ چې کوم مثالونه تاسو ته تقدیم کړل د دې لپاره چې په قاطع دلیل سره ثابته شي چې د الله جل جلاله په شریعت کې په یو جنس هم ظلم نه شوي اونه به وشي ، بلکه دا هغه عدالت دی چې د الله جل جلاله له طرفه د انسانانو سره شوي چې دا د حق او منطق سره برابر دی.

او مستشرقین چې کوم اعتراضات د میراث په مورد کوي هغه بی ځایه او باطل اعتراضات دی.

شپږم مطلب : د بنځو په هکله د نبي صلی الله علیه وسلم توصیات او ټینګار
د هجرت په لسم کال چې کله د حجة الوداع موقع وه او نبي صلی الله علیه وسلم د عرفات په مېدان په قصواء اوښه باندې ولاړ وو ، او په خپله خطبه کې یې د نورو ډیرو احکامو په څنګ کې د بنځو په حقوقو باندې هم رڼا واچوله ، او ویی فرمایل : (فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةِ اللَّهِ ، وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُوشَكُمْ أَحَدًا تَكَرَّهُوهُنَّ ، فَإِنْ فَعَلْنَ ذَلِكَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرَحٍ ، وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ)(1).

ژباړه : دبنځو په هکله د الله جل جلاله څخه وویږیرئ ،تاسې هغوي لره د الله جل جلاله په امانت اخستې دي ،او د هغوي ځانونه مو ځان ته د الله جل جلاله په کلمه حلال ګرځولي دي په (نکاح یا د شهادت په کلمه) باندې ،ستاسې پر هغوي دا حق دی چې هغوي باید ستاسې په بستره داسې چا ته ځای ور نکړي چې هغه ستاسې خوښ نه وي (یعني کور ته اجنبی څوک پری نږدي) ،او که دغه کار یې انجام کړو نو بیایې ووهئ ،داسې وهل چې زخم یې ښکاره نشي ،او تاسې باندې دهغوي رزق او جامه په شرعي طریقه باندې حق دی.

¹ : التسابوري، مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري (المتوفى: 261هـ) صحيح مسلم، جلد 2، ص 889، محقق: محمد ناصر الدين الألباني، ناشر: المكتب الإسلامي، بيروت - لبنان، طبعة: شپږم، 1407 هـ عدد أجزاء: 2.

عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَأَلَطُهُمْ بِأَهْلِهِ»⁽¹⁾.

ژباړه : په مؤمنانو کې د هغه چا ایمان ډیر کامل دی چه د هغه اخلاق ښائسته وي، او د خپل اهل(ښځې) سره ښه چلند کوي.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ»⁽²⁾.

ژباړه : په مؤمنانو کې د هغه چا ایمان ډیر کامل دی چه د هغه اخلاق ښائسته وي، په ناسي کې بهترين هغه دی چه د ښځو سره ښه وي.

عن عائشة قالت: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: "خيركم خيركم لأهله وأنا خيركم لأهلي، وإذا مات صاحبكم فدعوه"⁽³⁾.

ژباړه : په تاسې غوره هغه دی چه هغه د کورنۍ لپاره غوره وي، او زه له تاسې ټولو څخه د کورنۍ لپاره غوره یم، او کله مو چه ملگری مړ شو، نو د هغه نیکی یادوئ.

عَنْ عَائِشَةَ ، زَوْجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَتْ : دَخَلَ الْحَبَشَةُ الْمَسْجِدَ يَلْعَبُونَ فَقَالَ لِي : يَا حُمَيْرَاءُ أَتُحِبُّونَ أَنْ تَنْظُرَ إِلَيْهِمْ فَقُلْتُ : " نَعَمْ ، فَقَامَ بِالْبَابِ وَجِئْتُ فَوَضَعْتُ دَقْنِي عَلَى عَاتِقِهِ فَأَسْنَدْتُ وَجْهِي إِلَى خَدِّهِ " قَالَتْ : " وَمِنْ قَوْلِهِمْ يَوْمَئِذٍ أَبَا الْقَاسِمِ طَيِّبًا " فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " حَسْبُكَ " فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَا تَعْجَلْ ، فَقَامَ لِي ثُمَّ قَالَ : " حَسْبُكَ " فَقُلْتُ : " لَا تَعْجَلْ يَا رَسُولَ اللَّهِ " قَالَتْ : " وَمَا لِي حُبُّ النَّظَرِ إِلَيْهِمْ ، وَلِكَيْتِي أَحْبَبْتُ أَنْ يَبْلُغَ النِّسَاءَ مَقَامَهُ لِي وَمَكَانِي مِنْهُ "

ژباړه : عائشه رضي الله عنها وایی : حبشيان جومات ته راغلل او لوبی یی کولی، نبی صلی الله علیه وسلم ما ته وویل: سورککي (حمیراء) ته غواړی چه سیال یی وکړی؟ نو ما وویل: بلی غواړم یی ،نو هغه صلی الله علیه وسلم په دروازه کې ودریده، نو ما خپله زنه د هغه په اوږه باندې کېښوده، او خپل مخ مې د هغه د اننگي(مخ) سره ولگولو، بیا رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: بس دی، نو ما وویل : یا رسوالله صلی الله علیه وسلم عجله مکوی، نو هغه پورته شو بیا یی ما ته وویل: بس دی، نو ما وویل: یا رسوالله صلی الله علیه وسلم عجله

¹ : النسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب بن علي الخراساني، النسائي (المتوفى: 303هـ) سنن كبرى نسائي، ج8 ص256، حديث نمبر(9109). ناشر: - بيروت، طبعة: أول، 1421 هـ - عدد أجزاء: (10). حكم: صحيح.

² : تَالِيزِي، ج3 ص466، حديث نمبر(1162) حكم: حسن صحيح.

³ : ابن حبان ، محمد بن حبان بن أحمد بن حبان بن معاذ بن مغيد، التميمي، أبو حاتم، الدارمي، البستي (المتوفى: 354هـ) صحيح ابن حبان، ج9 ص484، حديث نمبر(4177) ناشر: مؤسسة الرسالة، بيروت، طبعة: الأولى، 1408 هـ - 1988 م، عدد أجزاء: 18

مکوي، هغه وايي : ما هغوي ته د کتلو څخه خوند نه اخسته، ما خو غوښتل چه ښځې خپل هغه مقام ته ورسيری کوم ته چه زه رسيدلی يم، او دا چه د هغه صلی الله عليه وسلم سره زما څومره قدر او قيمت دی.

قال عبد الملك [بن حبيب] : وبلغني أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: (من يصبر على سوء خلق امرأته فله بكل يومٍ وليلةٍ مثل أجر الشهيد)) (1).

ژباړه : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دی: که څوک د خپلې ښځې به بد اخلاقو صبر وکړي نو هغه ته به د هرې ورځې او شپې په بدل کې د شهيد اجر ورکړای شي.

عن ابن مسعود أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ((إذا استقر الماء في رحم المرأة كان لها مثل أجر الصائم القائم، المخبث، المجاهد في سبيل الله. فإذا ضربها الطلق ثم لا تعلم نفس ما أخفي لها من الأجر. فإذا وضعت حملها كان لها مثل أجر الشهيد)) (2)

ژباړه : رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلى دی: کله چه د کومې ښځې اولاد په نص شي نو هغې ته الله جل جلاله د ورځې د روژې نيولو او د شپې د قيام، د تواضع کونکي د الله جل جلاله په لاره کې د مجاهد اجر ورکوي، بيا چه کله د ولادت دردونه ور باندې راشي، بيا هيڅ نفس نه پوهيږي چه ده ته به کوم اجر پټ ساتلى وي، بيا چه کله ماشوم وزیروي نو الله جل جلاله به ورته د شهيد اجر ورکړی.

و عن أسماء بنت يزيد الأنصارية من بني عبد الأشهل أنها أتت النبي صلى الله عليه وسلم و هو بين أصحابه فقال : بأبي أنت و أمي إني وافدة النساء إليك و أعلم نفسي لك الفداء أما إنه ما من امرأة كائن في شرق و لا غرب سمعت بمخرجي هذا أو لم تسمع إلا و هي على مثل رأى أن الله بعثك الحق إلى الرجال و النساء فأما بك و بالإلهك الذي أرسلك و إنا معشر النساء محصورات مقصورات قواعد بيوتكم و مقضى شهواتكم و حاملات أولادكم و إنكم معاشر الرجال فضلتم علينا بالجمعة و الجاعات و عيادة المرضى و شهود الجنائز و الحج بعد الحج و أفضل من ذلك الجهاد في سبيل الله و إن الرجل منكم إذا أخرج حاجا أو معتمرا و مرابطا حفظنا لكم أموالكم و غزلنا لكم أثوابا و ربينا لكم أولادكم فما نشارككم في الأجر يا رسول الله ؟ قال : فالتفت النبي صلى الله عليه وسلم إلى أصحابه بوجهه كله ثم قال : هل سمعتم مقالة امرأة قط أحسن من مسألتها في أمر دينها من هذه ؟ فقالوا : يا رسول الله ما ظننا أن المرأة تهتدي ألى مثل هذا فالتفت النبي صلى الله عليه وسلم إليها ثم قال لها : انصرفي أيتها المرأة و أعلمي من

¹ : ادب النساء لعبد الملك بن حبيب ج 1 ص 253 حديث نمبر (186).

² : ادب النساء لعبد الملك بن حبيب ج 1 ص 269 حديث نمبر (213).

خلفك من النساء أن حسن تبعل إحداكن لزوجها و طلبها مرضاته و اتباعها موافقته تعدل ذلك كله قال : فأدبرت المرأة و هي تهلل و تكبر استبشارا ،⁽¹⁾.

ژباړه : اسماء د یزید لور روایت کوي چه هغه نبي ﷺ ته راغله، او هغه ﷺ د صحابه کرامو په مینځ کې وو، نو ما وویل: زما پلار او مور دی په تا قربان شي، د بنځو له طرفه استازي راغلي يم، زما ځان دی پر تا قربان شي، څومره بنځي چه دي که په لمر خاته کې دي که په لمر پریواته کې دي، زما د راتگ څخه پوهه دي یا نه دي پوهه، خو مونږ ټولي په یوه نظر یو، چه الله ﷻ خو ته د نارین و او بنځینه و ټولو ته را استولی یی، نو مونږ په تا او ستا په هغه رب چه ته یی مونږ ته را لیږلی یی ایمان راوړی دی، مونږ بنځي په کورونو کې بندې ناستي یو، ستاسو خواهشات پوره کوو، او ستاسي اولادونه دنیا ته راولو، او تاسي نارینه و ته په مونږ فضیلت درکول شوی دی. د جمعی او د جماعت لمونځونه، د مریضانو پوښتنه، جنازي او د حجونو پسې حجونه کوئ، او د دې ټولو څخه غوره کار د الله ﷻ په لاره کې جهاد کوئ، او کله چه په تاسي کې یو نارینه حج عمرې یا جهاد ته لار شي، نو مونږ ستاسي مالونه ساتو، تاسي ته وړئ وریشو او جامي دره جوړه وو، او ستاسي د اولادونو تربیت کوو، نو آیا مونږ تاسي سره په دې اجر وونو کې شریکي نه یو یارسول الله؟ وایی: نبی ﷺ صحابه کرامو ته پوره مخ را وگرځولو او ویی فرمایل: تاسي په بنځو کې د دې څخه ښایسته مقاله او ریدلي ده چه د دین په هکله یی پوښتنه وکړه؟ صحابه کرامو وویل: یا رسول الله ﷺ مونږ خو گمان نه کولو چه بنځه دې داسي کار وکړايشي، نو نبي ﷺ هغي ته مخ وړولو او ویی فرمایل: ای بنځي لاره شه او تا چه کومي بنځي وروسته پاتې دي هغوی ته ووايه: کومه بنځه چه د میره سره ښه ژوند او اخلاق وکړي، او د هغه رضاء او خوشالي حاصله کړي، او د میره د وینا سره سم موافق عمل وکړي، د دې ټولو عملونو سره په اجر کې برابر ده، وایی: بنځه روانه شوه، او هغي د زیري په طور تکبیرونه او تهلیلونه ویل.

نو د بنځو په هکله نبی صلی الله علیه وسلم ډیر ټینگار کړی دی او د هغوي لپاره یی ډیر اجر وونه بیان کړی دی، او د ټولو څخه مهمه خو داده چه نبی صلی الله علیه وسلم به په خپله په خپل کور کې د خپلو بیبیانو سره د کور په کارونو کې هم برخه اخستله ، او دی کار ته به یی ډیر ترغیب هم ورکولو.

¹ : البيهقي شعب الايمان جلد6 ص420 حديث نمبر(8743).

نتیجه: د اسلامي شریعت د ټولنیزو حقونو او بنځو د کرامت تثبیت

ولله الحمد اولاً و آخراً

اسلامي شریعت د انسانانو د کرامت، مساوات، او ټولنیزو حقونو یو جامع او متوازن نظام وړاندې کوي. د نصوصو او فقهي اصولو پر اساس، هر انسان لاندې حقونه لري:

۱. انساني کرامت او مساوات:
اسلام ټولو انسانانو ته عزت او کرامت ورکړی دی، پرته له جنس، قوم یا نسل څخه:

• { وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ } (1).

د آدم اولاد ته عزت ورکړل شوی.

• { إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ } (2).

تر ټولو عزتمند د الله په نظر هغه دی چې تر ټولو ډیر تقوا ولري.

• ((لا فضل لعربي على أعجمي، ولا أبيض على أسود إلا بالتقوى))

د فضیلت اساس یوازې تقوا ده.

• ((النساء شقائق الرجال)) بنځي د نارینه و خویندې دي.

۲. کورنۍ، ټولنه او مسوولیتونه:
اسلام د انساني اړیکو او ټولنیز عدالت ارزښت په ګوته کوي:

• ((الخلق كلهم عيال الله، وأحبهم إليه أنفعهم لعياله)) ټول مخلوق الله جل جلاله ته

محتاج دي، او تر ټولو ګټور هغه دی چې د الله جل جلاله مخلوق ته ګټه رسوي.

• د کورنیو حدود رعایت، لکه { لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ ... } (3)

• د چا کورونو ته د کور د خاوند له اجازې پرته مه ننوزئ.

¹ : سورة الاسراء اية نمبر (70).

² : سورة الحجرات اية (13).

³ : سورة النور اية (27).

- د وبائي ناروغيو په وخت کې قرنطین رعایت (حدیث: ((إذا سمعتم بالطاعون بأرض فلا تدخلوا عليها...))⁽¹⁾ د ټولنې د حفاظت لپاره.

۳. د ښځو حقوق او اقتصادي استقلالیت:

- د میراث حقونه د عدالت او ضرورت پر اساس تخصیص شوي.
- د واده په تصرفاتو کې د ښځې رضا او مشوره تضمین شوې: ((أمرنا النساء في بناتكم)⁽²⁾، ((البكر تستأذن... والثيب أحق بنفسها)⁽³⁾).
- د ښځو او نارینه ترمنځ اهلیت او مسؤلیتونه د جنسیت له امله توپیر نه لري.
- د اقتصادي استقلال او د انفاق مسؤلیت د نارینه په غاړه دی: (الغنم بالغرم).

۴. انساني آزادۍ او عقیده:

- { لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ } په دین کې اکراه نشته.
- { أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ ... } خلک مجبور نه دي چې ایمان راوړل شي.

۵. ټولنیز عدالت او فقهی اصول:

- مېراث، قوامیت، او مسؤلیتونه د قرآني نصوصو او فقهی قاعدو مطابق دي.
- د ښځو او نارینه ترمنځ توپيرونه یوازې د ضرورت، عدالت، او مسؤلیت د اصولو له مخې دي.

۶. تاریخي پرتله:

- د جاهلیت، رومي او اروپایي قوانینو په پرتله، اسلام ښځو ته بشپړ کرامت، حقونه، او اقتصادي او ټولنیز استقلال ورکړی.
- د اسلامي تاریخ مثالونه لکه عایشه رضی الله عنها، حفصه رضی الله عنها او بلذري روایتونه څرگندوي چې ښځې تعلیم، مشوره، او خپل ځان په تصمیم کې حق لري.

¹ : الجمع بین الصحيحین البخاري ومسلم ج3 ص257.

² : مصنف ابن عبدالرزاق ج6 ص148 حدیث نمبر 10310

³ : صحيح البخاري ج 6 ص2556 حدیث نمبر 6570.

پایله:

اسلام د انسانانو د ټولنیزو حقونو، بڼو د کرامت، او ټولنیز عدالت یو جامع نظام وړاندې کړی دی. هر فرد په کورنۍ او ټولنه کې د کرامت، مسؤلیت، او حقوقو سره سم ژوند کوي، او د عدالت او مساوات اصول د نصوصو او فقهي قواعدو په رڼا کې تضمین شوي دي.

وړاندیز:

الحمد لله، په افغانستان کې اسلامي امارت حاکم دی، د دین د خپرولو او تبلیغ زمینه بڼه مساعده ده، که هغه د درس او تدریس د لارې وي، که د وعظ او تبلیغ د لارې وي، که د ارشاد او تنویر د لارې وي، د مدرسې، مکتب، پوهنتون، یا د تصوف او عرفان د لارې وي، که د تحریر، مېډیا او کنفرانسونو د لارې وي، دا چې د مېراث علم د عقیدې د علم وروسته په لومړیو کې شرف او عزت لري، د خلکو ضرورت ورته ډیر زیات دی؛ ځکه چې نصف العلم دی، او بالخصوص د ښځو مېراث د ډیر زیات اهمیت څخه برخوردار دی.

د اسلام دښمنان د خلکو د کمې خبرتیا څخه په استفادې د مقدس دین په اړه اعتراضات کوي، او هڅه کوي چې د مسلمانانو په زړونو کې شکونه او شبهات پیدا کړي.

په همدې اساس، وړاندیز دادی چې د اسلامي امارت واکمني مراجع باید:

- متعلمین، محصلین، د مدارسو شاگردان په هره سویه کې د مېراث د علم سره اشنا کړي.
- په پورته صنفونو کې د مېراث علم د اصلي او لازمي مضمون په توګه حتمي او ضروري ولولي.
- عامو مسلمانانو ته روښانه کړي چې ښځې ستاسې خویندې، مېندې او لویه دي، ستاسې سره په مېراث کې شریکې دي، او د کمونستانو د عقیدې په شان چې وايي: “که ښځو ته مېراث ورکړل شي نو سرمایه به وپاشل شي”، حقیقت داسې نه دی.

د مثال په توګه، که هر ورور خپلې خور ته مېراث ورکړي او خور یې هم قبض او خپل کور ته انتقال کړي، نو د ورور کور ته هم یوه ښځه د کور ودانې په توګه راتلونکې ده. نو په دې کې د سرمایې پاشل متصور نه دی، او د هیچا تاوان نه کېږي.

په دې توګه، که ښځو ته د مېراث ورکړه عملي شي، یو طرفته به د الله ﷻ حکم پرځای او عملي شوی وي، او د بل طرف څخه به د ښځو حقوق ادا شوي وي.

که د امر بالمعروف او نهی عن المنکر، ارشاد، حج او اوقاف، د اطلاعاتو او کلتور، د لوړو زده کړو او معارف وزارتونه او ستره محکمه په دې کار کې په اخلاص سره همکاري وکړي، نو مسئله به په ډیره بڼه توګه حل شي. په خورا درنښت،

خلیل الرحمن صدیقی

د سلام پوهنتون، د فقه او قانون

ماستري پروګرام محصل

ملخص البحث

يتناول هذا البحث موضوع ميراث المرأة ومقاصد الشريعة الإسلامية فيه، وقد تم إعداد هذا البحث وإكماله تحت إشراف الأستاذ الفاضل المشفق الدكتور وزير محمد (السعيد).

وخلاصة هذا البحث فيما يلي:

1. اشتمل البحث على التعريف بالميراث ومقاصد الشريعة، وبيان أهميتهما وضرورتهما بصورة تفصيلية.
2. تناول البحث أركان الميراث، وشروطه، وأسبابه، وأدلته، وموضوعه، وغايته، وفضله، ومكانته، وامتيازات نظام الميراث في الشريعة الإسلامية مقارنةً بغيرها من الأنظمة، مع بيان مصادره، وأهم مصطلحاته، والتاريخ التشريعي للميراث.
3. أجاب البحث عن السؤال المهم: لماذا جعل الإسلام في بعض الحالات نصيب المرأة نصف نصيب الرجل في الميراث، مع بيان الحكم والمقاصد الشرعية من ذلك.
4. كما بيّن البحث منهجية الكتابة، والصعوبات التي واجهت الباحث، وحالات الميراث، ومقاصد الشريعة في ميراث المرأة، مع عرض آراء المستشرقين واعتراضاتهم والرد عليها بالتفصيل، ثم ختم البحث بالنتائج والتوصيات.

دقرانى ايتونو فهرست

كُنه	آيت	سورة	صفحه
١	﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾	سورة الحشر	١٩
٢	﴿وَلَا يَوِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ﴾	سورة النساء	٣٨
٣	﴿وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ	سورة النساء	٤١
٤	لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا...﴾ ^(١) .	سورة النساء	2٧
٥	أَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا	سورة النساء	٣٤
6	وَكَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْغُوكَ	سورة التوبة	٤٣
7	مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ	سورة البقرة	٤٧
8	﴿وَصِيَّةٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ﴾ ^(٢) .	سورة النساء	٣٥
9	﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾	سورة النحل	٤٢
10	﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَا﴾	سورة الاسراء	٥٠
11	وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ	سورة النور	٥٢
12	﴿وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا﴾	سورة الفجر	٥١
13	يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ	سورة النساء	٣٨
14	﴿وَلَا يَوِيهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ﴾	سورة النساء	٣٨
15	﴿وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾	سورة النساء	٤١
16	وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ	سورة النساء	٤٥

17	فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنْكُمْ	سورة ال عمران ٦٥
18	مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ	سورة النحل ٦٥
19	إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ	سورة الاحزاب ٦٦
20	وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ	سورة التوبة ٦٦
21	يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا	سورة الحجرات ٦٦
22	وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ	سورة النساء ٣٨
23	لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ	سورة النساء ٧١
24	{ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ }	سورة الاسراء ٩٣
25	{ لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ ... }	سورة النور ٩٤
26	{ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ }	سورة البقرة ٩٤
27	أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ	

د نبوي احاديثو فهرست

ڪٽبه	حديث	صفحه
۱	«وأفرضهم زيد بن ثابت	۲
۲	مَنْ أَقْطَعَ حَقَّ امْرِئٍ مُسْلِمٍ بِيَمِينِهِ	۲۱
۳	القصد القصد تبلغوا	۴۲
4	«لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ، وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ	۴۸
5	«لَا يَتَوَارَثُ أَهْلُ مِلَّتَيْنِ	۴۹
6	ليس للقاتل شيء وإن لم يكن له وارث	۵۲
7	(الغرم بالغنم)	۵۸
8	إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً	۵۸
9	لِلأَبْنَةِ النَّصْفِ وَلِلأَبْنَةِ الْإِبْنِ السُّدُسُ وَمَا بَقِيَ فَلِلْأَخْتِ	۵۸
10	(فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانَةِ اللَّهِ،	۹۰
11	«أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا، وَالْأَطْفَهُمْ بِأَهْلِهِ»	۹۰
12	وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ	۹۰
13	خيركم خيركم لأهله وأنا خيركم لأهلي	۹۰
14	يَا حُمَيْرَاءُ أَتُحِبُّونَ أَنْ تَنْظُرِي إِلَيْهِمْ	۹۰
15	من يصبر على سوء خلق امرأته فله بكل يومٍ وليلةٍ	۹۱
16	إذا استقر الماء في رحم المرأة كان لها مثل أجر الصائم القائم	۹۱
17	و إنا معشر النساء محصورات مقصورات قواعد بيوتكم و مقضى شهواتكم	۹۱
18	لا فضل لعربي على أعجمي، ولا أبيض على أسود إلا بالتقوى	۹۳
18	النساء شقائق الرجال	۹۳
۱۹	الخلق كلهم عيال الله، وأحبهم إليه أنفعهم لعياله	۹۳

٢٠	((إذا سمعتم بالطاعون بأرض فلا تدخلوا عليها...))	٩٣
٢١	أمروا النساء في بناتكم	٩٣
٢٢	(البكر تستأذن ... والثيب أحق بنفسها)	٩٣

د اعلامو فهرست

گڼه	اعلام	صفحه
۱	حضور نبی کریم صلی الله علیه وسلم	۱
۲	حضرت ابوبکر صدیق	۲
۳	حضرت عمر فاروق رضي الله عنه	۲
۴	زيد بن ثابت رضي الله عنه	۲
۵	حضرت انس رضي الله عنه	۲
۶	حضرت علي بن ابي طالب رضي الله عنه	۲
۷	عبدالله بن عباس رضي الله عنه	۲
۸	عبدالله بن مسعود رضي الله عنه	۳۹
۹	سراج الدين محمد بن عبد الرشيد السجاوندي	۴
۱۰	مېر سيد الشريف علي بن محمد جرجاني	۴
۱۱	شيخ عبدالعزيز بن عبدالله بن باز رحمه الله	۴
۱۲	شيخ سعد بن تركي الخثلان	۵
۱۳	دكتور صالح بن فوزان عبدالله الفوزان	۵
۱۴	علامه شاطبي رحمه الله	۵
۱۵	علامه ابن عاشور رحمه الله	۵
۱۶	عز بن عبد السلام رحمه الله	۵
۱۷	ابن قدامه رحمه الله	۱۵
۱۸	الامام القرطبي رحمه الله	۱۵
۱۹	إبراهيم عليه الصلاة والسلام	۱۶
۲۰	ابن تيميه	۴۴
۲۱	علامه آمدي	۴۳
۲۲	امام شاطبي	۱۹
۲۳	امام طاهر ابن عاشور	۴۵
۲۴	علامه سيد ابوالحسن علي ندوي رحمه الله	۶۳
۲۵	ناپليون	۶۳
۲۶	حمورابي	۶۴
۲۷	استاذ (N .L. Coulsen)	۶۸

مصادر او مراجع

1. القرآن الكريم.
2. الأمدى، أبو الحسن علي بن أبي علي الثعلبي (ت 631هـ)، الإحكام في أصول الأحكام.
3. أحمد بن حنبل، مسند أحمد، القاهرة، ط1، 1416هـ.
4. أحمد نكري، قاضي عبد النبي، جامع العلوم في اصطلاحات الفنون، بيروت، 1421هـ.
5. ابن الأثير، النهاية في غريب الحديث (إن وُجد ضمن استعمالك).
6. ابن المنذر، الإجماع، دار المسلم، 1425هـ.
7. ابن جبرين، عبد الله، شرح عمدة الأحكام (دروس صوتية).
8. ابن حبان، صحيح ابن حبان، مؤسسة الرسالة، 1408هـ.
9. ابن حزم (إن استعملته).
10. ابن رشد الحفيد، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، القاهرة، 1425هـ.
11. ابن رشد، البيان والتحصيل، بيروت، 1408هـ.
12. ابن سيده المرسى، المخصص، بيروت، 1417هـ.
13. ابن عاشور، مقاصد الشريعة الإسلامية، تونس، 1984م.
14. ابن عبد الرزاق الصنعاني، المصنف، القاهرة.
15. ابن عابدين، رد المحتار على الدر المختار، بيروت، 1412هـ.
16. ابن عرفة الرصاع، شرح حدود ابن عرفة.
17. ابن قدامة، المغني، القاهرة.
18. ابن ماجه، سنن ابن ماجه، بيروت.
19. ابن منظور، لسان العرب، بيروت، 1414هـ.
20. ابن تيمية، مجموع الفتاوى.

ب

21. البغوي، مشكاة المصابيح، بيروت، 1985م.
22. البسام، عبد الله، توضيح الأحكام من بلوغ المرام، مكة.
23. بدائع الصنائع، الكاساني، بيروت.

ت

24. الترمذي، سنن الترمذي، مصر.
25. التهانوي، كشاف اصطلاحات الفنون.
26. التويجري، موسوعة الفقه الإسلامي.

ج

27. الجرجاني، التعريفات، بيروت.

ح

28. الحصني، كفاية الأخيار، دمشق.
29. الحلبي (ابن الشحنة)، لسان الحكام.

د

30. الدارمي، سنن الدارمي.
 31. الدرداكة، ياسين أحمد، الميراث في الشريعة الإسلامية.
 32. الدسوقي، حاشية الدسوقي.
 33. الديب، عبد العظيم، فريضة الله في الميراث.

ر

34. الرملي، نهاية المحتاج.

ز

35. الزحيلي، وهبة، الفقه الإسلامي وأدلته.
 36. الزرقاني، شرح مختصر خليل.
 37. الزيلعي، تبين الحقائق.

س

38. السرخسي، المبسوط.
 39. السباعي، مصطفى، شرح قانون الأحوال الشخصية.
 40. السيد سابق، فقه السنة.

ش

41. الشاطبي، الموافقات و الاعتصام.
 42. الشافعي، مسند الإمام الشافعي.
 43. الشعراوي، مكانة المرأة في الإسلام.

ص

44. الصابوني، الموارد في الشريعة الإسلامية.

ع

45. عبد السلام، عز الدين، قواعد الأحكام في مصالح الأنعام.
 46. عبد العاطي، المقاصد الشرعية وأثرها في الفقه الإسلامي.
 47. عبد الباقي، مصباح الله، مذكرة في مقاصد الشريعة.
 48. عمارة، محمد، التحرير الإسلامي للمرأة.

ف

49. الفرغاني (المرغيناني)، الهداية.

ق

50. القزويني، سنن ابن ماجه.
51. قونوي، أنيس الفقهاء.

ك

52. الكاساني، بدائع الصنائع.

م

53. الماوردي، الحاوي الكبير.
54. مسلم، صحيح مسلم.
55. المرسى (ابن سيده)، المخصص.
56. المعجم الوسيط، مجمع اللغة العربية.

ن

57. النسائي، السنن الكبرى.
58. النسفي، تفسير النسفي.
59. النووي، روضة الطالبين.

هـ

60. الهداية، المرغيناني.

و

61. عورتاني، ورود عادل، أحكام ميراث المرأة.

ي / نور

62. ندوي، أبو الحسن علي، مكانة المرأة في الإسلام.

انترنتي ماخذونه:

63. Mark Cartwright, *Women in Ancient Greece*, World History Encyclopedia.

64. صابر أحمد طه، نظام الأسرة في اليهودية والنصرانية والإسلام (انترنت)

Summary of the Research

This research has been conducted on the topic of *women's inheritance and the objectives of Islamic law (Maqāṣid al-Sharī'ah) therein*. It was completed under the supervision and guidance of the respected and compassionate supervisor, Professor Wazir Muhammad (Sa'eedi).

The summary of this research is as follows:

1. This study provides a detailed introduction to the concept of inheritance and the objectives of Islamic law, highlighting their significance, importance, and necessity.
2. The research thoroughly discusses the pillars, conditions, causes, evidences, subject matter, purpose, virtues, and distinctions of the Islamic law of inheritance compared to other legal systems. It also elaborates on the primary sources, key terminologies, and the historical development of inheritance law in Islam.
3. One of the central questions addressed in this research is why Islam, in certain cases, grants women half the share of men in inheritance, and the wisdom and objectives behind this ruling.
4. Furthermore, the study explains the research methodology, challenges faced during the writing process, the various cases of inheritance, and the objectives of Sharī'ah in women's inheritance. It also examines the views and objections of Orientalists and provides detailed responses. The research concludes with findings and practical recommendations.

Salam University
Faculty of Sharia
Master Program in Jurisprudence & Law

Islamic Emirate of Afghanistan
Ministry of Higher Education
DM of Academic Affairs

The Objectives of Shariah in Women's Inheritance

(Master's Thesis)

Student: Khalil Ur Rahman "Siddiqi"

Supervisor: Prof. Wazir Mohammad "Saeedi"

Year: 2026

Salam University
Faculty of Sharia
Master Program in Jurisprudence & Law

Islamic Emirate of Afghanistan
Ministry of Higher Education
DM of Academic Affairs

The Objectives of Shariah in Women's Inheritance

(Master's Thesis)

Student: Khalil Ur Rahman "Siddiqi"

Supervisor: Prof. Wazir Mohammad "Saeedi"

Year: 2026